

Den Europæiske Unions Tidende

C 46 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

24. februar 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	SESSIONEN 2008-2009	
	Mødeperioden fra den 13 til 15. januar 2009	
	VEDTAGNE TEKSTER	
	Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 64 E af 6.3.2008.	
	Tirsdag, den 13. januar 2009	
2010/C 46 E/01	Handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Vestbalkan Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Vestbalkan (2008/2149(INI))	1
2010/C 46 E/02	Den fælles landbrugspolitik og global fødevarer sikkerhed Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om den fælles landbrugspolitik og global fødevarer sikkerhed (2008/2153(INI))	10
2010/C 46 E/03	Perspektiver for udvikling af den civile dialog under Lissabontraktaten Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om perspektiver for udvikling af den civile dialog under Lissabontraktaten (2008/2067(INI))	23
2010/C 46 E/04	Vildledende og sammenlignende reklame Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om omsætning, gennemførelse og håndhævelse af direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og direktiv 2006/114/EF om vildledende og sammenlignende reklame (2008/2114(INI))	26
2010/C 46 E/05	Den fælles fiskeripolitik og en økosystemtilgang til fiskeriforvaltningen Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om den fælles fiskeripolitiks rolle i gennemførelsen af en økosystemtilgang til forvaltning af havet (2008/2178(INI))	31

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 46 E/06	De offentlige finanser i ØMU - 2007 og 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om de offentlige finanser i ØMU 2007-2008 (2008/2244(INI))	38
2010/C 46 E/07	Fibromyalgi Europa-Parlamentets erklæring om fibromyalgi	46
Onsdag, den 14. januar 2009		
2010/C 46 E/08	Grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 (2007/2145(INI))	48
2010/C 46 E/09	Søfarendes arbejdsstandarder 2006 (social dialog) Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Rådets direktiv om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF	69
2010/C 46 E/10	Udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle (2008/2201(INI))	71
2010/C 46 E/11	Aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001) (2007/2154(INI))	80
Torsdag, den 15. januar 2009		
2010/C 46 E/12	Budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan (2008/2152(INI))	87
2010/C 46 E/13	Ligebehandling af mænd og kvinder Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om gennemførelse og anvendelse af direktiv 2002/73/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (2008/2039(INI))	95
2010/C 46 E/14	Situationen i Gaza Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om situationen i Gaza	100
2010/C 46 E/15	Situationen på Afrikas Horn Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om situationen på Afrikas Horn	102
2010/C 46 E/16	Den Europæiske Unions strategi vedrørende Belarus Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om en EU-strategi over for Belarus	107
2010/C 46 E/17	Srebrenica Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om Srebrenica	111

Tirsdag, den 13. januar 2009

I

(Resolutioner, henstillinger og udtalelser)

RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Vestbalkan

P6_TA(2009)0005

Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Vestbalkan (2008/2149(INI))

(2010/C 46 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1946/2005 af 14. november 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2007/2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (Ipa) ⁽²⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003, hvor der blev afgivet tilsagn til samtlige stater på det vestlige Balkan om, at de kunne opnå medlemskab af EU,
- der henviser til Det Europæiske Råds beslutning af 16. december 2005 om at tildele Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien status som kandidatland og til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 15.-16. juni 2006, den 14.-15. december 2006 og den 19.-20. juni 2008,
- der henviser til Rådets beslutning af 3. oktober 2005 om indledning af tiltrædelsesforhandlinger med Kroatien,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2008 om »Det vestlige Balkan: en forbedring af det europæiske perspektiv« (KOM(2008)0127),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om Kosovos fremtid og EU's rolle ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT L 312 af 29.11.2005, s. 1.⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.⁽³⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 207.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- der henviser til sin holdning af 12. oktober 2006 om forslag til Rådets afgørelse om ekstraordinær finansiel bistand fra Fællesskabet til Kosovo ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. april 2008 om statusrapport 2007 vedrørende Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om periodisk rapport 2007 om Kroatiens fremskridt mod tiltrædelse ⁽³⁾,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 15. marts 2007 om Bosnien-Hercegovina ⁽⁴⁾,
- der henviser til henstilling af 25. oktober 2007 til Rådet om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Serbien ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin holdning af 6. september 2006 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin holdning af 13. december 2007 om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. januar 2007 om udvidelse af de vigtigste transeuropæiske transportakser til nabolandene og retningslinjer for transport i Europa og naboregionerne (KOM(2007)0032),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2008 om status over de sonderende drøftelser med nabolande om samarbejde på transportområdet (KOM(2008)0125),
- der henviser til traktaten om et energifællesskab mellem EU og Sydøsteuropa, der blev undertegnet i Athen den 25. oktober 2005,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. november 2007 om udvidelsesstrategien og de vigtigste udfordringer 2007-2008 (KOM(2007)0663),
- der henviser til sine beslutninger af 16. marts 2006 om Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2005 ⁽⁸⁾, og af 13. december 2006 om Kommissionens meddelelse om udvidelsesstrategien og de vigtigste udfordringer 2006-2007 ⁽⁹⁾,
- der henviser til alle sine tidligere beslutninger om landene på Vestbalkan,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A6-0489/2008),

⁽¹⁾ EUT C 308 E af 16.12.2006, s. 141.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0172.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0120.

⁽⁴⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 224.

⁽⁵⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 626.

⁽⁶⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 141.

⁽⁷⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 467.

⁽⁸⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 402.

⁽⁹⁾ EUT C 317 E af 23.12.2006, s. 480.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd i Thessaloniki formulerede et »europæisk perspektiv« for landene på Vestbalkan og anførte, at stabiliserings- og associeringsprocessen skal udgøre den overordnede ramme for EU's forbindelser med landene på Vestbalkan,
- B. der henviser til, at Kroatien i øjeblikket er i gang med tiltrædelsesforhandlinger med EU, og at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien opnåede kandidatstatus i 2005,
- C. der henviser til, at handelslettelser og finansiel støtte fra EU har spillet en central rolle i stabiliserings- og associeringsprocessen på det vestlige Balkan,
- D. der henviser til, at Kroatien er godt på vej til fuldt medlemskab af Den Europæiske Union med udsigt til at afslutte forhandlingerne i 2009, at landet er fortsat med at opfylde de politiske og økonomiske Københavnskriterier, og at det er blevet anerkendt som havende en fungerende markedsøkonomi, der kan tjene som et positivt eksempel for andre lande i regionen,
- E. der henviser til, at Kosovos forsamling den 17. februar 2008 vedtog en resolution, der erklærede landet uafhængigt; der henviser til, at Rådet den 18. februar 2008 erklærede, at medlemsstaterne kunne træffe afgørelse om deres forbindelser med Kosovo i overensstemmelse med national praksis og folkeretten; der henviser til, at den samlede EU-bistand til Kosovo anslås til et beløb på over 1 000 000 000 EUR for perioden 2007-2010 og indebærer støtte til Kosovos politiske og økonomiske udvikling og finansiering af EU-bidraget til den internationale tilstedeværelse i Kosovo,
- F. der henviser til, at økonomisk velstand og fuld integration på det indre marked og i verdenshandels-systemet er afgørende for stabilitet på lang sigt og for bæredygtig økonomisk og social vækst på hele Vestbalkan,
- G. der henviser til, at en følsom og gradvis åbning af markederne på Vestbalkan, herunder asymmetriske handelsregler og en strategi for hvert enkelt land, der navnlig fremmer oprettelsen af et regionalt marked, ventes at bidrage afgørende til den politiske og økonomiske stabiliseringsproces i regionen,
- H. der henviser til, at øget økonomisk samarbejde på Vestbalkan også skaber positive udsigter for vækst i økonomierne i de sydøstlige EU-medlemsstater og vil bidrage til snævrere integration af disse i det indre marked,
- I. der henviser til, at den centraleuropæiske frihandelsaftale (CEFTA) konsoliderede 32 bilaterale frihandelsaftaler i det sydlige Europa i én samlet regional frihandelsaftale, som øger det nuværende liberaliseringsniveau i regionen gennem et samlet net af rimelige, gennemskuelige og forudsigelige bestemmelser,
- J. der henviser til, at den økonomiske vækst i landene på Vestbalkan varierer betydeligt med fra 3 % i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til 10,3 % i Montenegro i 2006; der tilføjer, at også arbejdsløsheden varierer med et meget højt tal i f.eks. Kosovo (40 %) og et noget mindre omfang i f.eks. Montenegro (11,9 %) i 2007,

Tirsdag, den 13. januar 2009

- K. der henviser til, at økonomierne i landene på Vestbalkan er meget afhængige af udenrigshandelen, og at den samlede eksport og import tegner sig for en væsentlig del af deres BNP; der henviser til, at 61 % af regionens handel foregår med EU, men kun udgør 2 % af Fællesskabets udenrigshandel,
- L. der henviser til, at transportinfrastruktur og lettelser for transporten er afgørende for økonomisk udvikling, social samhørighed og integration,
- M. der henviser til, at øget støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV) på Vestbalkan er nødvendig for at sikre bæredygtig økonomisk vækst, jobskabelse og eksport,
- N. der henviser til, at servicesektoren, især turismen, spiller en vigtig rolle i økonomierne i landene på Vestbalkan,
- O. der henviser til, at små markeder som markederne i nogle af landene på Vestbalkan, er særlig udsat for karteldannelse, restriktiv praksis og misbrug af en dominerende stilling på markedet, hvilket kan have store følger for den regionale økonomiske vækst, arbejdsløshedsniveauet og den sociale udvikling,
- P. der henviser til, at økonomierne i landene på Vestbalkan er meget heterogene og har forskellige karakteristika, og at f.eks. Albanien, Kroatien og Montenegro adskiller sig fra de øvrige økonomier på Vestbalkan i og med, at turismen er afgørende for disse tre lande,
- Q. der henviser til, at alle lande på Vestbalkan har indgået stabilitets- og associeringsaftaler med EU,

Generelle overvejelser

1. bifalder fremskridtene i stabiliserings- og associeringsprocessen og navnlig den nylige undertegnelse af stabiliserings- og associeringsaftalerne med Bosnien-Hercegovina og Serbien; opfordrer medlemsstaterne til at afslutte ratificeringsprocessen for alle stabiliserings- og associeringsaftaler snarest muligt; bifalder fremskridtene med gennemførelsen af interimsaftalerne og opfordrer landene på det vestlige Balkan til at fortsætte deres bestræbelser på dette område; understreger vigtigheden af yderligere at forbedre den multilaterale dimension af stabiliserings- og associeringsprocessen med henblik på fuldt ud at genoptage det regionale samarbejde på alle områder;
2. erindrer igen om det »europæiske perspektiv« for landene på Vestbalkan, som blev formuleret klart under Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki; understreger imidlertid, at de vestlige Balkanlandes tiltrædelse til EU helt afhænger af opfyldelsen af alle betingelser og krav, der er fastsat af EU, herunder Københavnskriterierne for medlemskab samt en vellykket gennemførelse af stabiliserings- og associeringsprocessen, som omfatter regionalt samarbejde, gode naboforbindelser og fuldt samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydtribunal vedrørende det tidligere Jugoslavien;

Tirsdag, den 13. januar 2009

3. understreger, at seriøse udsigter til medlemskab af EU for landene på Vestbalkan kan fungere som en katalysator for landenes befolkninger og regeringer til at fjerne sig fra regressiv nationalisme og sektærisk vold og i stedet sigte mod fremtidig integration med det øvrige Europa; mener, at dette desuden vil forbedre Vestbalkans relativt svage image i EU som følge af den nylige krig og de sidste årtiers politiske kontroverser, hvilket derefter vil stimulere EU-virksomhederne til at øge deres forretningsaktiviteter i området;

4. opfordrer Den Europæiske Union til løbende at vise sit politiske engagement for Vestbalkan, navnlig i denne politisk følsomme periode; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at indse, at det hverken er i EU's eller Vestbalkans interesse at skabe et »sort hul« i Kosovo; anmoder derfor EU-institutionerne om at engagere sig aktivt for at undgå en spændt situation;

5. mener, at det i den overordnede tilgang til Vestbalkan er essentielt at tage hensyn til forskellene mellem landene i regionen, for så vidt angår deres respektive niveauer af økonomisk udvikling og deres overholdelse af gældende fællesskabsret og Verdenshandelsorganisationens (WTO) bestemmelser; understreger derfor vigtigheden af en helt individuel vej mod EU-medlemskab for hvert enkelt af landene på Vestbalkan, bl.a. baseret på de enkelte landes opfyldelse af Københavnskriterierne og de betingelser og krav, som EU har fastsat;

6. glæder sig over visumlettelserne og tilbagetagelsesaftalerne, som trådte i kraft i januar 2008, og over dialogen om køreplanerne for gradvis liberalisering af visumordningen for landene på Vestbalkan; mener, at der er et reelt behov for at forbedre og skabe velfungerende visum- og toldregler med sigte på at lette handelsstrømmene og sikre et snævrere økonomisk og handelsmæssigt samarbejde; glæder sig over Kommissionens beslutning om at tilbyde et stigende antal stipendier til studerende fra landene på Vestbalkan under Erasmus Mundus-programmet;

WTO og CEFTA

7. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe alle relevante foranstaltninger for at tilskynde til mere udstrakt integration af Vestbalkan i det globale kommercielle og økonomiske system, navnlig ved at de lande i området, som står uden for WTO, tiltræder organisationen; konstaterer med tilfredshed, at Albanien, Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien allerede er medlemmer af WTO; understreger, at liberaliseringen af handelen skal gå hånd i hånd med foranstaltninger, der reducerer fattigdommen og arbejdsløsheden, fremmer de økonomiske og sociale rettigheder og øger respekten for miljøet;

8. understreger, den stimulus, regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser er for den økonomiske vækst i dette område samt den afgørende rolle, CEFTA spiller i denne proces; understreger, at CEFTA også kan spille en vigtig rolle i forbindelse med regionens videre integration i Den Europæiske Union ved at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Vestbalkan; mener derfor, at CEFTA i betragtelig grad bidrager til at forberede landene på Vestbalkan på tiltrædelsen til Den Europæiske Union;

9. opfordrer regeringerne på Vestbalkan til yderligere at undersøge mulighederne for mere omfattende foranstaltninger til liberalisering af handelen på områder, der hidtil har været undtaget, og til at indføre metoder til systematisk bekæmpelse af tilfælde af krænkelse af international intellektuel og industriel ejendomsret; opfordrer også regeringerne til at overtage gældende fællesskabsret og træffe forholdsregler til at bringe enhver praksis og enhver foranstaltning, der har karakter af ikke-toldmæssig handelshindring, til ophør;

Tirsdag, den 13. januar 2009

EU-støtte og Vestbalkans ansvar for reformprocessen

10. støtter Vestbalkanlandenes indsats for reformer og regionalt samarbejde via førtiltrædelsesinstrumentet (Ipa); understreger, at landene på Vestbalkan selv må tage ansvaret for deres reformproces; opfordrer landene på Vestbalkan til at tage ansvar for at formulere et tilstrækkeligt antal ambitiøse projekter med henblik på at anvende de disponible EU-midler, således at de ikke er for passive og afhængige af EU-initiativer;

11. understreger regionernes rolle i den økonomiske og sociale udvikling, og dermed også Ipa's betydning for Vestbalkans demokratiseringsproces, betydningen af økonomiske, sociale forandringer og tilpasning til de europæiske standarder samt betydningen af at give disse lande mulighed for at tilnærme sig EU's strukturer;

12. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at tildele Ipa de yderligere finansielle midler, der er nødvendige for at udvikle behovsorienterede projekter og yde effektiv og koncentreret bistand på lokalt og regionalt plan; understreger betydningen af people-to-people-projekter, der er særlig egnede til at formidle den europæiske merværdi til den lokale befolkning;

13. glæder sig over, at en af prioriteterne for Ipa er at bidrage til udviklingen af de institutionelle og administrative kapaciteter i Vestbalkan på både nationalt og regionalt plan; opfordrer Kommissionen til at styrke sin indsats på dette område for at fremme udviklingen af forvaltningen og forberede landene og regionerne i Vestbalkan til at optage de fremtidige strukturfondsmidler og fremme tilpasningen til EU's standarder med henblik på en eventuel fremtidig tiltrædelse; opfordrer Kommissionen til at sikre et højt niveau af gennemskuelighed ved opbygningen af institutionerne og at træffe passende foranstaltninger til at undgå korruption;

14. opfordrer Rådet og Kommissionen til i samarbejde med de internationale og regionale organisationer, der beskæftiger sig med økonomiske spørgsmål på Vestbalkan, at yde landene i regionen tilstrækkelig økonomisk og administrativ bistand via kvalificerede personer for at styrke de lokale offentlige strukturer, skabe en mere effektiv og diversificeret økonomisk basis og forbedre de lokale produkters muligheder for at trænge ind på fremmede markeder, navnlig i Den Europæiske Union;

15. foreslår, at medlemsstaterne tilbyder Vestbalkanlandene såkaldte »government-to-government«-programmer, som giver disse specifik støtte, uddannelse og coaching i den nationale administration på områder, som er særligt efterspurgt af myndighederne på Vestbalkan; understreger, at disse programmer kan spille en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af gældende fællesskabsret i regionen, samtidig med at de giver landene på Vestbalkan mulighed for at definere præcis hvilken form for støtte, de har behov for;

16. opfordrer Kommissionen til i god tid inden godkendelsen at forelægge Parlamentet alle nye forslag om at tilbyde Vestbalkanlandene særlig budgetbistand; understreger, at yderligere finansiell bistand til Vestbalkan (og navnlig til Kosovo) bør være betinget af, at der i samarbejde med internationale finansinstitutter udarbejdes en omfattende og realistisk langsigtet økonomisk udviklingsplan;

17. mener, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle, hvad angår en bæredygtig økonomisk udvikling og styrkelse af civilsamfundet, idet de konkretiserer medlemsstaternes og fællesskabets prioriteter via projekter, der skaber partnerskaber med deltagelse af aktører fra den offentlige og private sektor;

Tirsdag, den 13. januar 2009

18. understreger det grænseoverskridende og transnationale samarbejdes betydning for udvikling af fælles projekter og for etablering af bæredygtige forbindelser både mellem regionerne i Vestbalkan og mellem disse og regionerne i medlemsstaterne; understreger ligeledes, at et sådant samarbejde ikke kun vil medføre økonomiske fordele, men også har et politisk og humanitært aspekt, idet det kan bringe borgerne og regeringerne tættere sammen og på længere sigt sikre stabilitet og velstand i regionen;

19. opfordrer regionerne i EU til at igangsætte grænseoverskridende projekter med regionerne i Vestbalkan med henblik på at etablere et tæt og langsigtet samarbejde på regionalt plan samt at udveksle erfaringer og bedste praksis inden for rammerne af EU-regionernes samarbejdsnetværk; mener, at samarbejdet i regionen kan fremmes ved at styrke Det Regionale Samarbejdsråd;

Økonomisk politik, energi, transport og miljø

20. opfordrer landene i regionen til i snævert samarbejde med Kommissionen og andre relevante internationale finansinstitutioner gennem en sund skatte- og valutapolitik at fastholde og udbygge deres fremskridt i makroøkonomisk stabilitet, hvilket er en forudsætning for varig økonomisk vækst; opfordrer endvidere landene til at fremskynde strukturreformerne, navnlig for så vidt angår skattepolitik, told og administration, ved at fremme principperne om gennemsækelighed og ansvar samt støtte en sund administration inden for den offentlige sektor;

21. understreger, at det er nødvendigt, at der ydes øget støtte til udvikling af regionens private sektor og til infrastrukturinvesteringer, bl.a. gennem øget samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og andre internationale finansielle institutioner;

22. mener, at det er afgørende for den økonomiske udvikling i regionen, at der skabes et gunstigt investeringsklima, og opfordrer Kommissionen og Vestbalkanlandene til at arbejde for en intensivering af de økonomiske reformer ved at udarbejde strategiske udviklingsplaner til gennemførelse af investeringsprojekter, der har betydning for regionen som helhed;

23. roser regeringerne i Vestbalkanlandene for de fremskridt, der hidtil er opnået på det økonomiske område, samtidig med at den makroøkonomiske stabilitet er blevet fastholdt; finder det glædeligt, at regeringerne har gennemført en skattepolitik og en disciplin på skatteområdet, som har ført til højere statslige budgetindtægter;

24. understreger vigtigheden af at fortsætte udviklingen af energisamarbejdet i regionen, især med sigte på at udvikle vedvarende energikilder, skabe åbne, pålidelige og konkurrencedygtige markeder og forbedre de generelle vilkår for udvikling og udbygning af energiinfrastrukturen i regionen, inklusive forbedrede muligheder for sammenkobling med de omliggende EU-medlemsstater og partnerlande; fremhæver den vigtige rolle, Energifællesskabet spiller for opfyldelse af denne målsætning;

25. mener, at udviklingen af havnen i Rijeka i Kroatien er et yderst vigtigt projekt for Den Europæiske Union; mener samtidig, at det er i EU's interesse, at projektet tager form snarest muligt;

26. understreger, at miljøbeskyttelse er et vigtigt aspekt for en bæredygtig udvikling på Vestbalkan; finder det bydende nødvendigt, at Kommissionen og regeringerne på Vestbalkan fremmer sunde miljøpolitikker og -strategier i overensstemmelse med EU's miljøretsregler;

Tirsdag, den 13. januar 2009

27. anser det for vigtigt, at Vestbalkanlandene anvender principperne og retningslinjerne i den fælles europæiske havpolitik, og understreger, at det er nødvendigt, at Donau, der er en vigtig transportkorridor og en kilde til værdifulde ressourcer, udnyttes på en effektiv og miljøvenlig måde i overensstemmelse med EU's regler; støtter i den forbindelse de igangværende regionale initiativer og de organisationer (navnlig Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Donau - ICPDR), som arbejder for øget miljøbeskyttelse, bedre udnyttelse af transportkapaciteten på de indre vandveje og et højere katastrofeforebyggelsesniveau for Donau;

28. gentager, at det er nødvendigt at øge samhandelen med landbrugsvarer også for Kroatiens vedkommende, således at Kroatien kan tilpasse sig den fælles landbrugspolitik så gnidningsløst som muligt, når landet tiltræder EU;

29. er bekendt med regionens særlige geografi og dens strategiske beliggenhed, som gør området til et naturligt transitområde for varehandelen, navnlig primære energiprodukter (råolie og naturgas), mellem Europa og Asien; glæder sig over indledningen af større subnationale transportprojekter som »syd-øst-aksen«, der vil gøre det lettere for Vestbalkanlandene at blive optaget i praksis i det bredere ledningsnet, som forbinder Den Europæiske Union med Tyrkiet og landene i Kaukasus; opfordrer Kommissionen og landene på Vestbalkan til at afsætte tilstrækkelige finansielle ressourcer til modernisering af infrastrukturen, navnlig inden for logistiksektoren, og til at gennemføre de nødvendige reformer for at gøre sektoren mere konkurrencedygtig og dynamisk;

30. understreger, at det er nødvendigt at fjerne de administrative hindringer i detailhandelen, der hæmmer eksistensen for mere konkurrencedygtige fødevarerhandlere, da den manglende effektivitet i fødevarerhandelen vanskeliggør de europæiske producenters forsøg på at nå markedet;

31. understreger nødvendigheden af at yde mere støtte til udvikling af SMV'er på grundlag af det europæiske charter for små virksomheder, som alle landene på Vestbalkan har tilsluttet sig; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for, at SMV'erne får adgang til EU's strukturfonde, og til at sikre bedre finansiering af SMV-projekter; opfordrer Kommissionen til at etablere en international ramme til intensivering af samarbejdet mellem Fællesskabet og den private sektor i landene på Vestbalkan med det formål at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes hensigtsmæssigt;

32. betoner, at der er behov for at udvide samarbejdet mellem EU og Vestbalkanlandene inden for uddannelse og forskning, således at der skabes de rette forudsætninger for en stabil økonomisk udvikling og vækst i regionen, hvilket igen vil fremme integrationen af landene på Vestbalkan i det fælles økonomiske område og det fælles område for forskning og uddannelse og deres deltagelse i arbejdsmarkedet i overensstemmelse med EU's regler og krav;

33. opfordrer på baggrund af, at den internationale finansielle krise har nået Europa og indirekte kan påvirke handel og udenlandske investeringer på Vestbalkan, Kommissionen til at følge udviklingen og om nødvendigt vedtage passende foranstaltninger for at sikre, at stabiliserings- og associeringsprocessen, som er en vigtig faktor for stabiliteten i regionen og er i Den Europæiske Unions interesse, kan fortsætte uden problemer;

Tirsdag, den 13. januar 2009

Finansielle tjenester, told, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption

34. betragter det som afgørende for den økonomiske udvikling i landene i denne region, at landene reformer deres bank- og forsikringssystemer substantielt, skaber et effektivt system for mikrokreditter og forbedrer reguleringen og overvågningen af bankernes aktiviteter og dermed lægger grunden til en gradvis åbning af deres finansielle markeder;

35. opfordrer de lande i regionen, der er præget af korruption inden for den offentlige sektor, til at træffe alle passende foranstaltninger til bekæmpelse heraf og til at sikre, at deres toldtjenester kommer til at arbejde bedre og mere gennemskueligt i overensstemmelse med de standarder, Den Europæiske Union og Verdens-toldorganisationen har fastlagt;

36. understreger nødvendigheden af, at toldkontrollen intensiveres og gøres strengere med henblik på at bekæmpe smugling, forfalskning og piratkopiering af varer, handlinger, der ud over de økonomiske indkomstab, som de medfører, også rummer høje risici for indbyggernes sundhed, både i Den Europæiske Union og i Vestbalkanlandene;

37. ser positivt på det forbedrede erhvervsklima og foranstaltningerne med sigte på at reducere de retlige og administrative hindringer for virksomhedsetablering; udtrykker imidlertid sin bekymring over tilstedeværelsen af karteller og misbruget af en markedsdominerende stilling foretaget af såkaldte »tycoons« i nogle Vestbalkanlande og af virksomheder med en sådan position; opfordrer regeringerne i landene på Vestbalkan til at intensivere bekæmpelsen af korruption og til at udforme en passende konkurrencepolitik, der også omfatter offentlige virksomheder;

38. opfordrer Vestbalkanlandene til at udvikle deres beskæftigelses- og skattepolitik med henblik på at løse problemerne med arbejdsløshed, relativt høje lønninger og en stor uformel økonomi;

39. understreger, at en fair og gennemskelig regional konkurrence på tværs af grænserne inden for offentlige udbud er et vigtigt element på et ægte integreret regionalt marked; opfordrer Vestbalkanlandene til at vurdere, i hvilken udstrækning offentlige indkøb kan benyttes til at stabilisere en bæredygtig økonomisk udvikling, og til at intensivere deres bestræbelser på at skabe et mere integreret og mere velfungerende regionalt system for offentlige kontrakter gennem anvendelse af princippet om ikke-diskriminering mellem nationale og regionale leverandører;

*
* *

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til parlamenterne og regeringerne i medlemsstaterne og i de berørte lande.

Tirsdag, den 13. januar 2009

Den fælles landbrugspolitik og global fødevaresikkerhed

P6_TA(2009)0006

Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om den fælles landbrugspolitik og global fødevaresikkerhed (2008/2153(INI))

(2010/C 46 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 33,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om de stigende foder- og fødevarepriser ⁽¹⁾, og sin beslutning af 22. maj 2008 om de stigende fødevarepriser i EU og udviklingslandene ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. november 2007 om fremme af landbruget i Afrika - Forslag til et samarbejde om udvikling af landbrug og fødevaresikkerhed i Afrika ⁽³⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af en facilitet med henblik på hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarepriser i udviklingslandene (KOM(2008)0450),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2008 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen: »Udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarepriser - retningslinjer for en EU-indsats« (KOM(2008)0321),
- der henviser til konklusionerne fra verdensfødevaretopmødet i Rom den 13. - 17. november 1996 og målsætningen om at halvere antallet af sultende mennesker inden 2015,
- der henviser til rapporten »Agricultural Outlook 2008-2017«, som De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har offentliggjort,
- der henviser til anbefalingerne fra FN's Landbrugspanel - IAASTD,
- der henviser til resultatet af »sundhedstjekket« af den fælles landbrugspolitik,
- der henviser til de igangværende WTO-forhandlinger som led i Dohaudviklingsdagsordenen,
- der henviser til Pariserklæringen af 2. marts 2005 om bistandseffektivitet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udenrigsudvalget, Udvalget om International Handel og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0505/2008),

⁽¹⁾ EUT C 263E af 16.10.2008, s. 621.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0229.

⁽³⁾ EUT C 297 E af 20.11.2008, s. 201.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- A. der henviser til, at verden for første gang siden 1970'erne står over for en akut fødevarekrise, der skyldes såvel strukturelle og langsigtede faktorer som andre determinanter, og hvor majspriserne er tredoblet siden 2006, medens hvedepriserne på verdensplan er steget med mere end 180 %, og fødevarepriserne generelt er steget ca. 83 %,
- B. der henviser til, at denne kraftige og uforudsete prisstigning har fundet sted på relativt kort tid mellem september 2006 og februar 2008; der endvidere henviser til, at verdenspriserne på andre fødevarer er fordoblet i de sidste to år og fortsat forventes at være høje på trods af det aktuelle prisfald på diverse kornsorter, som det fremgår af terminsmarkedet,
- C. der henviser til, at de stigende priser på dyrefoder resulterer i en forøgelse af produktionsomkostningerne, hvilket atter risikerer at medføre et fald i produktionen af husdyrprodukter, selv om efterspørgslen er i vækst og forventes at fortsætte med at vokse, navnlig i de nye vækstøkonomier,
- D. der henviser til FAO's og OECD's forudsigelser om, at råvarepriserne sandsynligvis vil falde fra det forgangne års høje niveauer, men næppe til niveauet fra før 2006; der imidlertid påpeger, at voldsomme udsving i råvarepriserne fremover kan blive et mere udbredt og tilbagevendende fænomen verdensmarkedet; der påpeger, at højere fødevarepriser ikke automatisk fører til øgede landbrugsindtægter, hvilket hovedsageligt skyldes den hurtige stigning i landbrugenes produktionsomkostninger, men også den stadig større divergens mellem producent- og forbrugerpriserne,
- E. der henviser til, at verdens fødevarelagre er faldet til et foruroligende lavt niveau, hvor der lige efter Anden Verdenskrig var lagre til et års forbrug, medens beholdningerne i 2007 var svundet til 57 dages lager og i 2008 til blot 40 dages lager,
- F. der henviser til, at disse og andre faktorer har haft direkte og alvorlige konsekvenser for et betydeligt antal mennesker; der henviser til, at fødevarekrisen på verdensplan har tvunget flere millioner mennesker ud i fattigdom og sult; der henviser til, at denne udvikling har givet anledning til optøjer og uroligheder verden over, hvilket har ført til en yderligere destabilisering af lande og regioner i verden; der henviser til, at også EU's fødevarelagre er udtømt i en sådan grad, at programmet for uddeling af fødevarer til de dårligst stillede på nuværende tidspunkt ikke har flere fødevarer at uddele,
- G. der henviser til, at organisationer, der bekæmper sult i verden, skønner, at én ud af fem personer i udviklingslandene på nuværende tidspunkt er underernæret og lider af kronisk sult, og at der hver dag dør over 30 000 børn af sult og fattigdom i verden,
- H. der henviser til, at landbruget skaber beskæftigelse og er eksistensgrundlag for over 70 % af arbejdsstyrken i udviklingslandene generelt, og over 80 % i mange afrikanske lande, og at politikkerne for landdistriktsudvikling derfor er af afgørende betydning for en effektiv løsning af problemerne med fattigdom og sult,

Tirsdag, den 13. januar 2009

- I. der henviser til, at kvinder i udviklingslandene producerer mellem 60 % og 80 % af fødevarerne og står for halvdelen af den globale fødevarerproduktion; der påpeger, at kvinder spiller en meget vigtig rolle for familiens forsørgelse, samt at kvinder i langt højere grad end mænd har vanskeligt ved at få adgang til jord og produktionsmidler og derfor har behov for passende hjælp og støtte,
- J. der henviser til, at den nuværende krise rammer lavindkomsthusholdninger hårdest både i Den Europæiske Union og i udviklingslandene, hvor 60 % og 80 % af den samlede husstandsindkomst går til mad, medens det i Den Europæiske Union som helhed er mindre end 20 %,
- K. der henviser til, at Parlamentet og Rådet gentagne gange har fremsat krav om en stærkere indsats over for det globale problem, navnlig ved at yde nødvendig finansiering af landbrugsinput og bistand til anvendelsen af markedsbaserede forvaltningsinstrumenter,
- L. der henviser til, at EU fortsat er en førende fødevarerproducent, der på verdensplan tegner sig for 17 % af hvedeproduktionen, 25 % af mælkeproduktionen, 20 % af svinekødproduktionen og 30 % af oksekødproduktionen, men også er en stor importør af landbrugsprodukter, fordi den langt fra er selvforsynende med en lang række landbrugsråvarer,
- M. der henviser til, at EU spiller en førende rolle for fastsættelsen af høje standarder for fødevarerproduktion, fokus på sporbarhedssystemet fra jord til bord og garanti for sikkerheden af de fødevarer, der produceres i EU,
- N. der henviser til, at EU også er førende inden for miljøbeskyttelsesforanstaltninger, der tjener til at beskytte naturressourcerne, men samtidig indebærer ekstraomkostninger for EU's landbrugere,
- O. der henviser til, at EU er den største donor af udviklings- og humanitær bistand på verdensplan, men at landbrugets andel af den bistand, der ydes på internationalt plan, og navnlig fra EU, er faldet konstant siden 1980'erne,
- P. der henviser til, at ud over medlemsstaternes egne bidrag, finansierer EU traditionelt omkring 10 % af udviklingssamarbejdet på verdensplan, der henviser til at dette bekræftes af det aktuelle bidrag gennem fællesskabsinstrumenter (ca. 1,8 mia. EUR, heraf 1 mia. EUR via den nye facilitet med henblik på hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarerpriser i udviklingslandene og resten gennem de øvrige eksisterende udviklingsinstrumenter og instrumenter til humanitær bistand),
- Q. der henviser til, at det på et tidspunkt, hvor naturressourcerne er under pres, forventes, at efterspørgslen efter fødevarer vil blive fordoblet i perioden frem til 2050, og at fødevarerproduktionen på verdensplan derfor må forøges,
- R. der henviser til, at det ifølge FAO er tilstrækkeligt at investere 30 mia. EUR pr. år for at sikre fødevarer sikkerheden for en verdensbefolkning, der vil have rundet 9 mia. i 2050,
- S. der understreger, at de eksisterende internationale og regionale aftaler har vist sig at være utilstrækkelige til at normalisere markedsforsyningen og handelen, og at de nylige kraftige stigninger i fødevarerpriserne bør tjene som en advarsel til regeringer verden over om, at landbrugsproduktionen ikke kan tages for givet,

Tirsdag, den 13. januar 2009

1. fremhæver, at verdens fødevarer sikkerhed er et særdeles presserende problem i EU og opfordrer til, at der gøres en omgående og kontinuerlig indsats for fødevarer sikkerheden for EU-borgerne og på verdensplan; anser det for vigtigt at anerkende værdien af alle verdens landbrugs- og fødevarer kulturer; understreger, at forbrugere bør have adgang til fødevarer til rimelige priser, samtidig med at landbrugsbefolkningen sikres en rimelig levestandard;
2. fremhæver betydningen af den fælles landbrugspolitik som et middel til at sikre fødevarer produktionen i EU; mener, at den fælles landbrugspolitik har bevirket, at EU-borgerne har nydt godt af en sikker fødevarer forsyning siden politikken indførelse i 1962, og derudover har bidraget til at beskytte og styrke landdistrikterne og EU's standarder for fødevarer produktion, der er de højeste i verden; understreger nødvendigheden af, at Fællesskabets landbrug fortsætter med at spille denne rolle i fremtiden;
3. bemærker imidlertid, at de mange reformer af den fælles landbrugspolitik i de seneste 25 år har resulteret i et fald i EU's landbrugsproduktion, idet fokus er skiftet fra en kvantitativ til en markedsstyret kvalitetsorienteret produktion; mener, at denne ændrede politik har resulteret i et tab af potentielle markedsmuligheder for EU's producenter og har ført til øget afhængighed af importerede fødevarer fra lande uden for EU, der producerer ud fra nogle helt andre standarder, hvilket har medført ulige konkurrencevilkår for EU's landbrugsprodukter;

Situation og årsager

4. påpeger, at der forud for de seneste fødevarer prisstigninger var over 860 mio. mennesker på verdensplan, der led af kronisk sult; bemærker, at Verdensbanken forudsiger, at de stigende priser kan tvinge yderligere 100 mio. mennesker ud i endnu dybere fattigdom;
5. anerkender FAO's synspunkt om, at de stigende fødevarer priser især rammer lande, der er nettoimportører af fødevarer, og som for en stor dels vedkommende hører til verdens mindst udviklede lande; fremhæver på ny, at fattigdom og afhængighed af fødevarer import er blandt hovedårsagerne til fødevarer usikkerheden; er opmærksom på, at kun en lille andel af verdens fødevarer produktion faktisk handles på det internationale marked, og at den i stigende grad kommer fra et lille antal eksportlande;
6. bemærker, at høsten af de vigtigste kornsorter i 2007 og 2008 var god; bemærker, at det aktuelle problem med fødevarer usikkerhed i 2007 skyldtes det reducerede udbud og de stigende råvarepriser; er dybt bekymret over det lave fødevarer lagerniveau, der på nuværende tidspunkt kun kan forsyne verden med korn i mindre end 40 dage;
7. understreger, at bestræbelser på at opfylde befolkningernes basale behov, navnlig for mad og vand, ofte er en kilde til konflikter; bemærker, at væksten i verdens befolkning - skønsmæssigt vil der være 3 mia. flere mennesker i 2050 - vil forstærke sådanne spændinger i alle regioner i verden; opfordrer derfor til, at der tages hensyn til denne geostatistiske dimension ved udformningen af de fremtidige landbrugspolitikker;
8. bemærker med bekymring de stigende omkostninger til landbrugsinput (prisstigninger på gødning, såsæd, osv.), der har udmøntet sig i omkostningsstigninger, som ikke alle landbrugere (navnlig i husdyrsektoren) har fået lige stor kompensation for, og som i høj grad har undergravet enhver potentiel indkomstforøgelse som følge af de højere råvare- og fødevarer priser, hvilket igen underminerer motivationen til at øge produktionen; er bekymret for, at de kraftige stigninger i priserne på landbrugsinput skal resultere i mindre anvendelse af samme og dermed potentielt faldende produktion, hvilket vil forværre fødevarer krisen i EU og på verdensplan yderligere;

Tirsdag, den 13. januar 2009

9. konstaterer, at der er sket et tydeligt prisfald på råvaremarkederne i indeværende sæson, hvilket vækker bekymring hos producenterne og svækker landbrugernes tillid;

10. understreger vigtigheden af at foretage en omfattende analyse af de stigende fødevarepriser under hensyntagen til de stigende energipriser for slutbrugerne, de mere ekstreme vejrfænomener og den øgede efterspørgsel efter energi på grund af stigningen i den globale befolkning, og opfordrer Kommissionen til yderligere at undersøge den mulige sammenhæng mellem høje fødevarepriser og stigende energipriser, navnlig på brændstof; understreger desuden, at der skal træffes foranstaltninger for at mindske landbrugets afhængighed af fossile energikilder gennem en mere effektiv energiudnyttelse og udvikling af energibesparende dyrkningsmetoder;

11. anmoder om indførelse af politiske instrumenter, der sigter mod at forhindre sådanne kraftige og skadelige prissvingninger, og som tager hensyn til behovet for at sikre producenter en rimelig levestandard; mener, at enkeltbetalingsordningen giver landbrugerne mulighed for at skifte produktion alt efter markedsbehov, men måske ikke er tilstrækkelig til at håndtere voldsomme udsving i markedspriserne;

12. henleder opmærksomheden på, at de seneste prisstigninger på landbrugsråvarer også har baggrund i mere langsigtede strukturelle faktorer, herunder en støt stigende global efterspørgsel og konstant faldende investeringer i produktionslandbrug; bemærker, at det blandt disse faktorer navnlig er stigningen i energipriserne, herunder især oliepriserne, der har indvirket på verdens landbrugsproduktion (på grund af øgede produktions- og distributionsomkostninger), og på forekomsten af fødevarekriser i de fattige lande (på grund af fødevaretransportomkostningerne i disse lande);

13. bemærker, at 2 % af EU's kornproduktion blev omlagt til biobrændstoffer i 2007, og at 25 % af USA's majsproduktion samme år gik til fremstilling af ethanol; opfordrer til en global vurdering af denne tendens og dens indvirkning på fødevarepriserne og til en politisk samordning på verdensplan, der kan sikre, at fødevareforsyningen ikke bringes i fare på grund af indsatsen for at producere vedvarende energi; kræver desuden indførelse af forpligtelser i internationale og regionale aftaler, i henhold til hvilke støtte til fremstilling af biobrændstoffer ikke må true fødevaresikkerheden i verden og skal overholde gældende regler for ikke at skabe konkurrenceforvridning mellem handelspartnere; kræver imidlertid samtidig, at EU afgiver et bindende tilsagn om fremme af andengenerationsbiobrændstoffer;

14. fremhæver behovet for at skabe balance mellem på den ene side produktion af biobrændstoffer og bioenergi og på den anden side de nødvendige fødevarer på verdensplan; bemærker at, stigningen i produktionen af biobrændstoffer og bioenergi kan indvirke positivt på situationen i landbrugsfødevaresektoren, der for indeværende lider under de høje priser på råvarer, som forarbejdningsindustrien har brug for, bl.a. gødning, dieselolie osv.; mener at, udviklingen af vedvarende energikilder således udgør et økonomisk og socialt levedygtigt udviklingsalternativ for landdistrikterne og, parallelt hermed, et varigt miljøbeskyttelsestiltag, navnlig under hensyntagen til Den Europæiske Unions 2020-mål for vedvarende energi; påpeger, at der dog samtidig bør træffes foranstaltninger til bekæmpelse af de negative virkninger, som den stigende produktion af energiafgrøder kan have på biodiversiteten, fødevarepriserne og dyrkningsmetoderne;

Tirsdag, den 13. januar 2009

15. konstaterer, at EU har bidraget betydeligt til at øge udbuddet af landbrugsråvarer ved at afskaffe braklægningsordningen;

16. henleder opmærksomheden på de hastige ændringer i forbrugernes spisevaner, navnlig i vækstlandene, hvor et øget indtag af kød og proteinrig kost kræver mere korn; bemærker også den velkomne stigning i realindkomsten i lande såsom Kina og Indien, som vil fortsætte med at drive efterspørgslen efter landbrugsprodukter og forarbejdede fødevarer;

17. mener, at den stigende markedskoncentration i fødevarerdetailsektoren bør overvåges for at undgå monopoltilstande, da store detailhandlers aktiviteter ikke nødvendigvis altid er i producenterne, forarbejdningsektorens eller forbrugernes interesse;

18. ønsker, at der vedtages alternative løsninger for at genoprette ligevægten til fordel for de små producenter, som ikke er i stand til at forhandle med store detailhandlere; påpeger, at skønt der på EU-niveau findes en antimonopollovgivning, der forhindrer store producenters misbrug af dominerende stilling på EU-markedet, findes der endnu ikke specifikke regler til bekæmpelse af de monopolniggende metoder, der praktiseres af visse super- og hypermarkeder;

EU's tiltag

19. mener, at den fælles landbrugspolitik fortsat bør være hjørnестenen i EU's fødevarerikkerhedspolitik nu og efter 2013; mener, at et velfungerende økologisk system, frugtbar jord, stabile vandressourcer og en diversificeret landdistriktsøkonomi er nødvendige forudsætninger for fødevarerikkerheden på længere sigt; finder det endvidere afgørende, at den fælles landbrugspolitik sammen med andre fællesskabspolitikker i højere grad bidrager til den globale fødevarerbalance;

20. er imidlertid også overbevist om, at den fælles landbrugspolitik yderligere bør tilpasses for at tilgodese fødevarerikkerhedshensynene; er skuffet over, at Kommissionen i sine lovgivningsmæssige forslag i sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik fra maj 2008 ikke tog denne udfordring op i fuldt omfang; modsætter sig afviklingen af markedsforvaltningsforanstaltningerne og nedskæringerne i landbrugernes støttebetalinger;

21. opfordrer i lyset af budgetrevisionen 2008-2009 til, at EU's og medlemsstaternes udgifter til den fælles landbrugspolitik holdes på et stabilt og konstant niveau for at sikre landbrugerne en rimelig indkomst; erindrer om, at landbrugerne har behov for en stabil politik for at kunne planlægge for fremtiden; fremhæver, at grundprincippet i en sådan politik er tilvejebringelse af et indkomstmæssigt sikkerhedsnet, der kan beskytte mod farer og kriser, hvad enten disse udspringer af ugunstige naturfænomener, markedsforvridninger eller usædvanligt omfattende og langvarige prisfald; påpeger i den henseende, at landbruget giver en betydelig merværdi til EU's og medlemsstaternes økonomier;

22. påpeger, at markedet alene ikke kan yde landbrugerne den indkomstsikkerhed, de har brug for at kunne opretholde deres landbrugsvirksomhed, på grund af de høje omkostninger, der er forbundet med at overholde EU's standarder for fødevarerproduktion, fødevarerikkerhed, miljøbeskyttelse og dyrevelfærd; bifalder dog den fælles landbrugspolitik's øgede markedsorientering; beklager på den anden side, at målsætningerne for reformerne i 2003 om at yde landbrugerne højere markedspriser og mindre bureaukrati ikke til fulde er blevet nået;

23. mener, at de mange krydsoverensstemmelsesregler virker afskrækkende på producenterne, og at de om muligt bør forenkles; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forenklingsinitiativer;

Tirsdag, den 13. januar 2009

24. finder det alarmerende, at den foreslåede EU-lovgivning (f.eks. om plantebeskyttelsesprodukter) kan have en voldsom indvirkning, idet den kan reducere de midler, som landbrugerne har til rådighed for at maksimere høsten, og faktisk kan føre til et kraftigt fald i EU's landbrugsproduktion; anmoder om en detaljeret analyse af alle de foreslåede foranstaltningers konsekvenser, navnlig for fødevarersikkerheden;

25. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge konsekvenserne af initiativerne til imødegåelse af klimaforandringer i landbrugssektoren: landbruget bør bidrage til kampen mod klimaforandringer, men det bør imidlertid samtidig gives de redskaber, der er nødvendige til at imødegå virkningerne af klimaforandringerne, da landbruget er en af de mest klimafølsomme økonomiske sektorer, således at sådanne initiativer ikke sænker EU's landbrugsproduktion og medfører, at den erstattes af importeret produktion;

26. mener, at det er nødvendigt at revidere EU's og andre internationale produktions- og markedsovervågningssystemer for at indføre en hurtigere varslingsmekanisme til vurdering af produktionstendenser; mener, at der på verdensplan er behov for en ordning for opgørelse af fødevarer og et system af fødevarerlagre, og at EU bør gå i spidsen for udformningen af et sådant system; opfordrer Kommissionen til at handle med globale partnere og fremsætte et forslag i den henseende;

27. kræver, at effektive forsikringspolicer gøres tilgængelige som værn mod massive pris- og indkomstsvingninger, samt mod indvirkningerne af vejrforhold på produktionen;

28. henstiller til Kommissionen at inddrage et effektivt europæisk markedskontrolsystem i sin planlægning, som kan gøre det muligt at registrere udvikling og tendenser med hensyn til priser på landbrugsprodukter og på landbrugsinput; understreger, at et sådant system skal være gennemsigtigt og af en sådan beskaffenhed, at der kan foretages en sammenligning af ensartede produkter fra forskellige lande;

29. er af den opfattelse, at der, inden for rammerne af FAO, bør etableres et internationalt observationsorgan for priser på landbrugsprodukter, landbrugsinput samt fødevarer med henblik på at kunne overvåge disse data på internationalt plan;

30. bemærker, at der gennem de successive reformer af den fælles landbrugspolitik er blevet rettet op på de handelsforvridende elementer i EU's landbrugspolitik, der havde en negativ indvirkning på landbrugere i udviklingslandene, men at bytteforholdet fortsat er ulige, og at der stadig bør gøres en indsats for at etablere et mere retfærdigt system;

31. bemærker dog, at EU's politiske reformer, der skal opfylde WTO's krav, har ført til en omlægning af landbrugsstøtten for at gøre den mindre produktionskoblet, en afvikling af markedsforvaltningsforanstaltningerne og en åbning af markederne, hvilket i stigende grad udsætter forbrugere og producenter for ustabiliteten på verdensmarkedet; kræver, at tiltagene inden for den fælles landbrugspolitik kommer til at omfatte bestemmelser vedrørende fødevarersikkerhed, og at der i handelsaftaler indføres gensidige tilsagn fra handelspartnernes side om at sikre, at reguleringen af samhandelen ikke bringer verdens fødevarersikkerhed i fare; opfordrer Kommissionen til, som led i forhandlingerne i WTO, at gøre sig til talsmand for kvalificeret markedsadgang med henblik på at sikre, at de høje miljønormer for EU's landbrug og enhver medlemsstats ret til fødevarersikkerhed ikke undergraves af billige importvarer;

Tirsdag, den 13. januar 2009

32. bemærker, at EU fortsat arbejder på at opfylde sit tilsagn om at afskaffe alle eksportrestitutioner inden 2013, og at der via sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik gennemføres yderligere reformer af markedsstøtteinstrumenterne i overensstemmelse med de aftaler, der er indgået i WTO;

33. mener, at finansieringsfaciliteten med henblik på en hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarerpriser i udviklingslandene er det første vigtige skridt i håndteringen af de umiddelbare behov hos dem, der rammes hårdst af fødevarerkrisen; understreger dog, at denne facilitet er en enkeltstående foranstaltning, der sigter mod at anvende midler under udgiftsområde 4 på EU's almindelige budget til små landbrug i de hårdest ramte lande, som vil skulle følges op med yderligere investeringer; mener, at Kommissionen bør revidere, hvordan midlerne anvendes, og sikre, at de altid sættes ind dér, hvor behovet er størst, og at der bør foretages regelmæssig rapportering til Parlamentet; fremsætter endvidere krav om, at Parlamentet får mulighed for at føre løbende tilsyn med gennemførelsen gennem »forskriftsproceduren med kontrol«;

34. anmoder Kommissionen om at styrke sine nuværende programmer til sikring af fødevarer sikkerheden i Europa og verden; opfordrer til styrkelse af det tematiske program for fødevarer sikkerhed (2007-2010), der i øjeblikket har fået tildelt 925 mio. EUR for hele programperioden; bifalder forslaget om en øget budgetbevilling til fødevareredistributionsprogrammet for de dårligst stillede i Fællesskabet, der blev fremlagt af Kommissionen den 17. september 2008; opfordrer Kommissionen til at vedtage en helhedsstrategi for fødevarer sikkerhed, der sikrer sammenhæng mellem alle EU's politikområder;

35. er foruroliget over den aktuelle globale finanskrisen, der kan resultere i, at der bliver mindre støtte til rådgivning for landbruget; opfordrer Kommissionen til at analysere konsekvenserne af finanskrisen for landbrugssektoren og overveje forslag, der kan sikre sektorens stabilitet, også hvad angår adgangen til lån og lånegarantier;

36. påpeger, at undersøgelser har vist, at forbrugerne som regel ikke har kendskab til de afgørende fordele, som den fælles landbrugspolitik indebærer med hensyn til fødevarer sikkerhed og rimelige fødevarerpriser⁽¹⁾; opfordrer til udformning af politikker til information af borgerne og en fornyet forpligtelse til forenkling, der kan øge bevidstheden om den fælles landbrugspolitik instrumenter og fordele; foreslår, at man gør det klart for offentligheden, hvad det ville koste, hvis den fælles landbrugspolitik ikke fandtes;

37. er tilhænger af, at den fælles landbrugspolitik bør spille en væsentlig rolle i EU's udenrigs- og udviklingspolitik, især med hensyn til den eksterne fødevarer sikkerhedspolitik; er overbevist om, at den fælles landbrugspolitik ud over at sikre EU's fødevarerproduktion kan bidrage til at imødekomme den øgede globale efterspørgsel efter fødevarer;

38. bemærker, at væbnede konflikter har meget negative følger for produktionen af og adgangen til fødevarer; udtrykker bekymring over, at en høj konfliktrisiko har alvorlige konsekvenser for fødevarer sikkerheden, f.eks. gennem massemigration, lammelse af landbrugsproduktionen og ødelæggende virkninger på vital infrastruktur;

39. mener, at det er meget vigtigt at undgå forstyrrende kapløb om begrænsede fødevarerressourcer; opfordrer derfor til en mere effektiv EU-koordinering med ikke-statslige organisationer, FAO og andre internationale agenturer på det tekniske plan samt med FN på det politiske plan for at fremme en retfærdig adgang til de globale fødevarerressourcer og til en forøgelse af fødevarerproduktionen i centrale udviklingslande, mens der hele tiden tages hensyn til biodiversiteten samt kriterierne for bæredygtig udvikling;

(¹) Undersøgelse foretaget af Agri Aware TNS/Mrbi i Irland i august 2008, »Hats off to the CAP«.

Tirsdag, den 13. januar 2009

40. opfordrer indtrængende EU til at hjælpe lande, der har en høj konfliktrisiko, med at udvikle deres egne stærke landbrugspolitikker baseret på let adgang til råmaterialer, undervisning af høj kvalitet og tilstrækkelig finansiering samt på en pålidelig infrastruktur; mener, at EU's bistand bør målrettes efter at forbedre modtagerlandenes selvforsyning med fødevarer, hvilket vil forbedre den regionale fødevarer sikkerhed og adgangen til fødevarer for de fattigste grupper i samfundet;

41. bemærker, at nogle af vækstøkonomierne muligvis planlægger at leje store landområder i de fattige dele af Afrika og Asien for at dyrke afgrøder der og sende dem tilbage til deres egne markeder for at forbedre deres egen fødevarer sikkerhed; mener, at EU sammen med FAO skal tage dette fænomen alvorligt som en alvorlig trussel mod fødevarer sikkerheden og mod en effektiv landbrugspolitik i værtslandene;

Landbrug i udviklingslandene

42. understreger, at de aktuelle udfordringer på fødevarerområdet kræver, at fødevarerproduktionen forøges for at holde trit med den stigende efterspørgsel, samtidig med at denne produktion skal gøres bedre, billigere og mere bæredygtig; mener, at det for at nå dette mål er nødvendigt med en grundig gennemgang af de offentlige politikker med henblik på at forbedre produktionsmetoderne, forvaltningen af lagrene og reguleringen af de internationale markeder;

43. understreger behovet for flere foranstaltninger på mellemlang og lang sigt til udvikling af landbrugs- og fødevarerproduktionen i udviklingslandene, navnlig i Afrika, under hensyntagen til ovennævnte anbefalinger fra IAASTD; mener, at udvikling af landbruget kan tjene som udgangspunkt for en bredere økonomisk udvikling i et land;

44. mener, at Den Europæiske Udviklingsfond i højere grad bør fokusere på landbrug, navnlig små landbrugsbedrifter og produktforædling på stedet, eftersom størstedelen af verdens fattige lever i landområder, der er yderst afhængige af landbrugsproduktion; mener endvidere, at der bør gøres en indsats for at fastsætte regler for handelen med landbrugsvarer, der sikrer fødevarerforsyningen i alle lande; mener, at udviklingslandene bør gives handelsmæssige fordele, der kan bidrage til at styrke den nationale produktion; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til disse argumenter under WTO-forhandlingerne, og når der forhandles om økonomiske partnerskabsaftaler med udviklingslande;

45. mener, at en af de alvorlige hindringer for en større landbrugsproduktion i udviklingslandene er de små landbrugeres manglende adgang til lån eller mikrokreditter til investeringer i bedre såsæd, gødningsstoffer og vandingssystemer; understreger desuden problemet med lånegarantier, der for det meste uopnåelige; opfordrer Den Europæiske Investeringsbank til at undersøge, hvordan den kan yde lånegarantier til lokale fødevarerproducenter i udviklingslandene, så de kan få adgang til lån og mikrokreditter;

46. fastslår endnu en gang behovet for regionalt integrerede landbrugsmarkeder; opfordrer Kommissionen til at støtte det regionale samarbejde og den regionale integration; minder AVS-landene om Europas vellykkede landbrugsintegration og den stabilitet, denne har medført i over 50 år; tilskynder derfor de regionale økonomiske fællesskaber mellem AVS-landene til at styrke deres indsats på landbrugsområdet og opfordrer udviklingslandene til at mindske de indbyrdes handelshindringer;

Tirsdag, den 13. januar 2009

47. understreger desuden, at det er nødvendigt at omdanne landbruget fra et system med subsistenslandbrug til en jobskabende landdistriktsøkonomi; mener endvidere, at der bør lægges særlig vægt på foranstaltninger til støtte for unge landbrugere i udviklingslandene med henblik på at udvikle en robust landbrugssektor; mener, at EU bør øge samarbejdet og støtte indsatsen for at modernisere fødevarekæderne i udviklingslandene og gøre dem mere effektive; mener også, at EU bør støtte initiativer som f.eks. det fælles såsædprogram, der er iværksat af Den Afrikanske Union og dennes nationale og regionale partnere;

48. mener, at det som led i en effektiv udviklingspolitik for disse udviklingslande er nødvendigt, at de udformer en fælles national eller regional strategi for udviklingen af landbruget, hvori der indgår klare støtteforanstaltninger til fordel for producenterne og produkterne; mener, at EU's udviklingsbistand i en sådan sammenhæng ikke vil komme til at stå alene, men tværtimod vil blive en del af den samfinansierede nationale eller regionale strategi for landdistriktsudvikling;

49. kræver, at der skabes en permanent fødevaresikkerhedsfond til støtte for verdens fattigste under udgiftsområde 4 i EU's almindelige budget, som kan supplere de andre udviklingsforanstaltninger, der finansieres af EU;

50. bifalder globale initiativer såsom FN's taskforce på højt plan om den globale fødevaresikkerhedskrise og mener, at EU bør samordne sin indsats med denne taskforce; understreger betydningen af de frivillige retningslinjer til støtte for gradvis virkeliggørelse af retten til tilstrækkelig ernæring som led i national fødevaresikkerhed, der er vedtaget af FAO's medlemmer i november 2004; foreslår desuden, at der for at sikre tilgængeligheden af fødevarer skabes et verdensomspændende program for lagringspligt og et bedre grundlæggende lagringssystem for vigtige produktionsinput (proteiner, gødningsstoffer, såsæd, pesticider), der fortrinsvis skal varetages af private aktører, bl.a. landbrugskooperativer;

51. er opmærksom på EU's forpligtelser over for udviklingslandene og nuværende og kommende forpligtelser i WTO-regi; kræver, at EU's støtteforanstaltninger bidrager til at nå målene, sådan som det blev erklæret i Maputoerklæringen fra 2002 af de afrikanske regeringer; opfordrer medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser med henblik på at nå FN's millenniumudviklingsmål, navnlig ydelsen af 0,7 % af deres bruttonationalindkomst til udviklingsbistand; mener dog, at udviklingsbistandens kvalitet er vigtigere end de anvendte beløbs størrelse;

52. beklager reduktionen i den del af udviklingsbistanden, der anvendes til landbrug og udvikling af landdistrikter, der udgjorde 17 % i 1980 og kun 3 % i 2006; opfordrer Kommissionen til at styre og overvåge den europæiske finansielle støtte til opnåelsen af landbrugsdrevet vækst og til at gøre alt, hvad der står i dens magt, for at sikre, at regeringerne anvender 10 % af nationalbudgettet på landbrugssektoren, sådan som de har forpligtet sig til (ved f.eks. at fastsætte klare mål for den nationale landbrugspolitik);

53. bekræfter endnu en gang, at landbruget for AVS-staterne er en sektor, som bedre end andre kan skabe vækst for fattige mennesker i landdistrikterne og dermed yde et håndgribeligt bidrag til opfyldelsen af det første millenniummål om udryddelse af ekstrem fattigdom og sult og understreger, at det derfor er nødvendigt at handle øjeblikkeligt og fremme større investeringer i landbrug og landbrugsudvikling;

Tirsdag, den 13. januar 2009

54. fremhæver, at landbrugsudviklingen først og fremmest skal baseres på retten til mad og retten til at producere fødevarer, således at alle mennesker får ret til sikre, ernæringsrigtige og kulturelt hensigtsmæssige fødevarer, der er produceret ved hjælp af økologisk fornuftige og bæredygtige metoder i en selvstændig landbrugsstruktur;

55. opfordrer EU til at anerkende udviklingslandenes ret til fødevarerensuverænitet og at støtte dem med målrettede foranstaltninger, hvorved det gælder om at benytte og udbygge de eksisterende strukturer og ressourcer, f.eks. såsæd, gødning og produktionsmidler, samt at støtte den regionale integration;

56. opfordrer EU til atter at give landbruget en central plads på sin udviklingsdagsorden og især prioritere landbrugsudviklingsprogrammer, herunder fastsættelse af klare mål for fattigdomsreduktion og opnåelige målsætninger, navnlig foranstaltninger til fremme af små landbrugsbedrifter og produktion af fødevarer til lokale markeder ved anvendelse af biodiversitet med særlig fokus på kapacitetsopbygning for landbrugere med små bedrifter og for kvinder;

57. opfordrer EU til at gå sammen med medlemslandene, AVS-regeringerne, internationale organisationer, regionale udviklingsbanker og private fonde, ikke-statslige organisationer og lokale myndigheder om på en bedre måde at indarbejde nye projekter og programmer for en indsats mod stigende fødevarepriser i regionale programmer;

58. opfordrer til, at der iværksættes tiltag til forbedring af skolegangen for unge, således at de kan få adgang til videregående uddannelse i inden for landbrug, herunder undervisning i hvordan man opfylder EU's sundheds- og plantesundhedsstandarder, samt at der skabes jobmuligheder for landbrugskandidater med det formål at mindske fattigdommen og migrationen fra landdistrikter til byområder og undgå »hjerneflugt«-migration fra udviklingslande til udviklede lande;

59. henviser til Food Crisis Prevention Networks (FCPN) »Code of Good Conduct in Food Crisis Prevention and Management« fra 2008; kræver, at disse adfældsregler implementeres og overholdes i den fælles landbrugspolitik; støtter og kræver, at civilsamfundet inddrages, og at navnlig kvinder, sammenslutninger af små landbrug og producentsammenslutninger støttes for at sikre fødevarerensikkerhed og fødevarer selvforsyning;

60. finder det stærkt betænkeligt, at militær- og forsvarsbudgetterne i mange tilfælde er større end landbrugs- og fødevarebudgetterne;

61. mener, at husmandsbrugene er hjørnестenen i landbrugsudviklingen; påpeger, at nogle af de mest alvorlige problemer, som små landbrugere i udviklingslandene står over for, er adgang til markeder, jord, uddannelse, finansiering, input og teknologi; bekræfter betydningen af at udvikle landdistrikternes infrastruktur og investeringerne i små landbrug og traditionelle ikke-intensive produktionsmetoder, der er tilpasset de lokale forhold;

62. mener, at en vigtig faktor i den globale fødevareproduktion er den manglende handel med fødevarer; bemærker, at ifølge FAO steg risproduktionen på verdensplan i 2007, mens handelen med ris faldt i samme tidsrum;

Tirsdag, den 13. januar 2009

63. mener, at yderligere, ureguleret handelsliberalisering på landbrugsområdet vil føre til yderligere stigninger i fødevarerpriserne og endnu større prissvingninger; understreger, at de hårdest ramte vil være de mest sårbare fødevarerimporterende udviklingslande; understreger endvidere, at reglerne for verdenshandelen under ingen omstændigheder må undergrave landes og regioners ret til at støtte deres landbrugssektorer for at garantere deres befolknings fødevarsikkerhed;

64. mener, at politikkerne for åbning af markederne for landbrugsprodukter inden for rammerne af WTO og bilaterale frihandelsaftaler har bidraget betydeligt til forringelsen af fødevarsikkerheden i mange udviklingslande og i forbindelse med den nuværende globale fødevarerkrise; opfordrer Kommissionen til under hensyntagen til disse forhold at revurdere sin tilgang til handel med landbrugsprodukter, som er baseret på det frie marked;

65. opfordrer de store fødevarereksporterende lande (Brasilien, Argentina, Thailand, osv.) til at handle som pålidelige leverandører af basisfødevarer og til at undgå eksportrestriktioner, der kan få katastrofale følger, især for fattige fødevarerimporterende udviklingslande;

66. er foruroliget over den aktuelle globale finanskrisen, der kan resultere i en begrænsning af de disponible finansielle midler til offentlig udviklingsbistand; opfordrer Kommissionen til at analysere, hvordan finanskrisen har påvirket sektoren for udviklingsbistand, og fortsætte med at udforme forslag med henblik på at støtte landbruget i de fattigste lande;

67. bemærker, at den globale fødevarerkrise udgør en af de største trusler mod fred og sikkerhed i verden; glæder sig i den forbindelse over Kommissionens seneste bestræbelser på at undersøge metoder til at håndtere det globale problem vedrørende fødevarsikkerhed; opfordrer medlemsstaterne til at støtte sådanne initiativer på nationalt og lokalt plan;

Forskning og udvikling

68. fastslår endnu en gang, at det er stærk tilhænger af investeringer i teknologi og innovation inden for landbrug og landbrugsproduktion;

69. understreger betydningen af en forskning, der finansieres af offentlige midler, og som tager sigte på fødevarsikkerheden og ikke blot tjener industriens interesser; kræver investeringer ikke blot i udforskning af nye enkeltteknologier, men også omfattende landbrugssystemer, der kan sikre fødevarerforsyningerne på lang sigt; understreger i denne forbindelse den pionerrolle, som eksempelvis en europæisk teknologiplatform for økologisk landbrugsforskning kunne spille på dette område;

70. fremhæver betydningen af forskning, men også af formidling af forskningsresultater til den enkelte landbrugsbedrift gennem en effektiv landbrugskonsulenttjeneste, navnlig i udviklingslandene; opfordrer til en styrkelse af landbrugsforskning og videngenerering;

Tirsdag, den 13. januar 2009

71. er bekymret over, at EU's fokus på krydsoverensstemmelse kan være til skade for forskningen i og rådgivningen om landbrugsproduktion; understreger, at der er behov for begge aspekter;

72. opfordrer til, at forsknings- og udviklingsprogrammet for et bæredygtigt og energieffektivt landbrug, der er tilpasset de lokale forhold, fremskyndes; tilskynder medlemsstaterne til at støtte forskning, der sigter mod at øge produktiviteten med hensyn til anvendelsen i landbruget; er opmærksom på EU-forbrugernes bekymringer;

Bæredygtigt landbrug på verdensplan

73. er bekymret over de ændrede vejrmonstre, som klimaforandringerne medfører, og som ifølge prognoserne vil gøre tørke og oversvømmelser mere almindelige, hvilket vil få negative konsekvenser for høstudbyttet og mulighederne for at forudsige verdens landbrugsproduktion;

74. er bekymret over, at gennemførelsen i EU af forslag, der yderligere skal reducere drivhusgasser, kan have en negativ indvirkning på den europæiske fødevarerproduktion, navnlig husdyrproduktionen;

75. anerkender, at der er behov for øget energieffektivitet i landbrugssektoren, som står for en betydelig del af de samlede CO₂-emissioner;

76. mener, at en udvidet anvendelse af biobrændstoffer og bioenergiproduktion kan have en positiv indvirkning på sektoren for landbrug og fødevarerforarbejdning, som lider under stigende priser på input såsom gødningsstoffer, pesticider og diesel samt øgede transport- og forarbejdningssomkostninger;

77. erkender, at landbrugssektoren er eksistensgrundlag for størstedelen af befolkningen i mange udviklingslande, og opfordrer derfor disse lande til at udvikle en mekanisme for stabile og gennemsigtige landbrugspolitikker, som vil sikre langsigtet planlægning og bæredygtig udvikling;

78. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge virkningerne af øget bioenergiproduktion i EU og i tredjelande, hvad angår ændret arealanvendelse, fødevarerpriser og adgang til fødevarer;

79. gentager, at incitamenter til bæredygtig dyrkning af energiafgrøder ikke bør bringe fødevarerproduktionen i fare;

80. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forskning og udvikling med henblik på forebyggelse og tilpasning til klimaændringerne, herunder bl.a. forskning i andengenerationsbiobrændstoffer, herunder anvendelsen af højtydende energiafgrøder, miljøvenlig gødning, som er så effektiv som muligt, nye landbrugsteknologier med minimal negativ indvirkning på arealanvendelsen, udvikling af nye plantearter, som er modstandsdygtige over for klimaændringer og relaterede sygdomme, og forskning i måder, hvorpå affald kan anvendes i landbruget;

81. mener, at der er behov for yderligere forskning inden for landbrug med henblik på at øge det bæredygtige landbrugs produktivitet, og opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte de muligheder, som Fællesskabets syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration giver i forbindelse hermed, og til at vedtage foranstaltninger til forbedring af landbrugsproduktionen på en bæredygtig og energieffektiv måde;

*
* *

82. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag, den 13. januar 2009

Perspektiver for udvikling af den civile dialog under Lissabontraktaten

P6_TA(2009)0007

Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om perspektiver for udvikling af den civile dialog under Lissabontraktaten (2008/2067(INI))

(2010/C 46 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, undertegnet i Lissabon den 13. december 2007,
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
 - der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten ⁽¹⁾,
 - der henviser til de forskellige beslutninger angående det civile samfund, som det har vedtaget i indeværende valgperiode,
 - der henviser til Udvalget om Konstitutionelle Anliggenders workshop den 3. juni 2008 med repræsentanter for civilsamfundsorganisationer,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A6-0475/2008),
- A. der henviser til, at en demokratisk og borgernær Europæisk Union forudsætter et snævert samarbejde mellem på den ene side EU-institutionerne og medlemsstaterne og på den anden side det civile samfund på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan,
- B. der henviser til, at åbenhed fra EU-institutionernes og nationale, regionale og lokale myndigheders side over for dialog og samarbejde med borgerne og med det civile samfunds organisationer er en grundlæggende forudsætning for disses engagement i lovgivningsprocessen og regeringsførelsen på alle planer,
- C. der henviser til, at Lissabontraktaten styrker EU-borgernes rettigheder over for Unionen ved at gøre det lettere for borgerne og organisationer, som repræsenterer det civile samfund, at deltage i drøftelserne om et »Europa for Borgerne«,
- D. der henviser til, at de aktuelle bestemmelser, der også indgår i Lissabontraktaten, ganske vist skaber den nødvendige retlige ramme for den civile dialog på europæisk plan, men at de i praksis ikke altid anvendes tilfredsstillende,
- E. der henviser til, at det civile samfund i de 27 medlemsstater befinder sig på meget forskellige udviklingsstadier og i meget forskellig grad benytter sig af mulighederne for deltagelsesdemokrati, deltagelse i lovgivningsprocessen og dialog med de respektive nationale, regionale og lokale myndigheder,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0055.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- F. der henviser til, at udtrykket »det civile samfund« refererer til de mange ikke-statslige og almennyttige organisationer, der er etableret af borgerne på eget initiativ, og som udgør en del af det offentlige liv ved at give udtryk for deres medlemmers og andres interesser, ideer og ideologier baseret på etiske, kulturelle, politiske, videnskabelige, religiøse eller filantropiske overvejelser,
- G. der henviser til, at spørgsmålet om fastlæggelse af den repræsentative karakter af det civile samfunds organisationer diskuteres ivrigt, og at visse organisationers aktiviteter og effektivitet i forbindelse med gennemførelse af deres standpunkter ikke altid svarer til graden af deres repræsentativitet,
- H. der henviser til, at de enkelte EU-institutioner har valgt forskellige tilgange til den civile dialog,
1. værdsætter Den Europæiske Unions bidrag til udvikling af den civile dialog, såvel på europæisk plan som på nationalt, regionalt og lokalt plan;
 2. understreger, at det civile samfund i Europa spiller en vigtig rolle i den europæiske integrationsproces ved at fremføre EU-borgernes holdninger og krav over for de europæiske institutioner; fremhæver betydningen af den sagkundskab, som stilles til rådighed for institutionerne fra det civile samfunds side, og understreger betydningen af, at der informeres og skabes bevidsthed om den civile dialog, navnlig i forbindelse med fremme af EU's aktiviteter og målsætninger, skabelse af samarbejdsnet i Europa og styrkelse af den europæiske identitet og identificeringen med Europa i det civile samfund;
 3. understreger, at der med sigte på realisering af EU's politiske mål og intentioner er behov for en bredere offentlig debat, en mere effektiv civil dialog og en øget politisk bevidsthed;
 4. henviser til sit særlige engagement inden for rammerne af den civile dialog og til den betydning, denne dialog har i Lissabontraktaten, hvor den tillægges rang af overordnet princip for samtlige EU's aktiviteter;
 5. glæder sig over styrkelsen af det repræsentative demokrati og deltagelsesdemokratiet gennem Lissabontraktatens bestemmelser om det såkaldte borgerinitiativ, der indebærer, at en million borgere fra et antal medlemsstater kan opfordre Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt;
 6. opfordrer EU-institutionerne og de nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne til bedst muligt at udnytte de eksisterende retsforskrifter og eksempler på god praksis til at udvikle dialogen med borgerne og det civile samfunds organisationer; mener navnlig, at Parlamentets informationskontorer i hver medlemsstat bør spille en aktiv rolle med hensyn til at fremme, organisere og lede fora, som skal finde sted mindst en gang om året med deltagelse af Parlamentet og repræsentanter for den pågældende medlemsstats civile samfund, og understreger betydningen af, at Parlamentets medlemmer – både fra den pågældende medlemsstat og fra andre medlemsstater – deltager regelmæssigt i disse fora;
 7. opfordrer EU-institutionerne til at inddrage alle interesserede repræsentanter for det civile samfund i den civile dialog, og i denne sammenhæng er det især vigtigt at give unge EU-borgere mulighed for at blive hørt fordi de kommer til at forme og tage ansvar for det fremtidige EU;

Tirsdag, den 13. januar 2009

8. opfordrer EU-institutionerne til at sikre, at alle EU-borgere - kvinder og mænd, gamle og unge, fra byen såvel som fra landet - kan deltage i den civile dialog, aktivt, uden diskriminering og på lige fod, og navnlig at personer fra sproglige minoriteter har mulighed for at kommunikere på deres modersmål i sådanne fora; henviser til, at EU således må bidrage til realisering af princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder og bør stå som et godt eksempel ved gennemførelsen, både i og uden for EU;

9. opfordrer EU-institutionerne til at vedtage en interinstitutionel aftale, hvori der er fastlagt bindende retningslinjer for udpegning af repræsentanter for det civile samfund og opstillet metoder til udfornming og finansiering af høringer, i overensstemmelse med de generelle principper og minimumsstandarder ved høring af interesserede parter⁽¹⁾; påpeger, at alle EU-institutioner med dette for øje bør føre opdaterede registre over alle relevante ikke-statslige organisationer, hvad enten de er aktive i medlemsstaterne og/eller fokuserer på EU-institutionerne;

10. opfordrer EU-institutionerne til at integrere den civile dialog i alle Kommissionens generaldirektorater, alle Rådets arbejdsgrupper og alle Parlamentets udvalg og i denne forbindelse at tage hensyn til princippet om transparens samt sikre et velafbalanceret forhold mellem den offentlige og den private sektor;

11. opfordrer EU-institutionerne til med henblik på sikring af bedre kommunikation, koordinering og bedre information om foranstaltningerne at tilstræbe et snævrere samarbejde om udbygningen af den civile dialog i Europa og til aktivt at markere den europæiske holdning over for EU's borgere; bemærker i denne forbindelse, at regelmæssige møder mellem det civile samfund og kommissionsmedlemmerne i fora i medlemsstaterne er et særdeles ønskværdigt tiltag som en metode til at mindske fornemmelsen af, at der er en kløft mellem EU og borgerne;

12. opfordrer Rådet til at lette og forenkle adgangen til dets aktiviteter, da dette er en grundlæggende forudsætning for indledning af en ægte dialog med det civile samfund;

13. understreger betydningen af en veludviklet europæisk kommunikationspolitik i forbindelse med tilrådighedsstillelsen af nye midler og redskaber til kommunikation med EU's borgere (internet, e-teknologier og moderne audiovisuelle teknologier);

14. går ind for fortsættelse af allerede velfungerende EU-initiativer med sigte på at øge det civile samfunds inddragelse i den europæiske integrationsproces, som f.eks. Europe by Satellite, Borgernes Agora, temaspecifikke borgerfora (f.eks. Your Europe), diskussioner på internettet osv.;

15. henviser navnlig til betydningen af professionelle meningsmålinger i EU med sigte på identifikation af og bedre forståelse for EU-borgernes behov og forventninger, for så vidt angår EU's funktionsmåde; opfordrer indtrængende både EU-institutionerne og det civile samfund i medlemsstaterne til at have disse forventninger in mente i deres indbyrdes relationer og drøftelser;

16. opfordrer de nationale, regionale og lokale organer i medlemsstaterne til at fremme den civile dialog, navnlig i de lande og regioner og på de områder, hvor den endnu ikke er fuldt udviklet og gennemført; opfordrer desuden indtrængende disse organer til aktivt at fremme udviklingen af regional interaktion mellem civilsamfundsorganisationer i de forskellige medlemsstater og initiativer på tværs af grænserne; mener, at muligheden for at danne grupper af medlemsstater også bør afprøves som et redskab til at fremme udveksling af ideer og erfaringer inden for EU;

⁽¹⁾ Jf. Kommissionens meddelelse af 11. december 2002 med titlen »Mod en stærkere hørings- og dialogkultur - Generelle principper og minimumsstandarder ved Kommissionens høring af interesserede parter« (KOM(2002)0704).

Tirsdag, den 13. januar 2009

17. appellerer til repræsentanterne for det europæiske samfund om at deltage aktivt i den civile dialog og i udformningen af europæiske programmer og politikområder, hvorved det bliver muligt at påvirke beslutningsprocessen;
18. opfordrer EU's borgere til i øget udstrækning at engagere sig i debatter og drøftelser om europæiske spørgsmål og til at deltage i det forestående valg til Europa-Parlamentet;
19. henviser til, at der med henblik på dialogen med borgerne på alle planer - både på EU-plan og på nationalt, regionalt og lokalt plan - er behov for passende finansielle midler, og opfordrer deltagerne i denne dialog og de instanser, der har ansvaret for den, til at sikre tilstrækkelig finansiering;
20. understreger, at der – ud over dialogen med det civile samfund – også er behov for en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog mellem EU og kirkerne og de religiøse samfund som omhandlet i Lissabontraktaten;
21. opfordrer EU-institutionerne til i fællesskab at stille information om civilsamfundsorganisationernes repræsentativitet og aktiviteter i Europa til rådighed, for eksempel i en offentlig og brugervenlig database;
22. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et nyt forslag til europæiske foreninger, således at europæiske civilsamfundsorganisationer kan benytte et fælles retsgrundlag;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til medlemsstaternes parlamenter, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Vildledende og sammenlignende reklame

P6_TA(2009)0008

Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om omsætning, gennemførelse og håndhævelse af direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og direktiv 2006/114/EF om vildledende og sammenlignende reklame (2008/2114(INI))

(2010/C 46 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og navnlig bestemmelserne heri om oprettelse af det indre marked, der garanterer virksomheder frihed til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾ (»UCP-direktivet«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽²⁾ (»MCA-direktivet«),

⁽¹⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser ⁽⁴⁾ og beretning fra Kommissionen af 18. november 2008 om dets anvendelse, (KOM(2008)0756),
- der henviser til Kommissionens grønbog af 27. november 2008 om kollektivt søgsmål for forbrugere (KOM(2008)0794),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. marts 2007 om EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013 (KOM(2007)0099),
- der henviser til de 400 andragender om vildledende erhvervsguider fra 24 medlemsstater og 19 tredje-lande, der er blevet modtaget af Udvalget for Andragender,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2008 om vildledende praksis hos udgivere af erhvervsvejvisere ⁽⁵⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁶⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0514/2008),
- A. der henviser til, at Kommissionens EU-forbrugerbeskyttelsesstrategi 2007-2013 sigter imod »bedre overvågning af forbrugermarkederne og de nationale forbrugerpolitikker« og »en rettidig og ensartet gennemførelse af direktivet om urimelig handelspraksis« i særdeleshed,
- B. der henviser til, at UCP-direktivet indeholder en ny fremgangsmåde på området EU-forbrugerret, idet det indeholder bestemmelser om en maksimal harmonisering til beskyttelse af forbrugerne mod urimelig handelspraksis,
- C. der henviser til, at MCA-direktivet kodificerer direktiv 84/450/EØF og i særdeleshed ændringerne hertil indført ved direktiv 97/55/EF og indsnævrer dets formål til virksomhed-til-virksomhed handel (B2B),

⁽¹⁾ EFT L 290 af 23.10.1997, s. 18.⁽²⁾ EFT L 250 af 19.9.1984, s. 17.⁽³⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0608.⁽⁶⁾ EFT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- D. der henviser til, at UCP-direktivets anvendelsesområde er begrænset til transaktioner mellem virksomheder og forbrugere, og at det ikke omfatter alle handelspraksis, men kun dem, som kan betragtes som urimelige; der henviser til, at UCP-direktivet er begrænset til handelspraksis, som kan skade forbrugernes økonomiske interesser, og at tilpasninger af nationale lovgivning om beskyttelse af virksomheder mod andre virksomheders urimelige handelspraksis ikke er påkrævet inden for UCP-direktivets rammer,
- E. der henviser til, at tre medlemsstater ikke har indberettet de foranstaltninger, der er vedtaget for at gennemføre UCP-direktivet til Kommissionen, nemlig Tyskland, Spanien og Luxembourg; der henviser til, at tre anmodninger om en præjudiciel afgørelse er blevet henvist til Domstolen for De Europæiske Fællesskaber (Domstolen), for så vidt angår de nationale foranstaltningers kompatibilitet med UCP-direktivet; der henviser til, at Kommissionen er af den opfattelse, at der er konstateret en utilstrækkelig gennemførelse i visse medlemsstater,
- F. der henviser til, at UCP- og MCA-direktiverne giver medlemsstaterne betydelig handlerum, for så vidt angår retsmidler og straffe for overtrædelse af bestemmelserne heri,
- G. der henviser til, at der er mangel på effektive retsmidler i forbindelse med overtrædelse af MCA-direktivet såvel som manglende håndhævelse af dette direktiv, som det bl.a. fremgår af erhvervsguideselskaber, der anvender vildledende praksis,

Indledning

1. understreger betydningen af UCP- og MCA-direktiverne med henblik på at give forbrugerne og virksomhederne mere mod til at indgå grænseoverskridende handler og sikre større retssikkerhed for virksomheder med hensyn til antageligheden af forskellige former for handelspraksis og reklame på det indre marked;
2. fremhæver UCP-direktivet som en betydningsfuld lovgivning inden for området forbrugerlovgivning, hvis transponering, gennemførelse og håndhævelse vil være en afgørende kilde for den fremtidige udvikling i EU's forbrugerret og for fuld udvikling af det indre markedes potentiale og for udviklingen af grænseoverskridende handel og e-handel;
3. er overbevist om, at en korrekt transponering, gennemførelse og håndhævelse af UCP- og MCA-direktiverne er væsentlig for at gennemføre målene for disse direktiver, især på baggrund af forskellene i håndhævelsessystemer og gennemførelsesteknikker i medlemsstaterne, kompleksiteten i visse af de juridiske begreber i direktiverne, mange forskellige og omfattende eksisterende nationale bestemmelser vedrørende urimelig handelspraksis og reklame og direktivernes brede anvendelsesområde;
4. opfordrer Kommissionen med henvisning til betragtning 8 i UCP-direktivet om urimelig handelspraksis til at undersøge, om der er behov for at beskytte små og mellemstore virksomheder mod aggressiv handelspraksis, og i påkommende tilfælde til at iværksætte de nødvendige opfølgingsforanstaltninger;

Tirsdag, den 13. januar 2009

Kodificering og transponering

5. udtrykker tilfredshed med Kommissionens indsats med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre UCP- og MCA-direktiverne;
6. bemærker, at artikel 3a, stk. 2, i direktiv 84/450/EØF som ændret af direktiv 97/55/EF, hvori der henvises til »sammenlignende reklame vedrørende særtilbud«, udgik og hverken står i UCP-direktivet eller i MCA-direktivet; beklager, at der er forvirring vedrørende følgevirkningerne af denne udgåelse for virksomhed-til-forbruger handel, der især fremgår af medlemsstaternes forskellige holdninger til bevarelsen i national ret efter vedtagelsen af UCP-direktivet af allerede eksisterende bestemmelser om gennemførelse af artikel 3a, stk. 2, i direktiv 84/450/EØF som ændret af direktiv 97/55/EF; opfordrer medlemsstaterne til med Kommissionens hjælp at undersøge dette og træffe eventuelle opfølgingsforanstaltninger;
7. mener, at Kommissionen enten bør fremsætte et forslag om en ændring af MCA-direktivet, således at det omfatter en sort liste over praksis, der under alle omstændigheder må betragtes som vildledende, eller udvide UCP-direktivets anvendelsesområde til at omfatte virksomhed-til-virksomhed-aftaler især med hensyn til punkt 21 i bilag I deri; anmoder Kommissionen om senest i december 2009 at aflægge beretning om de trufne foranstaltninger;
8. konstaterer, at adskillige medlemsstater har opsplittet den sorte liste i bilag I i UCP-direktivet, da de transponerede og gennemførte det i deres retssystemer; mener, at opsplitning af den sorte liste i forskellige stykker national lovgivning skaber forvirring for virksomhederne og kan føre til fordrejninger i gennemførelsen af UCP-direktivet; anmoder Kommissionen om at samarbejde med medlemsstaterne om at tilpasse deres nationale lovgivning, således at »sortlisterne« i videst muligt omfang er tilgængelige og til nytte for forbrugerne;
9. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemgå deres retssystemer for at undgå eventuelle overlapninger af bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med transponeringen af UCP- og MCA-direktiverne og allerede eksisterende nationale bestemmelser og derved sikre større klarhed for forbrugerne og virksomhederne vedrørende transponeringsproceduren;
10. opfordrer medlemsstaterne til at koncentrere deres indsats om den egentlige transponering, gennemførelse og håndhævelse af UCP- og MCA-direktiverne og sikre, at alle relevante nationale domme og afgørelser fra EF-Domstolen overholdes;
11. mener, at forbrugere og virksomheder, der foretager grænseoverskridende transaktioner, hæmmes af en forkert eller forsinket omsætning af direktiverne;

Gennemførelse og håndhævelse

12. bemærker, at nogle medlemsstater har fastlagt, at kun bestemte tilsynsorganer kan håndhæve de nationale bestemmelser, der er vedtaget vedrørende gennemførelse af UCP-direktivet, og ikke har fastlagt bestemmelse om en direkte ret til at klage for forbrugerne, som således ikke har ret til at indbringe erstatningskrav som følge af urimelig handelspraksis; opfordrer medlemsstater, som ikke allerede har gjort det, til at overveje nødvendigheden af at give forbrugerne en direkte klageret for at sikre, at de er tilstrækkelig beskyttet mod urimelig handelspraksis;
13. udtrykker tilfredshed med Kommissionens Airlines Sweep og Ringtones Sweep (prisundersøgelser) som et første skridt hen imod en bedre kontrol af gennemførelsen og håndhævelsen af lovgivningen vedrørende det indre marked; understreger behovet for at gennemføre en omfattende kontrol på dette område med jævne mellemrum; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med CPC-netværket (Consumer Protection Cooperation Network) at indsamle lignende data om gennemførelsen af lovgivningen vedrørende det indre marked inden for andre vigtige sektorer på det indre marked;

Tirsdag, den 13. januar 2009

14. opmuntrer Kommissionen til at udvikle mere effektive redskaber til kontrol af gennemførelsen som f.eks. »sweeps« på en sådan måde, at håndhævelsen af forbrugerbeskyttelseslovgivningen kan forbedres; anmoder Kommissionen om at overveje muligheden for at integrere sweeps i forbrugerresultattavlen, der indføres som en overvågningsmekanisme;
15. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde fuldt ud med Kommissionen om gennemførelsen af og opfølgningen på Kommissionens sweeps;
16. understreger betydningen af rimelige, rettidige og nøjagtige data og oplysninger for en passende overvågning af markederne for forbrugsvarer; understreger, at virksomheds- og forbrugerorganisationer spiller en afgørende rolle i tilvejebringelsen af sådanne data;
17. understreger betydningen af en grænseoverskridende håndhævelse for det indre markeds funktion; opfordrer Kommissionen til at udbygge anvendelsen af CPC-netværket på en sådan måde, at den grænseoverskridende håndhævelse kan forbedres; understreger behovet for at øge kendskabet til Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre;
18. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelig personale og finansielle ressourcer til den grænseoverskridende håndhævelse;
19. opfordrer medlemsstaterne og de nationale retsmyndigheder til at styrke det grænseoverskridende samarbejde vedrørende vildledende »databasetjenesteydelser«;
20. udtrykker tilfredshed med Kommissionens initiativ med henblik på at oprette en offentligt tilgængelig database af nationale foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at transponere UCP-direktivet, retspraksis derom og andet relevant materiale; opfordrer Kommissionen til at inkludere overvågningsrapporter fra eksperter i denne database, hvori der med udgangspunkt i dokumenterede sager i databasen fremsættes specifikke anbefalinger til tiltag til forbedring af håndhævelsen af lovgivningen; opfordrer endvidere Kommissionen til at anvende denne database til at oprette en hjemmeside for ensartet adgang, hvor både virksomheder og forbrugere kan finde oplysninger om den lovgivning, der er gældende i medlemsstaterne;
21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at organisere oplysningskampagner for at gøre forbrugerne mere bevidste om deres rettigheder og give dem større beskyttelse mod urimelig handelspraksis og vildledende sammenlignende reklame;
22. understreger, at kontrollen med transponering, gennemførelse og håndhævelse er ressourcekrævende; mener derfor, at Kommissionen bør gives tilstrækkeligt personale til at føre et mere effektivt tilsyn med gennemførelsen;
23. opfordrer medlemsstaterne til at give tilstrækkelig vejledning til selskaberne på nationalt niveau; fremhæver som en bedste praksis-vejledningen »Consumer Protection from Unfair Trading Regulations: a basic guide for business«, der er udgivet af det britiske ministerium for erhvervsliv, virksomheder og lovgivningsreform i samarbejde med Det Britiske Kontor For Rimelig Handel;
24. fastholder, at Kommissionen skal overholde fristen for forelæggelse af en samlet rapport senest den 12. juni 2011 i henhold til artikel 18 i UCP-direktivet, hvori der redegøres for erfaringerne erhvervet med MCA-direktivet;

*
* *

25. pålægger sin formand til at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag, den 13. januar 2009

Den fælles fiskeripolitik og en økosystemtilgang til fiskeriforvaltningen

P6_TA(2009)0009

Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om den fælles fiskeripolitiks rolle i gennemførelsen af en økosystemtilgang til forvaltning af havet (2008/2178(INI))

(2010/C 46 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's havretskonvention af 10. december 1982,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾ (FFP),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Den fælles fiskeripolitiks rolle i gennemførelsen af en økosystemtilgang til forvaltning af havet« (KOM(2008)0187),
- der henviser til Rådets (landbrug og fiskeri) konklusioner af 29. og 30. september 2008 om ovennævnte meddelelse fra Kommissionen,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0485/2008),
- A. der henviser til, at i ethvert geografisk område er de levende organismer (mennesker, planter, dyr og mikroorganismer), deres fysiske miljø (f.eks. jord, vand, luft) og de naturlige cyklusser, der holder dem i live, indbyrdes forbundne,
- B. der henviser til, at udviklinger, samspil og forandringer i et sådant økosystem har direkte og ofte uønskede eller uforudsete virkninger for andre elementer såvel inden for som uden for det pågældende system, og tilsvarende, at udviklinger uden for systemet kan have umiddelbar indvirkning på systemet,
- C. der henviser til, at en økosystemtilgang til fiskeriet for indeværende udgør det bedste grundlag for et globalt system til forvaltning og beslutningstagning, som tager hensyn til samtlige berørte aktører og elementer, deres krav og behov samt den fremtidige indvirkning på systemet og dets interaktioner,
- D. der henviser til, at fiskeriet i farvandene under hver medlemsstats eksklusive økonomiske zone har afgørende betydning for deres suverænitet og uafhængighed, navnlig på fødevareområdet,

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- E. der henviser til, at vor viden om havene og de faktorer, der påvirker dem, stadig er begrænset, men at vi ikke desto mindre ved, at mange såvel kommercielle som ikke-kommercielle fiskebestande er udtømt både i EU og andre steder, og at dette har mange årsager, men hyppigst skyldes overfiskning,
- F. der henviser til, at den videnskabelige forskning i fiskeressourcernes bæredygtighed forudsætter, at overvejelser, der beror på forudindtagede idéer, afvises, og at forslaget til en økosystemtilgang til fiskeressourcerne derfor først reelt vil være økosystembaseret, hvis det beror på validerede videnskabelige oplysninger,
- G. der henviser til, at denne økosystembaserede tilgang bør være dynamisk og fleksibel med hensyn til oplysnings- og beslutningsprocedurer på grund af behovet for løbende tilpasning til nye videnskabelige fakta og nye interaktioner,
- H. der henviser til, at der ifølge Kommissionens meddelelse med titlen »Rapporter fra medlemsstaterne om adfærd i 2006, der alvorligt krænkede den fælles fiskeripolitiks regler« (KOM(2008)0670) fortsat sker mange alvorlige og foruroligende overtrædelser af reglerne for den fælles fiskeripolitik trods forsøg på at reducere EU-fiskerflådens kapacitet,
- I. der henviser til, at vurderingen af fiskeressourcerne tager hensyn til bestandenes bæredygtighed, og at denne er af afgørende betydning for fiskeriet, hvorfor det er medlemsstaternes opgave at sikre den,
- J. der henviser til, at det overordnede mål med fiskeripolitikken, der er godkendt af alle de lande, der deltog i verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002, er at opnå den maksimale bæredygtige fangst,
- K. der henviser til, at det markante fald i indtægten i fiskerisektoren skyldes, at mange kommercielt værdifulde fiskebestande er opfisket, hvilket har gjort det nødvendigt at indføre fiskerbegrænsninger, samt stagnerede/reducerede priser ved første salg, ledsaget af en eksponentiel vækst i produktionsomkostninger (dieselolie og benzin), hvilket er en situation, der forværres i lande, hvor omkostningerne er højere, navnlig grundet manglende eller utilstrækkelige støtteforanstaltninger til sektoren sammenlignet med tilsvarende foranstaltninger i andre lande,
- L. der henviser til Kommissionens forslag i forbindelse med indledningen af en debat om en eventuel reform af den fælles fiskeripolitik,
 - 1. bifalder ovennævnte meddelelse fra Kommissionen om en økosystemtilgang til forvaltning af havet og understreger, at dette initiativ bidrager til at sikre, at fiskeressourcerne udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde;
 - 2. understreger behovet for, at en sådan økosystemtilgang til forvaltning af havet kan føre til et dynamisk og fleksibelt system for forvaltning, gensidig udveksling af viden og forskning med henblik på inddragelse af yderligere variabler, som måtte udspringe af uforudsete faktorer og andre videnskabelige discipliner i fremtiden;
 - 3. opfordrer i den forbindelse Kommissionen til i sit forslag at medtage metoder og instrumenter, som kan muliggøre gensidig udveksling af information og data samt en kontinuerlig læringsproces for alle berørte parter, således at de alle kan bidrage til videreudviklingen af økosystemtilgangen, således at det kan demonstreres og bevises, at den er til alles fordel;

Tirsdag, den 13. januar 2009

4. minder om, at fiskeriet er afgørende for at sikre menneskets ernæring og overlevelse og mener, at dette er enhver fiskeripolitik primære målsætning;
5. henleder opmærksomheden på den afgørende økonomiske, sociale og kulturelle rolle, fiskeriet spiller i nogle af EU's kystsamfund;
6. understreger på ny, at den fælles fiskeripolitik bør fremme modernisering og en bæredygtig udvikling af fiskerisektoren, sikre dens socioøkonomiske levedygtighed og fiskebestandenes bæredygtighed samt sikre forsyningen af fisk til befolkningen, fødevarerens sikkerhed og -sikkerhed, bevarelse af arbejdspladser samt bedre levevilkår for fiskerne,
7. mener, at en fælles fiskeripolitik bør tage hensyn til de mange dimensioner af social, miljømæssig og økonomisk karakter, der kræver en integreret og harmoniseret tilgang, som er uforenelig med en indfaldsvinkel, der inddeler disse i henhold til på forhånd fastlagte prioriteter;
8. understreger, at en fælles fiskeripolitik, i betragtning af dens målsætninger, ikke bør være underordnet andre EU-politikker; mener derimod, at disse bør sikre og inkorporere fiskeripolitikens målsætninger;
9. understreger, at en bæredygtig udvikling af et givet kystområde kræver en forbedring af samspillet mellem områdets miljømæssige, naturlige og menneskelige aspekter samt en forbedring af livskvaliteten i fiskersamfundene; gentager, at en fiskeripolitik bør tage udgangspunkt i den indbyrdes afhængighed mellem fiskersamfundenes velfærd og bæredygtigheden af økosystemerne, som de er en integreret del af;
10. understreger i denne forbindelse behovet for at anerkende de ganske særlige forhold, der gør sig gældende i kystfiskeriet af mindre omfang og det ikke-industrielle fiskeri samt betydningen heraf;
11. understreger derfor, at fortsat opfyldelse af de enkelte medlemsstaters fødevarerbehov, beskyttelse af den strategiske fiskerisektors og fiskersamfundenes levedygtighed samt opretholdelse af økosystemernes bæredygtighed ikke er uforenelige målsætninger;
12. finder, at det med henblik på at bevare fiskebestandene på et acceptabelt niveau på verdensplan er nødvendigt også at sætte loft over det antal dage, fiskerne må være på havet;
13. understreger, at anvendelsen af en økosystemtilgang til forvaltning af havet nødvendigvis kræver en tværfaglig og tværsektoriel indsats, der omfatter de forskellige foranstaltninger og politikker af betydning for økosystemerne, der går langt ud over og er længere fremme end de politikker, der føres på fiskeriområdet, eftersom det i modsat fald ikke vil være muligt at nå målene for økosystemtilgangen;

Tirsdag, den 13. januar 2009

14. gentager behovet for at undersøge og træffe foranstaltninger med hensyn til de mange faktorer, som har en væsentlig indvirkning på økosystemernes bæredygtighed og på bestandenes tilstand og derfor også på fiskeriaktiviteterne, såsom forurening i kystområder og på åbent hav, spildevand fra industrivirksomheder og landbrug, omledning af floder, opmudring, havneaktiviteter, søtransport og turisme;

15. understreger, at der er store forskelle mellem de forskellige havområder og deres fiskeressourcer og også mellem de forskellige flåder og fiskerimetoder, der anvendes, og deres indvirkning på økosystemerne, hvilket kræver forskelligartede og særligt tilpassede fiskeriforvaltningsforanstaltninger såsom tekniske ændringer af nettene, lukning af visse områder og reduktion af fiskeriindsatsen;

16. insisterer på, at det er nødvendigt at indføre støtte- eller kompensationsmekanismer for fiskere, der er berørt af de økonomiske og sociale virkninger af de flerårige genopbygnings- og forvaltningsplaner, og foranstaltninger til beskyttelse af økosystemerne;

17. understreger, at gennemførelsen, der nødvendigvis skal være gradvis, af en samlet, tværfaglig og tværsektoriel tilgang til forvaltning af havet kræver en forbedring og konstant uddybning af den videnskabelige viden for at sikre, at der træffes foranstaltninger, der beror på validerede videnskabelige oplysninger;

18. gør opmærksom på, at Kommissionen inddrager fiskerisektoren i en egentlig tværsektoriel plan til bevarelse af havmiljøet i lighed med bestemmelserne i havstrategirammedirektivet ⁽¹⁾, som udgør miljøspøjlen i EU's nye havpolitik;

19. understreger, at de videnskabelige undersøgelser af fiskeriet er af central betydning for fiskeriforvaltningen og er nødvendige for at fastslå, hvilke faktorer der bestemmer udviklingen af fiskeressourcerne, og for at gennemføre en kvantitativ vurdering heraf samt udarbejde forudsigelsesmodeller for udviklingen, men også for at forbedre fiskeriredskaber, fartøjer samt fiskernes arbejds- og sikkerhedsforhold i synergi med fiskernes viden og erfaring;

20. foreslår, at der foretages videnskabelige undersøgelser med henblik på at kortlægge den nye fordeling af de marine arter, der fiskes efter, og som er resultatet af de nylige forandringer af farvandenets fysiske og kemiske parametre i forbindelse med klimaændringerne; mener, at disse undersøgelser bør danne grundlag for en omarbejdning af en række eksisterende genopretningsplaner, herunder for bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer i farvandene ud for Den Iberiske Halvø;

21. fremhæver nødvendigheden af, at der udarbejdes forskningsprojekter for akvakultur med henblik på genoprette bestandene af de mest truede arter;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

Tirsdag, den 13. januar 2009

22. mener i denne forbindelse, at det er nødvendigt at investere i uddannelsen af menneskelige ressourcer, frigøre tilstrækkelige finansielle midler og fremme samarbejdet mellem medlemsstaternes forskellige offentlige myndigheder;

23. understreger, at den videnskabelige forskning bør tage hensyn til sociale, miljømæssige og økonomiske aspekter ved fiskeriet; mener, at det er afgørende at vurdere de forskellige fiskeriforvaltnings-systemers/-redskabers virkning på beskæftigelsen og indtægten i fiskersamfundene;

24. understreger, at den første og vigtigste opgave i forbindelse med forvaltning af fiskeriet i dets egenskab af en aktivitet, der udnytter selvfornyende ressourcer, består i (direkte eller indirekte) at kontrollere den samlede fiskeriindsats, således at målet fra det ovennævnte topmøde i Johannesburg i 2002 kan nås;

25. opfordrer indtrængende Kommissionen til at genoverveje det nuværende system med samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og kvoter som hovedinstrument til forvaltning af havets ressourcer samt nytteværdien heraf i lyset af de nuværende fiskeribegrænsninger;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge og foreslå åbne kontrol- og overvågnings-systemer i forbindelse med landing af fangster, ulovlige fangster og udsnid af bifangster;

27. anser de ovennævnte foranstaltninger for at være en afgørende forudsætning for, at de kompetente videnskabelige organer kan foretage en præcis vurdering af fiskebestandenes tilstand;

28. erkender, at de nuværende fiskeriforvaltningsinstrumenter, der er baseret på TAC, påvirker fangsten direkte og fiskeriindsatsen indirekte; understreger derfor, at det er nødvendigt at kontrollere fiskeriindsatsen, for at denne metode kan virke mere effektivt; opfordrer Kommissionen til at undersøge de forskellige instrumenter til forvaltning af fiskebestandene, idet den sikrer, at de nuværende instrumenter ikke ændres, så længe der ikke er fundet et alternativ, der kan sikre en mere hensigtsmæssig udnyttelse af fiskebestandene;

29. understreger, at fordelingen af TAC mellem flåder og fiskeredskaber, under overholdelse af princippet om relativ stabilitet, er et rent nationalt anliggende; mener, at kvotefordelingen i de enkelte medlemsstater bør tage hensyn til arten af redskaber (trawl o.a.) og de respektive fangster;

30. udtrykker dyb bekymring over eventuelle ændringer i den fælles fiskeripolitik, der fremmer koncentration af fiskeriet, navnlig for så vidt angår retten til adgang til fiskeressourcerne;

31. understreger, at nedsættelsen og koncentrationen af kvoter hos visse fiskere ikke nødvendigvis er ensbetydende med en nedsættelse af fiskeriindsatsen, men blot en koncentration af udnyttelsen af fiskeressourcerne;

32. glæder sig over den positive særbehandling med hensyn til støtte til modernisering af fiskerflåden i visse EU-regioner i den yderste periferi og finder det afgørende, at denne støtte videreføres efter udløbet af den nuværende finansielle ramme 2007-2013, således at det også i den efterfølgende periode er muligt at sikre et bæredygtigt og miljøvenligt fiskeri;

33. finder det absolut nødvendigt at fastholde undtagelsen i forbindelse med adgang til søterritoriets område, ud til mindst 12 sømil, som et middel til at fremme de marine kystøkosystemers bæredygtighed, de traditionelle fiskeriaktiviteter og fiskersamfundenes overlevelse; anmoder om, at undtagelsen får permanent karakter;

Tirsdag, den 13. januar 2009

34. anmoder om, at det område, der svarer til den eksklusive økonomiske zone hos regionerne i den yderste periferi, permanent betragtes som »eksklusiv adgangszone« for at sikre de marine økosystemers, fiskeriets og de lokale fiskersamfunds bæredygtighed;

35. finder det ikke rimeligt at måle fiskeriindsatsen på ensartet vis uden at tage hensyn til flådernes og redskabernes forskellighed; mener, at kontrollen med fiskeriindsatsen bør tage hensyn til de mange forskellige fiskearter og redskaber og fangsternes indvirkning på bestanden af hver art;

36. mener, at den vægt der lægges på fiskeriindsatsen baseret på kW/dag kun giver mening i tilfælde af bundtrawl, og er ubrugelige i forhold til andre redskabstyper;

37. mener, at områdeafgrænsninger (lukkede eller beskyttede områder, som f.eks. beskyttede havområder) kræver et tværfagligt videnskabeligt grundlag, som retfærdiggør disse, ved især at analysere påvirkningen fra de forskellige aktiviteter og diverse andre faktorer med reelle indvirkninger på økosystemerne, og at de reelle fordele ved disse afgrænsninger dokumenteres i målrettede og tilbunds gående undersøgelser af de miljømæssige og socioøkonomiske konsekvenser for fiskersamfundene;

38. konstaterer, at reduktionen af fiskerikapaciteten primært er opnået ved at fremme ophugningen af fiskerifartøjer, en fremgangsmåde, som dog ikke har været ensartet i de forskellige medlemsstater; understreger derfor, at tilpasningen af de forskellige nationale flåder til fiskeressourcerne skal tage hensyn til den allerede effektuerede reduktion af fiskerikapaciteten;

39. finder ophugningspolitikken uhensigtsmæssig og uberettiget, idet der ikke tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de forskellige flåder, fiskeressourcerne, de enkelte medlemsstaters forskellige forbrugsbehov og de socioøkonomiske konsekvenser;

40. mener derfor, at en af de første opgaver, der skal udføres som en del af fiskeripolitikken, er en videnskabelig vurdering af, hvorvidt der findes alt for store flåder, og i givet fald hvilke, og om der findes overudnyttede ressourcer, og i givet fald hvor, med henblik på at kunne træffe passende foranstaltninger;

41. bemærker, at fiskeriforvaltning efter en forsigtighedstilgang i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 er defineret på følgende måde: »manglende pålidelige videnskabelige data bør ikke anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø«;

42. bekræfter betydningen af kontrol med fiskeriforvaltningen, hvilket hører under medlemsstaternes kompetenceområde;

43. efterspørger støtte til installation og modernisering af passende overvågnings- og kontrolforanstaltninger i medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner, som især skal kunne bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), forbedre sikkerheden til søs og beskytte de maritime økosystemer;

44. anser gennemførelsen af de allerede vedtagne foranstaltninger mod IUU-fiskeri for væsentlig og opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres kontrolmekanismer;

45. opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til anvendelse på importerede fiskeriprodukter, der handles på det indre marked, for at sikre, at disse fiskeriprodukter underlægges de samme krav, som gælder for fiskevarer fra de forskellige medlemsstater;

Tirsdag, den 13. januar 2009

46. bekræfter nødvendigheden af en kontinuerlig forbedring af fiskeredskaber med henblik på at forbedre selektiviteten, hvilket vil være en vigtig faktor for at reducere bifangster og formindske miljøpåvirkningen; opfordrer Kommissionen til at udforme specifikke politiske instrumenter, der kan tilskynde fiskerne til at træffe enhver foranstaltning til at reducere deres bifangster mest muligt;

47. mener, at indførelsen af industrielle trawlredskaber har fået fiskeridødeligheden til at stige, hvilket har gjort det nødvendigt med særskilt kontrol af disse redskaber, og at de indførte restriktioner med hensyn til fiskeriområdet (tæt på eller langt fra kysten) skal opretholdes;

48. anmoder indtrængende Kommissionen om at fremme mere miljøvenlige fiskerimetoder via anvendelse af mere selektive teknikker, som kan nedbringe bifangsterne og brændstofforbruget i fiskeperioderne;

49. opfordrer Kommissionen til at fremskynde processen med miljømærkning af fisk så meget som muligt med henblik på at fremme et renere og mere miljøvenligt fiskeri;

50. understreger, at det er af afgørende betydning for arbejdet med at vedtage mere hensigtsmæssige og effektive politikker, at fiskerisektoren inddrages i fastlæggelse, gennemførelse og evaluering af fiskeripolitikens forskellige foranstaltninger;

51. understreger, at de regionale rådgivende råd kan spille en vigtig rolle i beslutningsprocessen i forbindelse med den fælles fiskeripolitik, hvis man vel at mærke involverer fiskerne samt de forskere, der har ansvaret for evaluering af fiskeressourcerne, i processen; fastslår, at de regionale rådgivende råds arbejde bør finansieres på passende måde;

52. understreger, at samarbejdet med tredjelandsfiskerflåder, der fisker efter de samme bestande som EU-flåderne, bør øges som led i regional- og naboskabspolitikken med henblik på at opretholde disse bestande;

53. fastholder nødvendigheden af at støtte de grupper af fiskere og faglige organisationer, der er villige til at dele ansvaret for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik (fælles forvaltning);

54. opfordrer til en større decentralisering af den fælles fiskeripolitik med henblik på i højere grad at inddrage fiskerne, deres repræsentative organisationer og fiskerisamfundene i den fælles fiskeripolitik og i fiskeriforvaltningen, samtidig med at det sikres, at visse minimumsstandarde, der er de samme i hele Fællesskabet, overholdes;

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.

Tirsdag, den 13. januar 2009

De offentlige finanser i ØMU - 2007 og 2008

P6_TA(2009)0013

Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2009 om de offentlige finanser i ØMU 2007-2008 (2008/2244(INI))

(2010/C 46 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juni 2008 om de offentlige finanser i ØMU – 2008 – Betydningen af kvaliteten af de offentlige finanser i forbindelse med EU's styringsrammer (KOM(2008)0387),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juni 2007 om de offentlige finanser i ØMU – 2007 – Sikring af effektiviteten af den præventive del af stabilitets- og vækstpakten (KOM(2007)0316),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. maj 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union (KOM(2008)0238),
- der henviser til sin beslutning af 26. april 2007 om De offentlige finanser i ØMU i 2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. februar 2005 om De offentlige finanser i ØMU - 2004 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om årsrapport om euroområdet for 2007 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2006 om årsrapporten for 2006 om euroområdet ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om bidrag til forårstopmødet i 2008 i forbindelse med Lissabonstrategien ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringsens tidsalder ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2007 om den økonomiske situation i EU: den foreløbige rapport om de overordnede økonomiske retningslinjer for 2007 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2005 om Skatte- og toldpolitikens bidrag til Lissabon-strategien (KOM(2005)0532) og Parlamentets beslutning af 24. oktober 2007 herom ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2003 om gender budgeting – offentlig budgettering ud fra et ligestillingsperspektiv ⁽⁹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Råds resolution om samordningen af den økonomiske politik i ØMU'ens tredje fase og om EF-traktatens artikel 109 og 109 B, der er knyttet som bilag til formandskabets konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd i Luxembourg den 12. og 13. december 1997,

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 780.

⁽²⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 132.

⁽³⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 569.

⁽⁴⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 125.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0057.

⁽⁶⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 422.

⁽⁷⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 535.

⁽⁸⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 441.

⁽⁹⁾ EUT C 74 E af 24.3.2004, s. 746.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- der henviser til formandskabets konklusioner efter mødet i Det Europæiske Råd den 11. og 12. december 2008 og konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Økofin-Rådet af 16. december 2008 for så vidt angår forvaltningen af den finansielle krise,
- der henviser til konklusionerne fra Økofin-Rådets møde den 4. november 2008 for så vidt angår internationale initiativer som reaktion på den finansielle krise og forberedelse af det internationale topmøde om krisen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. oktober 2008 om overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag (KOM(2008)0706),
- der henviser til formandskabets konklusioner efter mødet i Det Europæiske Råd i Bruxelles den 15. og 16. oktober 2008 med hensyn til forbedring af reguleringen og overvågningen af finansmarkederne,
- der henviser til mødet mellem stats- og regeringscheferne i eurogruppen, der blev afholdt den 12. oktober 2008 med henblik på vedtagelse af en samordnet redningsplan for at afhjælpe den økonomiske krise,
- der henviser til konklusionerne fra Økofin-Rådets møde den 7. oktober 2008 for så vidt angår de umiddelbare reaktioner på uroen på finansmarkederne og til Parlamentets beslutning af 22. oktober 2008 om Det Europæiske Råd den 15. og 16. oktober 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Økofin-Rådets møde den 14. maj 2008 for så vidt angår sikring af de sociale udgifters effektivitet i fremtiden og vejen frem med hensyn til analysen af de offentlige financers kvalitet,
- der henviser til konklusionerne fra Økofin-Rådets møde den 9. oktober 2007 for så vidt angår de offentlige financers kvalitet: modernisering af den offentlige forvaltning,
- der henviser til konklusionerne fra Økofin-Rådets møde den 10. oktober 2006 for så vidt angår de offentlige financers kvalitet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0507/2008),
- A. der henviser til, at offentlige finanser af høj kvalitet, der tager sigte på en bæredygtig udvikling, vil sende et signal om forpligtelsen over for de kommende generationer, hvilket er særlig vigtigt i betragtning af den nuværende uro på markederne,
- B. der henviser til, at det er nødvendigt at fastsætte en politik for offentlige finanser af høj kvalitet på Fællesskabsplan, og navnlig i euroområdet, som bør udformes og vurderes ud fra standardiserede fælles instrumenter og sigte mod at fremme vækst på lang sigt for at håndtere de problemer, der kan opstå på grund af demografiske forandringer, globalisering og klimaændringer,
- C. der henviser til, at formålet med de offentlige finanser er at støtte de makroøkonomiske rammer, tilvejebringe offentlige goder og tjenesteydelser og opveje markedssvigt og eksterne påvirkninger,
- D. der henviser til, at en begrebsmæssig og operationel ramme for offentlige finanser af høj kvalitet, der fremmer vækst og gør den til det vigtigste referencepunkt ved vurderingen af de offentlige finanser, er uløseligt forbundet med det faktum, at medlemsstaternes politik for budget og offentlige udgifter bør sigte mod at bevare og forny velfærdsstaten, den sociale sikringsordning og omfordelingen af ressourcer,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0506.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- E. der henviser til, at de offentlige investeringer i EU er meget begrænsede (under 3 % af BNI) og spredte, hvilket har en negativ indvirkning på gennemførelsen af målet om bæredygtig vækst på lang sigt, der faktisk kræver målrettede og højt prioriterede offentlige finanser,
- F. der henviser til, at det er nødvendigt og hensigtsmæssigt at gennemføre analysen og vurderingen af de offentlige finanser og deres bæredygtighed ud fra et kønsperspektiv,

Ændringer i de økonomiske tendenser i 2007-2008, den økonomiske og finansielle krise og de fremtidige udsigter

1. bemærker, at analysen af situationen, hvad angår de offentlige finanser i 2007 og første del af 2008, klart viser, at der er sket en ændring af de økonomiske tendenser, og noterer sig, at de seneste økonomiske prognoser bekræfter en tendens i retning af en recession sammen med lavere inflation og stadig større indkomstforskelle;
2. giver udtryk for bekymring over den nuværende økonomiske og finansielle situation i Europa og i resten af verden; bemærker, at den skaber en hidtil ukendt ustabilitet, at der er ved at opstå en ny dynamik i forholdet mellem den offentlige og den private sektor, at der sker ændringer i den økonomiske og monetære politik, og at indgreb fra den offentlige sektors side på grund af markedssvigt og mangel på regler og kontrol igen har fået en afgørende betydning – nogle gange ligefrem i form af nationaliseringer;
3. bemærker, at krisen inden for strategiske sektorer og navnlig inden for finans- og transportsektoren fremmer offentlige investeringer i virksomhedsovertagelser, uden at der gøres en indsats for at begrænse disse hjælpeforanstaltninger til det strengt nødvendige for at udvikle og holde den europæiske økonomi i gang og sikre, at der ikke udelukkende tages hensyn til nationale interesser;
4. mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør foretage en passende vurdering af konsekvenserne for de offentlige finanser af den offentlige støtte og medejerskabet i store virksomheder og i finans- og kreditsektoren; mener også, at disse konsekvenser bør vurderes i forhold til konkurrencen, det indre markeds funktion og bevarelsen af lige vilkår;
5. understreger, at den reviderede stabilitets- og vækstpagt (SVP) allerede indeholder muligheder for at træffe foranstaltninger i tilfælde af særligt alvorlige omstændigheder, og at den finansielle konsolidering og de mål, der blev fastsat i stabilitets- og konvergensplanerne, fortsat er af afgørende betydning for udsigten til opsving og vækst; støtter fuldt ud, i denne forbindelse, formandskabets seneste konklusion efter mødet i Det Europæiske Råd den 11. og 12. december 2008, som understreger både de offentlige finansers fleksibilitet og deres bæredygtighed af hensyn til et hurtigt og vedvarende økonomisk opsving;
6. gør opmærksom på betydningen af en samordnet indsats på Fællesskabsplan for at bekæmpe skatteunddragelse og skattely, hvilket vil være til gavn for både borgerne, skatteyderne og de offentlige finanser, navnlig nu hvor den finansielle konsolidering og omfanget af den offentlige gæld kan blive påvirket i negativ retning af de omfattende offentlige investeringer til støtte for store finans- og erhvervsaktører;

Tirsdag, den 13. januar 2009

7. understreger, at det også vil være en fordel for borgerne, skatteyderne og de offentlige finanser at sikre, at alle foranstaltninger og offentlige midler, der anvendes til at redde finansieringsinstitutter, ledsages af behørig overvågning, konkrete forbedringer af virksomhedens eller instituttets ledelse og erhvervsaktiviteter, præcise lofter for de beløb, der udbetales til ledelsen, og klare ansvarsforhold i forhold til de offentlige myndigheder; mener, at det i denne forbindelse vil være hensigtsmæssigt, at Kommissionen fremmer indførelsen af retningslinjer for at sikre en konsekvent og samordnet gennemførelse af de forskellige nationale handlingsplaner;

8. mener, at den offentlige sektors massive foranstaltninger i flere medlemsstater for at komme bank- og finanssektoren til undsætning, vil have klare konsekvenser for de offentlige finanser og den personlige indkomst; mener derfor, at skattebyrden bør fordeles ligeligt og på passende vis mellem alle skatteyderne, og at det derfor er nødvendigt på den ene side at fastsætte et hensigtsmæssigt beskatningsniveau for alle finansielle aktører og på den anden side at sikre en gradvis og tydelig reduktion af skattebyrden for mellem- og lavindkomstmodtagere og pensionister – med skattefradrag, ændring af skattesatserne og kompensation for skattebyrden – med henblik på at begrænse fattigdommen og ikke kun ekstrem fattigdom, fremme forbruget og efterspørgslen og på den måde træffe konjunkturudlignende foranstaltninger for at afhjælpe den nuværende økonomiske krise, der kan risikere at medføre en lavkonjunktur;

9. understreger, at EU's makroøkonomiske politik bør sikre, at der hurtigst muligt træffes samordnede foranstaltninger for at forhindre konjunkturedgang og finansiell ustabilitet, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne – og navnlig landene i euroområdet – til på forstandig og ensartet vis at udnytte fleksibiliteten i SVP'en og benytte konjunkturudlignende mekanismer med henblik på at sikre strukturelle ændringer, effektiv fordeling af offentlige midler, omstrukturering af offentlige finanser og investeringer i vækst i tråd med Lissabonmålene under særlig hensyntagen til de små og mellemstore virksomheders rolle;

10. understreger i denne forbindelse behovet for navnlig i eurozonen at have en fælles tilgang til lønpolitik, der sikrer lønstigninger, som følger den reelle inflation og produktivitet, eftersom skatte- og lønpolitik på effektiv vis kan påvirke efterspørgslen og den økonomiske stabilitet og vækst;

11. glæder sig over, at eurogruppen på visse lovgivningsområder er blevet det primære politiske og økonomiske koordineringsorgan, der kan sikre, at der hurtigst muligt gribes ind og fastlægges fælles strategier, ikke kun hvad angår den økonomiske og finansielle krise, men også for at puste nyt liv i den makroøkonomiske politik og de fælles investeringsstrategier med henblik på at øge mulighederne for vækst, hindre alvorlige følger for de offentlige finanser og den finansielle stabilitet i EU, og for at bidrage til at skabe en bedre balance mellem de økonomiske og monetære politikker i EU;

12. mener, at der med fordel kan oprettes en obligatorisk hørings- og samordningsmekanisme for Kommissionen og medlemsstaterne – og især medlemmerne af eurogruppen – forud for vedtagelsen af omfattende økonomiske foranstaltninger, navnlig hvad angår foranstaltninger til stabilisering af priserne på energi, råvarer og fødevarer;

De offentlige finansers bæredygtighed og effektiviteten af den præventive del af SVP'en

13. mener, at de offentlige finansers bæredygtighed er en forudsætning og en prioritet ikke kun for stabilitet og vækst og fastsættelsen af de enkelte medlemsstaters makroøkonomiske beskæftigelses-, social- og miljøpolitik, men også for økonomiens fremtid og af hensyn til den europæiske sociale model, der er af afgørende betydning for EU's udvikling;

Tirsdag, den 13. januar 2009

14. er alvorligt bekymret over de direkte konsekvenser af den nuværende internationale finansielle krise for de offentlige financers bæredygtighed og kvalitet i medlemsstaterne; er navnlig bekymret over den virkning, som krisen vil have på realøkonomien og betalingsbalancen i de nye medlemsstater, der ikke er i eurozonen, og som oplever en drastisk nedgang i de direkte udenlandske investeringer;

15. bemærker, at underskuddet og den offentlige gæld har negative konsekvenser for væksten, idet det begrænser medlemsstaternes handlefrihed i krisetilfælde; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at konsolidere deres budgetter og reducere den offentlige gæld i perioder med vækst, hvilket er en forudsætning for at opnå en sund, konkurrencedygtig og bæredygtig europæisk økonomi; bemærker endvidere, at uhensigtsmæssige foranstaltninger til reduktion af underskuddet og den offentlige gæld – såsom vilkårlige nedskæringer af de offentlige investeringer – har negative konsekvenser for de langsigtede vækstudsigter;

16. bemærker, at i lyset af nye internationale omstændigheder på grund af den aktuelle finansielle krise og den økonomiske afmatning, der allerede er begyndt at påvirke beskæftigelsen og væksten i euroområdet, er stigende underskud vanskelige at undgå; foreslår derfor, at medlemsstaterne gør mere målrettet brug af fleksibiliteten i SVP'en for at fremme økonomisk udvikling og vækst; gør opmærksom på de budgetmæssige følger af den nuværende finansielle krise, og anmoder Kommissionen om at evaluere konsekvenserne for medlemsstaternes offentlige finanser af anvendelsen af offentlige midler til redningsplaner for nationale finansinstitutter; opfordrer Kommissionen til at undersøge virkningerne af kriterierne i SVP'en under de nuværende omstændigheder, hvor den økonomiske vækst sker langsomt, og adskillige medlemsstater står over for en afmatning; anmoder om en evaluering af virkningerne af de stigende låneomkostninger for medlemsstaternes offentlige gæld;

17. bemærker, at den reviderede SVP fungerer efter hensigten; mener, at dens korrigerende del er blevet anvendt på tilfredsstillende vis i de foregående år, og understreger betydningen af dens korrigerende arm som et afgørende instrument, hvad angår medlemsstaternes finansielle politikkers bæredygtighed og konvergens, navnlig i euroområdet;

18. er enig med Kommissionen i betydningen af SVP'ens forebyggende del til støtte for og påvirkning af medlemsstaterne og til udveksling af bedste praksis; er navnlig enig i, at den forebyggende del bør bygge på en mellemfristet tilgang til budgetpolitik og samordning på Fællesskabsplan i betragtning af, at en effektiv indsats kræver, at der er en fælles forståelse for de økonomiske og budgetpolitiske udfordringer i EU, og at der gives et stærkt politisk tilsagn om at håndtere disse udfordringer gennem konjunkturudlignende indgreb, der trækker i samme retning;

19. understreger betydningen af den mellemfristede målsætning som et specifikt budgetmål, der er forbundet med økonomi-, skatte- og indkomstpolitikken, der bør gennemføres gennem en makroøkonomisk dialog, der er tilpasset efter de specifikke forhold i de enkelte medlemsstater, og som fastsættes på et flerårigt grundlag; opfordrer medlemsstaterne til at styrke det mellemfristede måls troværdighed og berettigelse både på nationalt plan gennem større inddragelse af offentlige myndigheder, nationale parlamenter og arbejdsmarkedets parter (nationalt ejerskab) og på lokalt plan, via regional offentlig finansiering, ved at fastsætte regionale SVP'er og budgetmålsætninger under hensyntagen til den indflydelse, som lokale offentlige udgifter og lokal investering har på de nationale offentlige finanser og på de forskellige landes vækstudsigter;

Tirsdag, den 13. januar 2009

20. mener, at sammenhængen mellem de flerårige budgetprogrammer og fastsættelsen og gennemførelsen af de årlige budgetter er af afgørende betydning; opfordrer medlemsstaterne til at udvise større konsekvens ved udarbejdelsen af makroøkonomiske prognoser og etableringen af bedre samordning ved fastlæggelsen af kriterier, tidsfrister og målsætninger for flerårige udgiftsrammer med henblik på at sikre øget effektivitet i og bedre resultater af de budgetmæssige og makroøkonomiske politikker på Fællesskabsplan;

21. bemærker, at medlemsstaterne har brug for yderligere strukturreformer, mere budgetdisciplin, en konjunkturudjævrende skattepolitik og nedbringelse af budgetunderskud i perioder med økonomisk vækst for bedre at kunne håndtere negative eksterne chok;

22. understreger betydningen af, at der for at kunne håndtere eksterne chok (såsom subprimefinanskrisen) udarbejdes makroøkonomiske planer, der ikke kun tager hensyn til situationen i euroområdet, men også i de hurtigt voksende økonomier i EU;

Offentlige finanser – det centrale element i en bredere og mere omfattende økonomisk tilgang

23. bemærker, at hovedformålet med sunde og konsoliderede offentlige finanser bør fastsættes på grundlag af forpligtelserne i medfør af den nye SVP og samtidig Lissabonstrategiens udviklings-, vækst- og konkurrenceperspektiv, der kræver strukturelle reformer, samt offentlige udgifter og beskatningssystemer, der kan fremme investeringer (i menneskelig kapital, forskning, innovation, uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder videregående uddannelser, sundhed, infrastruktur, miljø, sikkerhed og retlige anliggender) og omfordeling af indkomster for at fremme social samhørighed, vækst og beskæftigelse;

24. understreger, at målsætningerne for de offentlige finanser, der er fastlagt på grundlag af de retningslinjer, der er integreret i den nye Lissaboncyklus, bør skabe en konsekvent forbindelse mellem stabilitets- og konvergensplaner og nationale reformplaner; mener, at merværdien ved sunde og vækstorienterede europæiske finanser – navnlig i euroområdet – bør være afspejlet i en europæisk politik for offentlig infrastrukturinvestering, der er fastsat og samordnet på grundlag af fælles målsætninger, der ikke kun kan finansieres med nationale budgetter og (delvis) EU-budgettet, men også med nye europæiske finansieringsinstrumenter (f.eks. Eurobond eller Den Europæiske Investeringsfond) med henblik på at fremme EU's og euroområdets vækst, produktivitet og konkurrenceevne på internationalt plan;

25. mener, at det vil være fordelagtigt at oprette en obligatorisk mekanisme for høring af de nationale parlamenter sammen med Europa-Parlamentet med henblik på en samordnet udvikling af stabilitets- og konvergensprogrammer under SVP'en og nationale reformprogrammer under de integrerede Lissabonretningslinjer, således at disse hænger sammen og fremlægges sammen – eventuelt hvert efterår;

26. er enig i, at de demografiske ændringer nødvendiggør en strukturel reform, navnlig hvad angår pensionsordninger, folkesundhed og langtidspleje, og bemærker, at det vil være for begrænsende udelukkende at fokusere på den aldrende befolkning (og de faldende fødselstal) uden at tage hensyn til globaliseringens virkning, herunder den ustandselige strøm af immigranter fra tredjelande ikke kun af økonomiske årsager, men også mennesker der flygter fra krig og klimakatastrofer;

27. bemærker, at det er vigtigt, at politikker for beskæftigelse og social samhørighed tager behørigt hensyn til forskellige generationers, køns og menneskers behov på grundlag af flexicurityprincippet og således proaktive foranstaltninger til støtte for lønninger og indkomster gennem en social dialog, der prioriterer øget produktivitet uden at forsømme foranstaltninger til støtte for pensionsordninger, under hensyntagen til at utilstrækkelige pensioner ikke kun er et socialt problem, men at de også kan forårsage øgede socialsikringsudgifter, og som følge deraf højere offentlige udgifter;

Tirsdag, den 13. januar 2009

28. mener, at de finansielle markeder og tjenester, der er omfattet af Lissabonstrategien, bør være forankret i finansiell stabilitet og overvågningsmekanismer, der garanterer beskyttelse mod negative virkninger for væksten og de offentlige finanser; er bekymret over, at der er tegn på, at navnlig lokale myndigheder anvender derivater og nye finansielle instrumenter, der kan tvinge lokalområderne i knæ,

29. finder det nødvendigt at fastlægge en ny tilgang til offentlige finanser, som er systematisk og samordnes blandt medlemsstaterne, navnlig i euroområdet, og som sigter mod at støtte den økonomiske vækst på lang sigt (og udnytte potentialet for vækst), og som bygger på en flerdimensional ramme for fastsættelse og vurdering af kvaliteten af de offentlige finanser, således at den europæiske økonomi kan modstå eksterne chok, reagere på de demografiske ændringer og den internationale konkurrence og sikre social retfærdighed og samhørighed;

Kvaliteten af de offentlige finanser: indtægter og udgifter

30. anser det for væsentligt, at medlemsstaterne sigter mod at gennemføre politikker for offentlige finanser af høj kvalitet, der er konvergerende og baseret på en evalueringsmetode, der omfatter indikatorer og målsætninger, og at Europa-Parlamentet og nationale parlamenter inddrages i fastsættelsen heraf; mener, at Kommissionens forslag er nyttigt og anbefaler et system til evaluering af budgetpolitikkerne, der prioriterer specifikke aspekter, såsom de offentlige udgifters sammensætning og effektivitet, indkomstsystemernes struktur og effektivitet, den offentlige forvaltnings effektivitet og kvalitet, sund budgetforvaltning og en metode til koordinering af politikker for offentlige finanser af høj kvalitet i medlemsstaterne; anmoder om, at de nationale budgetter gøres mere sammenlignelige, således at de ovennævnte målsætninger kan nås;

31. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage politikker for offentlige finanser af høj kvalitet sammen med et system til evaluering af budgetpolitikker – såsom præstationsorienteret budgettering (på grundlag af OECD-modellen) – med henblik på at forbedre de offentlige udgifters kvalitet ved at styrke sammenhængen mellem fordelingen af ressourcer og resultaterne; bemærker, at kønsbudgettering er et godt eksempel på præstationsorienteret budgettering, en metode, som Parlamentet selv har foreslået, og som er blevet fremmet og anvendt i forskelligt omfang på lokalt og centralt plan i de forskellige medlemsstater, og som bør gennemføres på mere konsekvent vis, blandt andet på Fællesskabsplan; opfordrer Kommissionen til at fastlægge præstationsorienterede budgetteringsmetoder til sammenligning og harmonisering af medlemsstaternes finansielle og makroøkonomiske politikker og anerkender, at dette er en opfordring til større engagement og dermed en større ansvarsfølelse blandt informerede borgere;

32. glæder sig over Kommissionens overvejelser, hvad angår indførelsen af kvalitet og effektivitet i indkomstsystemet; mener, at medlemsstaternes skattereformer kun vil medføre øget vækst, hvis de er tilpasset til de specifikke forhold, der gør sig gældende i de institutionelle og administrative systemer, produktionssystemerne og på arbejdsmarkedet (navnlig beskæftigelsesfrekvensen og omfanget af undergrundsøkonomien) i de enkelte medlemsstater;

33. bemærker de eksisterende uligheder mellem medlemsstaterne, hvad angår skattetryk og -strukturer; erkender, at det er vanskeligt at gennemføre en ensartet skattereform med henblik på at skabe øget vækst, i betragtning af fordelene (bredere grundlag) og ulemperne (svækkelsen af progressivitetsprincippet) ved en overgang fra direkte beskatning til indirekte forbrugerbaseret beskatning; understreger dog, at et antal fælles skattereformforanstaltninger i væsentlig grad kan forbedre skattesystemerne og skatteindtægterne, øge beskæftigelsen, begrænse forvrængninger og øge væksten på Fællesskabsplan, såsom:

— indførelse af et bredere skattegrundlag (og lavere satser) for at begrænse forvrængninger og øge indtægterne, og

Tirsdag, den 13. januar 2009

— sænkning af skattetrykket gennem en mere retfærdig fordeling af skattebyrden blandt de forskellige kategorier af arbejdstagere; omorganisering af incitamenter og skattelettelser og navnlig en overgang til andre faktorer og/eller sektorer;

34. gør opmærksom på, at skattereformer, der sigter mod at skabe sunde offentlige finanser, vækst, effektivitet og forenkling, fjerne forvrængninger og bekæmpe skatteunddragelse og skattely, vil være mere effektive, hvis de samordnes og konsolideres mellem medlemsstaterne, navnlig i euroområdet under hensyntagen til det indre markeds potentiale, hvad angår udvikling og konkurrenceevne;

35. gør opmærksom på, at grundprincippet i de offentlige udgifters sammensætning er at fremme bæredygtig vækst, og understreger, at kvaliteten og effektiviteten af investeringer i infrastruktur og menneskelig kapital med hovedvægt på forsyningspligtigheder på grundlag af en på forhånd fastsat definition af befolkningens behov og sammensætning og under særlig hensyntagen til ligestillingspolitik og demografiske ændringer kan bidrage til en forøgelse af den europæiske økonomis produktivitet og konkurrenceevne; bemærker, at presset på social- og sundhedstjenester, der skyldes den aldrende befolkning, kan reduceres gennem investering i sundhedsundervisning; understreger, at offentlige udgifter bør omlægges gennem en omfordeling af budgetposter til væksthæmmende sektorer, mere effektiv anvendelse af offentlige ressourcer og etablering af et hensigtsmæssigt integreret offentligt-privat netværk;

36. bemærker behovet for at reformere og modernisere de offentlige forvaltninger, der er kernen i systemet for offentlige udgifter og indtægter, og for at sikre, at de opfylder kriterierne for effektivitet, produktivitet, ansvarlighed og evaluering af resultaterne, er tilpasset til det offentlige forvaltningssystem og medlemsstaternes nationale og lokale institutioner, tager hensyn til de forpligtelser og muligheder, der opstår som følge af EU's drift, og sikrer, at den offentlige sektor er forbundet med sunde budgetter, og at den bidrager til en konkurrencedygtig økonomi;

37. understreger, at det er af afgørende betydning, at sund budgetforvaltning bygger på en række bestemmelser og procedurer, der sigter mod at regulere udarbejdelse, gennemførelse og overvågning af offentlige budgetter på mellemlang sigt under hensyntagen til medlemsstaternes budgetkonsolidering og omlægningen af de offentlige udgifter, og at den ledsages af en kontekstanalyse (på fællesskabs-, nationalt og lokalt plan) og fastsættelse af målsætninger, herunder forudgående og efterfølgende konsekvensanalyse, kontrol og evaluering af resultater og indsats og tilpasningsmekanismer gennem præstationsorienterede budgetteringsmetoder; mener, at der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at medlemsstaternes skatteforvaltningsbestemmelser er homogene og tilpassede de lokale forhold, både hvad angår timing og målsætninger – navnlig i euroområdet; mener også, at disse skatteforvaltningsbestemmelser bør være forbundet med den økonomiske styring med henblik på at fremme fælles budgetmæssige økonomi- og investeringsmuligheder, der er tilpasset de samme mål for at øge effektiviteten og opnå en multiplikatoreffekt og markante resultater, hvilket er desto mere nødvendigt under vanskelige økonomiske omstændigheder såsom de nuværende; mener, at der er fare for, at ukoordinerede nationale økonomiske redningsplaner kan udligne hinanden; bemærker derfor, at de nationale budgetter skal udarbejdes på grundlag af fælles økonomiske perspektiver og analyser;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i lyset af ovenstående at etablere en koordineringsmekanisme, der kan bruges til overvågning og evaluering af kvaliteten af medlemsstaternes budgetpolitik, som er tæt forbundet til mekanismerne i SVP'en, og som gennemfører Lissabonstrategiens integrerede retningslinjer på grundlag af systematisk kvalitetsrapportering, vurdering af kvaliteten af de offentlige finanser gennem et præstationsorienteret budgetteringssystem og regelmæssige evalueringer af kvaliteten af de offentlige finanser;

*
* *

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag, den 13. januar 2009

Fibromyalgi

P6_TA(2009)0014

Europa-Parlamentets erklæring om fibromyalgi

(2010/C 46 E/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 116,

- A. der henviser til, at næsten 14 millioner mennesker i Den Europæiske Union og 1-3 % af verdens befolkning lider af fibromyalgi, der er en invaliderende lidelse, der medfører omfattende kroniske smerter,
- B. der henviser til, at Verdenssundhedsorganisationen siden 1992 har anerkendt fibromyalgi som en sygdom, men at den stadig ikke er omfattet af den officielle liste over lidelser i EU, hvilket forhindrer patienterne i at få stillet en formel diagnose,
- C. der henviser til, at patienter med fibromyalgi oftere går til lægen, oftere bliver henvist til en specialist, oftere er sygemeldt og oftere bliver indlagt, hvilket medfører en stor økonomisk byrde for EU,
- D. der henviser til, at mennesker med fibromyalgi må kæmpe for at leve et fuldstændigt og uafhængigt liv, medmindre de har adgang til den behørig behandling og støtte,

1. opfordrer Rådet og Kommissionen til:

- at udvikle en fællesskabsstrategi for fibromyalgi med henblik på at få anerkendt denne lidelse som en sygdom
- at bidrage til at øge opmærksomheden omkring lidelsen og lette adgangen til oplysninger for fagfolk i sundhedssektoren og patienter ved at støtte EU- og nationale oplysningskampagner
- at tilskynde medlemsstaterne til at forbedre adgangen til diagnosticering og behandling
- at fremme forskning om fibromyalgi gennem arbejdsprogrammerne i det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling og fremtidige forskningsprogrammer
- at lette udviklingen af programmer for indsamling af oplysninger om fibromyalgi;

2. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer.

Underskrivere af erklæringen

Adamos Adamou, Vincenzo Aita, Jim Allister, Alexander Alvaro, Roberta Alma Anastase, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, Elspeth Attwooll, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Maria Badia i Cutchet, Paolo Bartolozzi, Katerina Batzeli, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Thijs Berman, Slavi Binev, Šarūnas Birutis, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Victor Boștinariu, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Jan Březina, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Nicodim Bulzesc, Ieke van den Burg, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Marie-Arlette Carlotti, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Albert Deß, Mia De Vits, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Koenraad Dillen, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert

Tirsdag, den 13. januar 2009

Doorn, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Fernando Fernández Martín, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Roberto Fiore, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Glyn Ford, Carmen Fraga Estévez, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Urszula Gacek, Michael Gahler, Kinga Gál, Milan Gaľa, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Jean-Paul Gauzès, Evelyn Gebhardt, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Neena Gill, Lutz Goepel, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Ingeborg Gräßle, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, David Hammerstein, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Jim Higgins, Richard Howitt, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Sophia in 't Veld, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Livia Járóka, Elisabeth Jeggle, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Timothy Kirkhope, Dieter-Lebrecht Koch, Jaromír Kohlíček, Christoph Konrad, Maria Eleni Koppa, Eija-Riitta Korhola, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Sepp Kusstatscher, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Esther De Lange, Raymond Langendries, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Klaus-Heiner Lehne, Jo Leinen, Jean-Marie Le Pen, Marcin Libicki, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamilya Madeira, Eugenijus Maldeikis, Ramona Nicole Mănescu, Thomas Mann, Marian-Jean Marinescu, Catiuscia Marini, Helmuth Markov, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Antonio Masip Hidalgo, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Maria Matsouka, Manolis Mavrommatis, Erik Meijer, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Miroslav Mikolášik, Gay Mitchell, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Jan Mulder, Cristiana Muscardini, Juan Andrés Naranjo Escobar, Michael Henry Nattrass, Cătălin-Ioan Nechifor, Bill Newton Dunn, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Rareș-Lucian Niculescu, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Miroslav Ouzký, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Maria Grazia Pagano, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Aldo Patriciello, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Plešinská, Rovana Plumb, Guido Podestà, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, John Purvis, Poul Nyrup Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Marco Rizzo, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Flaviu Călin Rus, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Daciana Octavia Sărbu, Toomas Savi, Christel Schaldemose, Agnes Schierhuber, Carl Schlyter, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Jürgen Schröder, Martin Schulz, Adrian Severin, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Peter Skinner, Alyn Smith, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Stroj, Robert Sturdy, Margie Sudre, David Sumberg, László Surján, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, József Szájer, István Szent-Iványi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Adina-Ioana Vălean, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Marcello Vernola, Cornelis Visser, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Manfred Weber, Renate Weber, Anja Weisgerber, Jan Marinus Wiersma, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapłowski, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka, Vladimír Železný, Roberts Zīle, Marian Złotea, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Onsdag, den 14. januar 2009

Grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008

P6_TA(2009)0019

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 (2007/2145(INI))

(2010/C 46 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter benævnt chartret) af 7. december 2000, som vedtaget den 12. december 2007,
- der henviser til målene om at gøre Unionen til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og gennemføre principperne om frihed, demokrati og respekt for de grundlæggende rettigheder samt retsstatsprincippet, som omhandlet i EU-traktatens artikel 6 og 7,
- der henviser til de fornyelser, som medlemsstaternes regeringer nåede til enighed om den 13. december 2007 ved at undertegne Lissabontraktaten, og hvoraf de væsentligste giver chartret bindende juridisk virkning og indeholder en forpligtelse til at tiltræde den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter benævnt EMRK),
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾, og til Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ⁽³⁾ (herefter benævnt agenturet),
- der henviser til rapporter fra Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad og de berørte ikke-statslige organisationer (ngo'er),
- der henviser til EF-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser,
- der henviser til årsberetningerne om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union, som er udarbejdet af EU-netværket af uafhængige eksperter,
- der henviser til rapporter fra Europarådets organer, navnlig rapporter om menneskerettighedssituationen fra Den Parlamentariske Forsamling og menneskerettighedskommissæren,
- der henviser til rapporter fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender fra besøg i interneringscentre for indvandrere uden lovligt ophold,
- der henviser til sine beslutninger på området grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder,

⁽¹⁾ EUT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1.

Onsdag, den 14. januar 2009

- der henviser til de offentlige møder og drøftelser, som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender organiserede som forberedelse til denne beslutning, navnlig møderne den 8. oktober 2007 med dommere fra forfatningsdomstolene og højesteretterne, den 19. maj 2008 med Europarådets menneskerettighedskommissær og den 6. oktober 2008 med repræsentanter fra ngo'er,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0479/2008),
- A. der henviser til, at EU ifølge EU-traktatens artikel 6 bygger på et værdifællesskab og respekten for de grundlæggende rettigheder således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner,
- B. der henviser til, at Parlamentet som direkte valgt repræsentant for Unionens borgere og garant for deres rettigheder er bevidst om sit ansvar ved gennemførelsen af disse principper, navnlig eftersom traktaterne i deres nuværende form i høj grad indskrænker borgernes adgang til at anlægge søgsmål ved Fællesskabets retsinstanser og Den Europæiske Ombudsmand,
- C. der henviser til, at indførelsen af en procedure til kontrol af, om lovgivningsforslagene er forenelige med chartret, er en af de nødvendige konsekvenser af dets vedtagelse den 7. december 2000, som Kommissionen har erkendt i forbindelse med fastsættelsen af bestemmelser om spørgsmålet i 2001, og som Parlamentet selv er blevet mindet om ved vedtagelsen af sin beslutning af 15. marts 2007 om overholdelse af chartret om grundlæggende rettigheder i Kommissionens lovgivningsforslag: fremgangsmåde for en systematisk og stringent kontrol ⁽¹⁾,
- D. der henviser til, at Lissabontraktaten, der er i færd med at blive ratificeret, henviser udtrykkeligt til chartret og giver det samme juridiske værdi som traktaterne,
- E. der henviser til, at hvis chartret bliver indarbejdet i Unionens primære ret, vil de heri fastsatte rettigheder blive juridisk bindende gennem den afledte ret, som gennemfører dem,
- F. der henviser til, at chartret uafhængigt af sin juridiske status gennem årene er blevet en inspirationskilde for de europæiske retsinstansers praksis, herunder Retten i Første Instans, EF-Domstolen, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og en lang række forfatningsdomstole,
- G. der henviser til, at en virkelig »kultur for grundlæggende rettigheder« i Unionen kræver, at der udvikles et samlet system til kontrol af gennemførelsen af disse rettigheder, der omfatter Rådet og beslutningerne på området mellemstatsligt samarbejde, således at beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder ikke kun består i en formel efterlevelse af reglerne, men især i aktivt fremme af de grundlæggende rettigheder og indgriben i tilfælde af overtrædelse eller utilfredsstillende håndhævelse heraf fra medlemsstaternes side,

Indledning

1. mener, at effektiv beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder er grundlaget for demokrati i Europa og en væsentlig betingelse for konsolideringen af det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;
2. gør opmærksom på, at beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder kræver en indsats på flere niveauer (internationalt, europæisk, nationalt, regionalt og lokalt), og understreger den rolle, som de regionale og lokale myndigheder kan spille, når det gælder disse rettigheders konkrete gennemførelse og fremme;
3. beklager, at medlemsstaterne fortsat unddrager sig en kontrol på EU-niveau af deres egen politik og praksis på menneskerettighedsområdet og forsøger at begrænse kontrollen af disse rettigheder til det rent nationale plan, hvilket skader den aktive rolle, EU spiller i verden som forsvarer af menneskerettighederne, og rokker ved troværdigheden af EU's eksterne politik vedrørende beskyttelse af de grundlæggende rettigheder;

⁽¹⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 229.

Onsdag, den 14. januar 2009

4. erindrer om, at EF-Domstolen ifølge EU-traktatens artikel 6, stk. 2, skal sikre respekten for de grundlæggende rettigheder, således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, men også af andre internationale retsinstrumenter;

5. understreger, at der i EU-traktatens artikel 7 er fastlagt en EU-procedure, der skal sikre, at systematiske og alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder ikke finder sted i EU, men at en sådan procedure aldrig er blevet brugt, uanset at overtrædelser finder sted i medlemsstaterne som dokumenteret af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser; anmoder EU's institutioner om at etablere en overvågningsmekanisme og et sæt objektive kriterier for gennemførelsen af EU-traktatens artikel 7;

6. understreger, at hvis medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner kan anvendes som inspirationskilde af EF-Domstolen i udarbejdelsen af dens retspraksis inden for grundlæggende rettigheder, udgør chartret om grundlæggende rettigheder et fælles grundlag af minimumsrettigheder, og medlemsstaterne kan i så fald ikke anføre, at chartret yder et svagere beskyttelsesniveau for visse rettigheder end de garantier, som deres egen forfatning yder, som begrundelse for at udvande disse garantier;

7. glæder sig over chartrets artikel 53, som giver EF-Domstolen mulighed for at udvikle sin retspraksis inden for grundlæggende rettigheder og dermed giver disse et retsgrundlag, hvilket har afgørende betydning for EU-lovgivningens udvikling;

8. understreger, at medlemsstaternes dommere spiller en fundamental rolle i håndhævelsen af menneskerettighederne; opfordrer medlemsstaterne til at indføre et system til videreuddannelse af de nationale dommere i beskyttelse af de grundlæggende rettigheder;

Generelle anbefalinger

9. mener, at gennemførelse i praksis af de grundlæggende rettigheder bør være et mål for alle europæiske politikker; vurderer, at Den Europæiske Unions institutioner til dette formål bør fremme og beskytte de grundlæggende rettigheder aktivt og tage fuldt hensyn hertil ved udarbejdelsen og vedtagelsen af lovgivningen;

10. glæder sig over oprettelsen af agenturet, som udgør et første skridt mod opfyldelsen af Europa-Parlamentets krav om indførelse af en integreret lovgivningsmæssig og institutionel ramme med det formål at gøre chartret effektivt og sikre overensstemmelse med det system, der er indført med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; påpeger imidlertid, at årsrapporterne om menneskerettigheder fra netværket af EU's uafhængige eksperter, som offentliggjordes indtil 2005, overvågede gennemførelsen af alle de i chartret anerkendte rettigheder i hver enkelt medlemsstat, og bekymrer sig derfor over det forhold, at agenturets begrænsede mandat og opløsningen af netværket kan udelukke en hel række vigtige områder inden for europæisk menneskerettighedspolitik fra systematisk undersøgelse;

11. understreger med hensyn til agenturets begrænsede mandat, at spørgsmål vedrørende menneskerettigheder ikke på kunstig vis kan inddeles i områder under første, anden eller tredje søjle afhængigt af, hvordan medlemsstaterne vælger at definere omfanget af EU's beføjelser, for de grundlæggende rettigheder udgør en udelelig helhed og er indbyrdes afhængige; finder det derfor nødvendigt, at Kommissionen og Rådet i samarbejde med agenturet først og fremmest søger at danne sig et overblik over de samlede menneskerettigheds-spørgsmål i medlemsstaterne ud over den strengt europæiske ramme og uden at begrænse sig til aktuelle spørgsmål i EU eller til Unionens specifikke retslige og politiske instrumenter, og identificerer tilbagevendende og aktuelle menneskerettighedsproblemer i medlemsstaterne under hensyntagen til alle eksisterende mekanismer på internationalt og europæisk plan;

12. anmoder Kommissionen og Rådet om at anvende de oplysninger, der er tilgængelige takket være den overvågning, som agenturet, Europarådet, FN's kontrolorganer, de nationale menneskerettighedsinstitutioner samt ngo'erne har foretaget i EU, og omsætte dem til korrigerende foranstaltninger eller til en forebyggende lovgivningsmæssig ramme;

Onsdag, den 14. januar 2009

13. forbeholder sig retten til at følge op på agenturets arbejde i EU og behandle de spørgsmål vedrørende menneskerettigheder, som ikke henhører under agenturets kompetence, og opfordrer Kommissionen til at gøre det samme i overensstemmelse med dens rolle som traktatens vogter;

14. minder om, at en aktiv rettighedspolitik ikke kan begrænses til de tilfælde, som er synlige for offentligheden, og at alvorlige overtrædelser af rettigheder ofte opstår uden for offentlighedens kritiske kontrol i lukkede institutioner for mindreårige, ældre og syge samt i fængsler; understreger derfor behovet for, at medlemsstaterne og EU fører kvalificeret tilsyn med leveforholdene i disse lukkede institutioner, hvad angår såvel regler som praksis;

15. opfordrer Rådet til i sine fremtidige årsberetninger om menneskerettighederne i verden at medtage en analyse af situationen såvel i verden som i hver enkelt medlemsstat; mener, at en sådan dobbelt analyse vil være et bevis på, at Unionen forpligter sig til i samme grad at beskytte menneskerettighederne både inden for og uden for dens grænser, for på denne måde at undgå beskyldninger om dobbeltstandarder;

16. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at give de nationale menneskerettighedsinstitutter, som er oprettet inden for rammerne af FN's »Paris-principper«, en uafhængig status i forhold til den udøvende magt og tilstrækkelige finansielle midler, navnlig i betragtning af, at disse organer blandt andet har til opgave at evaluere menneskerettighedspolitikkerne med henblik på at påpege mangler og foreslå forbedringer, idet effektiviteten først og fremmest måles gennem forebyggelse og ikke kun gennem løsning af problemerne; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til at oprette nationale menneskerettighedsinstitutter som nævnt ovenfor;

17. opfordrer indtrængende Rådet til at ændre sin Ad hoc-gruppe vedrørende Grundlæggende Rettigheder og Unionsborgerskab til en stående arbejdsgruppe, som kan arbejde hånd i hånd med Menneskerettighedsgruppen (COHOM), og opfordrer Kommissionen til at oprette en portefølje for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der overdrages til en enkelt kommissær;

18. henviser til, at det finder det væsentligt ud fra et politisk synspunkt at medtage fremme af grundlæggende rettigheder blandt de målsætninger, der skal følges, når det handler om at forenkle eller omorganisere EU's regelværk; kræver, at enhver ny politik og ethvert nyt lovgivningsforslag og program ledsages af en undersøgelse af konsekvenserne for de grundlæggende rettigheder, og at denne evaluering indgår som en integrerende del af forslagens begrundelse; håber, at også medlemsstaterne vil indføre lignende evalueringsinstrumenter i den efterfølgende gennemførelse af EU-retten i den nationale lovgivning;

Samarbejde med Europarådet og de øvrige internationale institutioner og organisationer, der beskæftiger sig med beskyttelse af de grundlæggende rettigheder

19. glæder sig over, at Unionen vil tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention, selv om denne tiltrædelse ikke medfører grundlæggende ændringer, eftersom EF-Domstolen ved sagsanlæg vedrørende de frihedsrettigheder, som er nedfældet i den europæiske menneskerettighedskonvention, betragter den som en fuldgyltig del af Unionens retssystem ⁽¹⁾;

20. minder om den vigtige rolle, som Europarådets institutioner og overvågningsmekanismer samt dets forskellige konventioner spiller på menneskerettighedsområdet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne, EU-institutionerne og agenturet til at tage udgangspunkt i denne erfaring og tage hensyn til disse mekanismer ved at inddrage dem i netværksprocedurerne og anvende de standarder, som Europarådet har udviklet, samt de andre håndgribelige resultater af dets arbejde; opfordrer til fuld udnyttelse af det potentiale, der ligger i aftalememorandummet mellem Europarådet og EU;

21. opfordrer til et tættere samarbejde mellem de forskellige institutioner og organisationer, der beskæftiger sig med beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, både på europæisk og internationalt niveau;

⁽¹⁾ Council of Europe-European Union: »A sole ambition for the European continent« rapport af Jean-Claude Juncker, 11. april 2006, s. 4.

Onsdag, den 14. januar 2009

22. understreger på ny, at det er meget vigtigt for EU's troværdighed i verden, at det ikke anvender dobbeltstandarder i eksterne og interne politikker;

23. mener, at EU, hvis de fleste af medlemsstaterne har tiltrådt konventioner eller andre internationale retsinstrumenter på området beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, selv om den ikke som sådan er part i dem, har pligt til at overholde bestemmelserne heri og om nødvendigt følge henstillinger fra organer, disse har oprettet, hvis EU's lovgivning ikke yder tilsvarende eller bedre beskyttelse; opfordrer EF-Domstolen til at bakke op om denne tilgang gennem sine afgørelser;

24. henstiller til EU at indgå samarbejdsaftaler med de internationale institutioner og organisationer, der beskæftiger sig med beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, og navnlig med FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder og de øvrige FN-organer, som spiller en rolle på dette område, samt med Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder og OSCE's højkommissær for nationale mindretal;

Menneskerettigheder, frihed, sikkerhed og retfærdighed

25. understreger behovet for at evaluere og fuldt ud respektere de grundlæggende rettigheder og individuelle frihedsrettigheder i takt med udviklingen af Unionens kompetencer; vurderer derfor, at de to mål om at respektere de grundlæggende rettigheder og sørge for den kollektive sikkerhed ikke kun er forenelige, men indbyrdes afhængige, og at hensigtsmæssige politikker kan forhindre, at en repressiv tilgang truer de individuelle frihedsrettigheder;

26. mener, at udviklingen af et europæisk retligt område på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse skal baseres på tilsvarende proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger i hele EU og respekt for de grundlæggende rettigheder som fremhævet i artikel 6 i EU-traktaten; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til hurtigt at vedtage passende lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende enkeltpersoners rettigheder i strafferetlige procedurer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at europæiske arrestordre og andre foranstaltninger til gensidig anerkendelse anvendes i overensstemmelse med EU's menneskerettighedsstandarder;

27. understreger, at enhver tilbageholdt person har ret til alle retsgarantier og, i påkommende fald, til assistance fra den diplomatiske repræsentation for det land, hvor den pågældende er statsborger, og fra en uafhængig tolk;

28. udtrykker bekymring over det store antal overtrædelser af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som medlemsstaterne er indblandet i, og opfordrer dem til at gennemføre relaterede afgørelser og tage hånd om strukturelle mangler og systematisk overtrædelse af menneskerettighederne ved at indføre de nødvendige reformer;

29. bekymrer sig over det forhold, at det internationale samarbejde om terrorbekæmpelse ofte har medført en forringelse af niveauet for beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig den grundlæggende ret til beskyttelse af privatlivets fred, databeskyttelse og ikke-forskelsbehandling, og mener, at EU bør handle mere beslutsomt på internationalt niveau for at fremme en reel strategi baseret på fuld overholdelse af de internationale standarder og forpligtelser på området menneskerettigheder og beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, jf. chartrets artikel 7 og 8; opfordrer derfor indtrængende Rådet til at vedtage udkastet til rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde i overensstemmelse med Europa-Parlamentets henstillinger om højere standarder; mener, at en sådan strategi bør tage hensyn til behovet for en effektiv retslig kontrol af efterretningstjenesterne med henblik på at undgå anvendelse af oplysninger, der er opnået under tortur eller mishandling eller ved andre metoder, der ikke opfylder de internationale menneskerettighedsstandarder, som bevis i retslige procedurer, herunder på undersøgelsesstadiet;

Onsdag, den 14. januar 2009

30. opfordrer indtrængende EU's institutioner og medlemsstater til omgående at gennemføre henstillingerne i Parlamentets beslutning af 14. februar 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger ⁽¹⁾; glæder sig i denne forbindelse over USA's nyvalgte præsidents tilsagn om at lukke fængslet i Guantanamo Bay og stille de indsatte for en domstol; opfordrer medlemsstaterne til at erklære sig rede til i fællesskab at finde løsninger for de resterende indsatte;

31. beklager EU's manglende gennemførelse af afgørelser fra Retten i Første Instans af 12. december 2006 og af 4. december 2008 og Det Forenede Kongeriges appelrets afgørelse til fordel for People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI) den 7. maj 2008;

Forskelsbehandling

Generelle bemærkninger

32. understreger forskellen mellem beskyttelse af mindretal og politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling; mener, at lige muligheder er en grundlæggende ret for alle individer og ikke et privilegium, som er forbeholdt borgere fra en bestemt medlemsstat; mener derfor, at alle former for forskelsbehandling bør bekæmpes med samme energi;

33. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til fuldt ud at rette sig efter agenturets henstillinger som fastsat i kapitel 7 i dets første årsberetning ⁽²⁾;

34. bemærker med bekymring den utilfredsstillende situation omkring gennemførelsen af politikkerne til bekæmpelse af forskelsbehandling og støtter i denne forbindelse evalueringen i agenturets årsberetning for 2008; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har påbegyndt gennemførelsen af disse politikker, til hurtigst muligt at råde bod herpå, navnlig hvad angår gennemførelsen af direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF; påpeger, at disse direktiver fastsætter mindstekrav og derfor bør danne grundlaget for en omfattende politik til bekæmpelse af forskelsbehandling;

35. opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har gjort det, til at ratificere protokol nr. 12 ⁽³⁾ til den europæiske menneskerettighedskonvention, eftersom den indeholder et generelt forbud mod alle former for forskelsbehandling og garanterer, at ingen udsættes for forskelsbehandling i nogen som helst form fra en offentlig myndigheds side; der eksisterer på nuværende tidspunkt ikke en sådan bestemmelse i hverken EU's eller Europarådets gældende retsakter;

36. glæder sig over Kommissionens forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling uden for arbejdsmarkedet, som udvider anvendelsesområdet for direktiv 2000/43/EF til at omfatte alle andre former for forskelsbehandling og lige muligheder for alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (KOM(2008)0426) og dermed gennemfører chartrets artikel 21, som giver større handlefrihed end EF-traktatens artikel 13, idet den omhandler yderligere tilfælde af forskelsbehandling - farve, social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold eller fødsel;

⁽¹⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.

⁽²⁾ Årsberetning 2008 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, offentliggjort den 24. juni 2008.

⁽³⁾ Protokol nr. 12 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet den 4. november 2000.

Onsdag, den 14. januar 2009

37. beklager, at det foreslåede direktiv efterlader store huller i den juridiske beskyttelse mod forskelsbehandling, navnlig gennem en lang række undtagelser vedrørende offentlig orden, offentlig sikkerhed og offentlig sundhed, økonomiske aktiviteter, civil- og familiestatus og reproduktive rettigheder, uddannelse og religion; er bekymret over, at disse undtagelsesklausuler i stedet for at forbyde forskelsbehandling rent faktisk kan medvirke til at legitimere eksisterende former for forskelsbehandling; minder Kommissionen om, at direktivet skal være i overensstemmelse med gældende retspraksis, for så vidt angår lesbiske, bøssers, bi- og transsexuelles rettigheder, navnlig Maruko-afgørelsen ⁽¹⁾;

38. opfordrer Kommissionen til at inddrage agenturet i Fællesskabets lovgivningsprocedure på området bekæmpelse af forskelsbehandling ved at tildele det en vigtig rolle som regelmæssig kilde til aktuelle og detaljerede oplysninger af relevans for fremlæggelse af yderligere lovgivning og ved at høre det på det forbedrende stade af udarbejdelsen af forslag til retsakter;

39. glæder sig over vedtagelsen af Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen ⁽²⁾ i henhold til den politiske aftale fra december 2007; minder om sin beslutning af 29. november 2007 ⁽³⁾, som støttede forslaget; opfordrer Kommissionen til, efter at have rådført sig med agenturet, at fremsætte forslag til en lignende retsakt til bekæmpelse af homofobi;

40. er bekymret over det ringe kendskab til lovgivningen om ikke-forskelsbehandling i medlemsstaterne og konstaterer, at unionsborgerne for at kunne gøre deres rettigheder gældende er henvist til at gøre brug af EU-retten på dette område; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fordoble deres indsats for at forbedre dette kendskab; lægger samtidig vægt på det forhold, at lovgivningen kun er effektiv, hvis borgerne har let adgang til domstolene, eftersom det beskyttelsessystem, der er fastsat i direktiverne til bekæmpelse af forskelsbehandling, er afhængigt af de initiativer, der tages af ofre;

41. er af den opfattelse, at bekæmpelse af forskelsbehandling ud over lovgivning og klagemuligheder nødvendigvis skal baseres på uddannelse, fremme af bedste praksis og oplysningskampanjer, der er rettet mod offentligheden og de områder og sektorer, hvor der forekommer forskelsbehandling; opfordrer de nationale og lokale myndigheder til at gøre brug af de uddannelsesværktøjer, som agenturet og Europarådet har stillet til rådighed, når de gennemfører uddannelsesaktiviteter og foranstaltninger til fremme af politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling;

42. understreger, at begrebet positiv særbehandling, som er en erkendelse af det forhold, at det i visse tilfælde er nødvendigt, at myndighederne griber aktivt ind for at genoprette en balance, der er alvorligt forstyrret, ikke kan begrænses til udelukkende at dreje sig om kvoter; understreger, at sådanne foranstaltninger i praksis kan antage de mest forskellige former som f.eks. garanti for ansættelsessamtaler, prioriteret adgang til uddannelser, der fører til ansættelse på områder, hvor visse grupper er underrepræsenteret, prioriteret information om jobtilbud for visse grupper og hensyntagen til erhvervserfaring og ikke blot til kvalifikationer;

43. er af den opfattelse, at det er vigtigt at indsamle oplysninger om situationen for mindretal og dårligt stillede grupper, som det understreges i en række rapporter fra Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad og agenturet; opfordrer medlemsstaterne til at offentliggøre detaljerede statistikker om racistisk kriminalitet og udarbejde undersøgelser om kriminalitet og/eller ofre, der muliggør indsamling af kvanitative og sammenlignelige oplysninger om ofre for denne kriminalitet;

Mindretal

44. konstaterer, at de seneste udvidelser af EU har føjet næsten et hundrede mindretalsgrupper til de halvtreds, der i forvejen eksisterede i EU-15; understreger, at indvandrings- og integrationspolitikkerne i de central- og østeuropæiske medlemsstater har været adskilt fra mindretalspolitikkerne på grund af den lave procentdel af indvandrere, flygtninge og udenlandske borgere fra tredjelande samt den mere synlige tilstedeværelse af oprindelige mindretal;

⁽¹⁾ I dommen af 1. april 2008 i sag C 267/06, Tadao Maruko mod Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen, afgør EF-Domstolen, at nægtelse af at udbetale efterladtepension til en registreret partner udgør direkte forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, hvis efterladte partneres situation kan sammenlignes med ægtefællers situation for så vidt angår den omhandlede efterladteydelse.

⁽²⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 55.

⁽³⁾ EUT C 297 E af 29.11.2008, s. 125.

Onsdag, den 14. januar 2009

45. understreger, at selv om beskyttelse af mindretal er en del af Københavnskriterierne, er der hverken noget fælles kriterium eller minimumsstandarder for nationale mindretals rettigheder i fællesskabspolitikken, og at der heller ikke findes en fælles definition i EU vedrørende tilhørsforholdet til et nationalt mindretal; anbefaler, at der fastlægges en sådan definition på europæisk niveau baseret på Europarådets henstilling 1201 fra 1993; opfordrer alle de medlemsstater, der endnu ikke har underskrevet og ratificeret det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog og rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal, til at gøre dette;

46. understreger i denne forbindelse, at flere og flere af EU's statsborgere flytter fra en medlemsstat til en anden, og at de fuldt ud skal kunne nyde godt af deres rettigheder som EU-borgere i medfør af traktaterne, navnlig retten til at stemme ved lokale valg og EU-valg og retten til fri bevægelighed; opfordrer medlemsstaterne til nøje at overholde direktiv 2004/38/EF om fri bevægelighed og EU-institutionerne til at træffe yderligere foranstaltninger til beskyttelse af EU-borgeres rettigheder i hele EU;

47. understreger, at det er vigtigt at beskytte og fremme regionale sprog og mindretalssprog under henvisning til, at retten til at tale og modtage undervisning på sit modersmål er en af de mest basale grundlæggende rettigheder; glæder sig over medlemsstaternes aktiviteter til støtte for dialogen mellem forskellige kulturer og religioner, som er afgørende, hvis de kulturelle og religiøse mindretal fuldt ud skal kunne gøre deres rettigheder gældende;

48. mener, at principperne om subsidiaritet og selvstyre er de mest effektive metoder til at tilgodesee rettigheder for personer tilhørende nationale mindretal efter bedste praksis i EU; tilskynder til brug af hensigtsmæssige former for selvstyre, under fuld respekt for medlemsstaternes suverænitet og territoriale integritet;

49. understreger, at EU's politik for flersprogethed bør beskytte og fremme regionale sprog og mindretalssprog gennem målrettet finansiering og specifikke programmer, som ledsager programmet for livslang læring;

50. mener, at statsløse med fast bopæl i medlemsstaterne befinder sig i en unik situation i EU, idet visse medlemsstater stiller urimelige eller ikke strengt nødvendige krav til dem og dermed diskriminerer dem i forhold til borgerne i majoritetsgruppen; opfordrer derfor alle berørte medlemsstater til at ratificere FN's konventioner om statsløse personers retsstilling (1954) og om begrænsning af statsløshed (1961); opfordrer de medlemsstater, der opnåede eller generhvervede suverænitet i 1990'erne, til at behandle alle personer, der opholdt sig på deres område forud for dette, på lige fod med majoritetsbefolkningen, og opfordrer dem til i overensstemmelse med de internationale organisationers anbefalinger systematisk at finde retfærdige løsninger på de problemer, som alle ofre for forskelsbehandling møder; fordømmer navnlig den fremgangsmåde, der går ud på med overlæg at slette registrerede personer, som opholder sig permanent i Den Europæiske Union, og opfordrer de berørte regeringer til at træffe effektive foranstaltninger for at genoprette status for disse statsløse personer;

Romaer

51. mener, at romasamfundet har behov for særlig beskyttelse, eftersom det efter EU's udvidelse er blevet et af de største mindretal i EU; understreger, at dette samfund gennem historien er blevet marginaliseret og forhindret i at udvikle sig på visse vigtige områder på grund af problemer som forskelsbehandling, stigmatisering og udelukkelse, der er blevet mere og mere udtalte;

Onsdag, den 14. januar 2009

52. mener, at den sociale udelukkelse og forskelsbehandlingen af romasamfundene er et faktum på trods af de juridiske, politiske og økonomiske instrumenter, der er oprettet på europæisk niveau for at bekæmpe disse fænomener; konstaterer, at Unionens og medlemsstaternes spredte og ukoordinerede indsats indtil videre ikke har medført strukturelle og holdbare forbedringer af romaernes situation, navnlig på afgørende områder som adgang til uddannelse, sundhedsydelse, bolig og beskæftigelse; denne fiasko erkender man nu offentligt;

53. beklager fraværet af en global og integreret EU-politik, som er specifikt rettet mod forskelsbehandling af romaerne, for at imødegå de problemer, de primært møder, og som fremgår af en række instrumenter til overvågning af overholdelsen af menneskerettighederne, herunder Kommissionens tiltrædelsesrapport, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser og agenturets rapporter; bekræfter, at det er Unionens kollektive ansvar at finde en løsning på disse problemer, der udgør et af de største og mest komplekse problemer på menneskerettighedsområdet, og at det bør takles med beslutsomhed;

54. understreger nødvendigheden af en samlet menneskerettigheds- og handlingsorienteret tilgang til ikke-forskelsbehandling, der afspejler den europæiske dimension af forskelsbehandlingen af romaer; vurderer, at en europæisk rammestrategi om integration af romaer bør sigte på behandling af de reelle problemer ved at give medlemsstaterne en køreplan, der fastlægger mål og prioriteter og fremmer overvågnings- og evalueringsprocesserne, for så vidt angår:

- segregation af romaer med hensyn til adgang til bolig, overtrædelser af menneskerettighederne såsom tvangsudsættelser og udelukkelse fra beskæftigelse og det offentlige uddannelses- og sundhedssystem ved at håndhæve ikke-forskelsbehandlingslovgivningen og udvikle politikker til imødegåelse af en høj arbejdsløshed,
- offentlige myndigheders hyppige nægtelse af deres rettigheder samt deres underrepræsentation inden for politik,
- udbredt antipati mod romaer, de meget utilstrækkelige garantier mod racediskrimination på lokalt niveau og det utilstrækkelige antal hensigtsmæssige integrationsprogrammer; åbenlys forskelsbehandling i sundhedssystemet, herunder tvangssterilisation og segregation, og mangel på passende information om familieplanlægning,
- forskelsbehandling fra politiets side; politiets brug af raceprofilering - bl.a. gennem indsamling af fingeraftryk og andre former for dataindsamling - og vide skønsmæssige beføjelser, herunder overdreven brug af stikprøvekontrol; dette understreger det akutte behov for uddannelses- og bevidstgørelsesprogrammer for politiet om ikke-forskelsbehandling, som i vid udstrækning hidtil ikke eksisterer;
- romakvindernes særligt sårbare situation, idet de er ofre for mange forskellige former for forskelsbehandling;

Lige muligheder

55. opfordrer medlemsstaterne til at styrke overholdelsen, beskyttelsen og gennemførelsen af de rettigheder, som er fastlagt i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, og anmoder de berørte medlemsstater om at ophæve deres forbehold og ratificere den valgfri protokol til denne konvention ⁽¹⁾; understreger samtidig behovet for at fuldføre deres forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers erklæring og handlingsplanen fra den fjerde internationale kvindekongress i Beijing i 1995;

56. opfordrer medlemsstaterne og EU til gennem effektive foranstaltninger at bekæmpe direkte og indirekte forskelsbehandling mod kvinder på alle områder (herunder ægteskab, partnerskab og andre familieforhold), samt flere former for forskelsbehandling (forskelsbehandling på grund af køn samtidig med andre grunde);

⁽¹⁾ Valgfri protokol til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, vedtaget den 15. oktober 1999.

Onsdag, den 14. januar 2009

57. kræver, at opmærksomheden særlig rettes mod situationen for de kvinder, som tilhører etniske mindretal, og kvindelige indvandrere, idet disses marginalisering øges af de mange former for forskelsbehandling, som finder sted både udefra og internt i deres egne samfund; anbefaler at vedtage integrerede nationale handlingsplaner med henblik på at imødegå de mange former for forskelsbehandling på effektiv vis, navnlig når forskellige organer tager sig af problemer med forskelsbehandling i en bestemt stat;

58. understreger, at den vold, som kvinder på grund af deres køn udsættes for, navnlig vold i hjemmet, skal anerkendes og bekæmpes på europæisk og nationalt niveau, for så vidt det handler om en krænkelse af kvinders rettigheder, som er et udbredt og ofte undervurderet fænomen, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe passende og effektive foranstaltninger for at sikre kvinder et liv fri fra enhver form for vold ved at tage behørigt hensyn til FN's erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder ⁽¹⁾;

59. opfordrer medlemsstaterne og EU til at anerkende og gøre en indsats mod alle former for seksuel udnyttelse; medlemsstater, der ikke har overholdt den aftalte EU-lovgivning om bekæmpelse af menneskehandel, bør drages til ansvar ⁽²⁾; medlemsstaterne bør ratificere protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og strafforfølgelse af handel med mennesker, særlig kvinder og børn som supplement til FN's konvention mod grænseoverskridende organiseret kriminalitet og Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre handlingsplanen om menneskehandel;

60. understreger behovet for at øge den offentlige bevidsthed om retten til reproduktiv og seksuel sundhed og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at kvinder fuldt ud kan nyde godt af deres rettigheder, indføre en passende seksualundervisning, information og fortrolige rådgivende tjenester og lette præventionsmetoderne for at forhindre enhver uønsket graviditet og ulovlige og risikable aborter samt bekæmpe praksissen med kønslig lemlæstelse af kvinder;

61. understreger, at kvinder i etniske mindretal bør sikres adgang til offentlige midler, uanset deres juridiske status, for at sikre dem adgang til sikre, lige, kulturelt følsomme sundhedsoplysninger og -rettigheder, navnlig seksuel og reproduktiv sundhed og tilsvarende rettigheder; der bør vedtages europæisk rammelovgivning, der sikrer unge pigers fysiske integritet mod kønslig lemlæstelse;

62. understreger, at selv om der er sket fremskridt, hvad angår kvinders beskæftigelse, og på trods af deres høje uddannelsesniveau, er de fortsat grupperet i visse erhverv, dårligere lønnede end mænd for et tilsvarende arbejde og i ringere grad repræsenteret i beslutningsprocesserne, og arbejdsgiverne ser ofte på dem med mistro hvad angår graviditet og barselsorlov; der bør tages alvorlig hånd om lønforskellene mellem kvinder og mænd for at garantere kvinders økonomiske uafhængighed og lighed mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet;

63. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe seksuel og moralsk chikane på arbejdspladsen;

64. understreger nødvendigheden af at understøtte kvinder i deres professionelle karriere, også ved hjælp af aktive politikker, som gør det muligt at forene privatliv, arbejdsliv og familieliv; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme både en delt forældreorlov og en fædreorlov og til at fordele udgifterne til barsels- og forældreorlov, så kvinderne ikke længere udgør en dyrere arbejdskraft end mændene; understreger endvidere behovet for oplysningskampagner for at undgå kønsstereotype familiemønstre, og understreger samtidig betydningen af at sikre fleksible arbejdsforhold, øge adgangen til børnepasning og garantere fuld deltagelse i pensionsordninger for kvinder med børn;

⁽¹⁾ FN's erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder vedtaget den 20. december 1993.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 19) og Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002 om bekæmpelse af menneskehandel (EFT L 203 af 1.8.2002, s. 1).

Onsdag, den 14. januar 2009

65. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at bekæmpe forskelsbehandlingen af gravide kvinder på arbejdsmarkedet og iværksætte alle de nødvendige tiltag for at sikre et højt beskyttelsesniveau for mødre; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en mere detaljeret evaluering af, om de nationale bestemmelser på dette område overholder fællesskabsretten, og om nødvendigt at fremsætte ethvert passende forslag til revision af fællesskabslovgivningen;

66. henleder opmærksomheden på det store antal (især kvindelige) partnere til selvstændige (navnlig inden for landbrug), hvis juridiske status er usikker i mange medlemsstater, hvilket kan give specifikt finansielle og juridiske problemer, hvad angår adgang til barsels- og sygeorlov, optjening af pensionspoint og adgang til socialsikring, ligesom i tilfælde af skilsmisse;

67. anerkender, at kvinders ulige adgang til økonomiske ressourcer på arbejdsmarkedet underminerer deres adgang til social beskyttelse, navnlig pensionsrettigheder, med det resultat, at kvinders risiko for at blive fattige, når de bliver gamle, er større end mænds; for at forebygge forskelsbehandling af kvinder er det vigtigt, at individualisering af rettigheder garanteres i sociale beskyttelsessystemer og ikke baseres på familienheden; den tid, der bruges uden for det formelle arbejdsmarked som følge af pasning, bør tildeles enheder for »kreditid«, som tæller med i beregningen af fuldstændige pensionsrettigheder;

68. understreger betydningen af at sikre, at tredjelandsstatsborgere, som ankommer til EU, og EU's borgere er bevidste om de gældende love og de sociale konventioner vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, så de kan undgå situationer med forskelsbehandling på grund af manglende kendskab til de juridiske og sociale vilkår;

69. opfordrer medlemsstaterne til ikke at acceptere, at forskelsbehandling, undertrykkelse eller vold mod kvinder eller vedtagelse af politikker, der kan bringe deres liv i fare, retfærdiggøres med henvisning til sædvane, traditioner eller ethvert andet religiøst hensyn;

70. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse om forskelsbehandling af husholdninger med én person, navnlig med hensyn til skattebehandling, social sikkerhed, offentlige tjenester, sundhedstjenester og boliger;

Seksuel orientering

71. mener, at diskriminerende bemærkninger rettet mod homoseksuelle fra religiøse, sociale eller politiske ledere giver næring til had og vold, og opfordrer de relevante organer til at fordømme dem;

72. bakker i den forbindelse fuldt ud op om det franske initiativ, der støttes af alle medlemsstaterne, til en universel afkriminalisering af homoseksualitet, som i 91 lande stadig udgør en strafbar handling, der endog i visse tilfælde straffes med dødsstraf;

73. glæder sig over offentliggørelsen af agenturets første tematiske rapport, udarbejdet på Parlamentets opfordring, som handler om »homofobi og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i medlemsstaterne« og anmoder medlemsstaterne og EU's institutioner om straks at følge agenturets anbefalinger eller anføre årsagen til ikke at gøre dette;

74. erindrer alle medlemsstaterne om, at forsamlingsfriheden i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis også gælder for personer, hvis meninger strider mod flertallets, og at et diskriminerende forbud mod demonstrationer samt enhver manglende overholdelse af forpligtelsen til at sikre en passende beskyttelse af deltagerne, strider imod de principper, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har garanteret ved artikel 6 i EU-traktaten om fælles EU-værdier og principper samt ved EU's charter om grundlæggende rettigheder;

Onsdag, den 14. januar 2009

75. opfordrer de medlemsstater, som har indført en lovgivning om registrerede partnerskaber mellem personer af samme køn, til at anerkende de bestemmelser, som andre medlemsstater har vedtaget, og som har tilsvarende virkninger; opfordrer disse medlemsstater til at foreslå retningslinjer for medlemsstaternes gensidige anerkendelse af den eksisterende lovgivning med henblik på at sikre, at retten til fri bevægelighed i EU for par af samme køn er gældende på de samme betingelser, som gælder for heteroseksuelle par;

76. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte forslag, der har til formål at sikre, at medlemsstaterne gennemfører princippet om gensidig anerkendelse af homoseksuelle par, navnlig når de udøver deres ret til fri bevægelighed i henhold til Unionsretten;

77. opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, til under anvendelse af lighedsprincippet at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at overvinde den forskelsbehandling, som visse par oplever på grund af deres seksuelle orientering;

78. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne giver asyl til personer, som flygter fra forfølgelse på grund af deres seksuelle orientering i deres oprindelsesland, til at tage initiativer på bilateralt og multilateralt plan for at standse forfølgelser af personer på grund af deres seksuelle orientering og til at indlede en undersøgelse af transseksuelle personers situation i medlemsstaterne og i kandidatlandene, navnlig hvad angår risikoen for chikane og vold;

Fremmedhad

79. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes forskellige lokale, regionale og nationale myndigheder til at koordinere deres foranstaltninger til bekæmpelse af antisemitisme og angreb på minoritetsgrupper, herunder romaer, traditionelle nationale mindretal og tredjelandsstatsborgere i medlemsstaterne, med henblik på at fremme respekten for principperne om tolerance og ikke-forskelsbehandling og at fremme den sociale, økonomiske og politiske integration; opfordrer alle de medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, til at erklære, at De Forenede Nationers Komité om Bekæmpelse af Race-diskrimination er kompetent til at modtage og behandle individuelle meddelelser i henhold til FN's internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination;

80. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til beslutsomt at forfølge ethvert udtryk for hadefuldt tale i racistiske medieprogrammer og artikler, der spreder intolerante synspunkter, gennem hadefulde forbrydelser mod romaer, indvandrere, udlændinge, traditionelle nationale mindretal og andre minoritetsgrupper, samt gennem musikgrupper og ved nynazistiske koncerter, der ofte kan foregå offentligt uden nogen konsekvenser; opfordrer ligeledes indtrængende politiske partier og bevægelser, som har stor indflydelse på massemedierne, til at afstå fra hadefulde tale og fra at bruge bagvaskelse af mindretalsgrupper inden for Unionen;

Unge, ældre og handicappede personer

81. opfordrer medlemsstaterne til at fremme en endnu større inddragelse af arbejdsmarkedets parter for at træffe foranstaltninger, der skal standse forskelsbehandling på grundlag af handicap eller alder og i betydelig grad forbedre unges, ældres og handicappede personers adgang til arbejdsmarkedet og til uddannelsesprogrammer; opfordrer alle de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder og den valgfrie protokol, til at gøre dette;

82. henstiller indtrængende til Kommissionen at drage omsorg for, at den støtte, som stilles til rådighed for medlemsstaterne til tilvejebringelse af faciliteter for handicappede, opfylder kriterierne i FN's konvention om handicappedes rettigheder, dvs. at den anvendes til hensigtsmæssige samfunds-/familiebaserede tjenesteydelser og åbner mulighed for at leve et uafhængigt liv;

Onsdag, den 14. januar 2009

83. mener, at det er vigtigt at sikre, at alle de, som har brug for geriatrisk sundhedspleje eller pleje på grund af sygdom eller invaliditet, har adgang til pleje og behandlinger, og påpeger, at det er nødvendigt i særlig høj grad at rette opmærksomheden mod at yde pleje til og beskyttelse af handicappede unge;

Kultur

84. understreger mediernes betydning for fremme af mangfoldighed, multikulturalisme og tolerance; opfordrer indtrængende alle medietjenester til at undgå indhold, som kan støtte racisme, fremmedhad, intolerance eller diskrimination af enhver art;

85. opfordrer medlemsstaterne til som led i Det Europæiske År for Interkulturel Dialog (2008) at samarbejde med en bred vifte af aktører, navnlig ngo'ere, med henblik på at fremme den interkulturelle dialog og at øge bevidstheden, især hos unge, om fælles almindelige værdier og respekt for kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed;

86. understreger, at sport spiller en vigtig rolle i forbindelse med fremme af tolerance, gensidig respekt og forståelse; opfordrer sportsorganisationer på nationalt og europæisk plan til også fremover at gøre en indsats i kampen mod racisme og fremmedhad, og tilskynder til iværksættelse af nye, stærkere og mere vidtrækkende initiativer, der bygger videre på allerede eksisterende foranstaltninger;

87. fremhæver den afgørende rolle, som mediekompetencer spiller, hvad angår lige og retfærdige uddannelsesmuligheder for samtlige borgere i EU;

88. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en effektiv integration i deres uddannelsessystemer af nytillkomne personer fra lande uden for EU, især børn og unge, og støtte dem i styrkelsen af deres kulturelle mangfoldighed;

Væbnede styrker

89. erindrer om, at de grundlæggende rettigheder ikke standser uden for kasernernes døre, og at de ligeledes i fuldt omfang finder anvendelse på borgere i uniform, og henstiller til medlemsstaterne at sikre, at de grundlæggende rettigheder også respekteres i de væbnede styrker;

Indvandrere og flygtninge

Adgang til international beskyttelse og lovlig indvandring

90. er chokeret over den tragiske død, der møder de personer, som omkommer i forsøget på at nå europæisk territorium, eller som falder i hænderne på smuglere eller menneskehandlere;

91. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre effektive og langsigtede lovlige indvandringspolitikker og sikre en reel adgang til EU's territorium og til en procedure for mere lempelige og koordinerede regler for asylansøgere i stedet for at koncentrere alle deres kræfter om at forhindre ulovlig indvandring og anvende en stigende mængde kontrolforanstaltninger ved grænserne, som mangler de nødvendige mekanismer til at identificere potentielle asylansøgere ved Europas grænser, hvilket fører til en krænkelse af »non-refoulement«-princippet som fastsat i konventionen om flygtninges retsstilling af 1951;

92. opfordrer medlemsstaterne til at anvende UNHCR's retningslinjer på ligestillingsområdet (2002) til at gennemføre eksisterende fællesskabsdirektiver om asyl;

Onsdag, den 14. januar 2009

93. opfordrer Rådet til at klarlægge de roller, som henholdsvis Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) og medlemsstaterne spiller med henblik på at sikre, at grænsekontrollen respekterer menneskerettighederne; mener, at det er nødvendigt hurtigst muligt at ændre Frontex' mandat med henblik på at medtage søredning; kræver Europa-Parlamentets demokratiske kontrol ved Frontex' indgåelse af aftaler med tredjelande, især med hensyn til fælles tilrettelæggelse af tilbagesendelse;

94. opfordrer Rådet og Kommissionen til at give Frontex mulighed for at indlede et struktureret samarbejde med agenturet og FN's Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) med henblik på at lette de operationer, der har betydning for beskyttelsen af menneskerettighederne;

95. er bekymret over, at tendensen til at gennemføre grænsekontrollerne længere og længere væk fra EU's geografiske grænser gør det meget svært at kontrollere, hvad der sker, når de personer, der søger om flygtningestatus, og de personer, som har behov for international beskyttelse, kommer i kontakt med myndighederne i et tredjeland;

96. opfordrer indtrængende Kommissionen og navnlig Rådet til hurtigt og ambitiøst at fremskynde Unionens fremsadnede strategi inden for asyl om gennemførelse af fase II, herunder revision af Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandards for procedurerne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne ⁽¹⁾ samt Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandards for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse ⁽²⁾, og indholdet af en sådan beskyttelse samt etablering af en europæisk asylstøttemyndighed;

Modtagelse

97. anmoder Kommissionen om fortsat at overvåge gennemførelsen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne ⁽³⁾, således at en manglende gennemførelse eller en delvis gennemførelse heraf ikke fører til, at mange medlemsstater opretholder en praksis, der ikke opfylder direktivets minimumsstandards;

98. minder om, at også migranter, der ikke indgiver en ansøgning om asyl, skal modtages under korrekte og tilpassede rammer, hvor de – med hjælp fra tolke og kulturformidlere, der er uddannet hertil – kan få kendskab til deres rettigheder og muligheder ifølge modtagelseslandets lovgivning, fællesskabsretten og internationale konventioner;

Børn af migranter, asylansøgere og flygtninge

99. anmoder om, at opmærksomheden især bør rettes mod børn, der er flygtninge, asylansøgere og migranter, samt mod børn af forældre, der er asylansøgere, flygtninge, eller som ikke har nogen opholdstilladelse, således at det sikres, at det enkelte barn fuldt ud kan udøve sine rettigheder, som fastsat i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, herunder retten til ikke at blive forskelsbehandlet, idet børns bedste interesser skal prioriteres i alle de tiltag, der træffes; anerkender dog fuldt ud forældrenes vigtige rolle og ansvar; henleder opmærksomheden på, at visse medlemsstater har udviklet et to-sporet uddannelsessystem og understreger, at forskellig bistand og pleje til børn af ikke-statsborgere og børn af statsborgere ikke bør være hverken diskriminerende eller langvarig og bør være begrundet i, at det sikrer bedre uddannelse, herunder i modtagerlandets sprog, for alle børn;

⁽¹⁾ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.

Onsdag, den 14. januar 2009

100. anmoder om, at der gives særlig opmærksomhed til uledsagede mindreårige og til dem, der er blevet adskilt fra deres forældre og ankommer til EU som illegale indvandrere, og fremhæver medlemsstaternes forpligtelse til at give dem særlig hjælp og beskyttelse; opfordrer alle myndigheder – lokale, regionale og nationale – samt alle EU-institutioner til at samarbejde om at beskytte disse børn mod alle former for vold og udnyttelse, at sikre, at der straks udpeges en værge til dem, at de får juridisk bistand, at man søger at opspore deres familie, og at modtagelsen forbedres ved at de tilbydes en passende bolig, får lettere adgang til sundhedstjenester, skolegang og undervisning, navnlig i modtagerlandets officielle sprog, erhvervsuddannelse og bliver fuldstændigt integreret i skolesystemet;

101. minder om, at administrativ tilbageholdelse af børn ikke bør finde sted, og at de børn, der ledsages af deres familie, kun under ganske særlige omstændigheder bør tilbageholdes, for det kortest mulige tidsrum, og kun hvis en sådan tilbageholdelse er i barnets tarv, jf. artikel 3 og 37, litra b), i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder;

Integration

102. opfordrer til, at der sker en bedre koordinering af medlemsstaternes politik for integration af statsborgere fra tredjelande, og til, at der tages EU-initiativer inden for dette område; understreger, at de fælles grundprincipper for en sammenhængende EU-ramme på området bør garantere, at integrationspolitikken indebærer et forbud mod diskrimination, uden dog at være begrænset hertil, og at den udstrækkes til en række områder, såsom beskæftigelse, uddannelse og erhvervsuddannelse;

103. opfordrer til udvikling af integrationsprogrammer og programmer for interkulturel dialog, der er bestemt til at afværge potentielle spændinger mellem EU-migranter og den oprindelige befolkning som følge af migration efter udvidelsen;

104. finder, at det mest påtrængende behov for minoriteter med indvandrerbaggrund er hurtigst muligt at blive integreret i samfundslivet i det land, hvor de har bosat sig, samtidig med at det sikres, at det sker i en ånd af gensidighed; finder, at det ligeledes er vigtigt at anerkende, at enhver, der er født i og bor i en medlemsstat, har ret til at få adgang til de civile rettigheder; mener, at fastboende udlændiges ret til at deltage i det politiske liv på lokalt niveau vil fremme social og politisk integration;

105. frygter, at manglen på en effektiv integrationspolitik kan medføre, at hundredtusindevis af tredjelandsstatsborgere og statsløse udelukkes fra arbejdslivet samt fra det sociale og politiske liv, hvilket også underminerer EU's målsætning om at øge arbejdskraftens mobilitet med henblik på styrke konkurrenceevnen og øge den økonomiske velstand; anerkender risikoen for, at udstødelse kan anbringe en person i sårbar position og bane vej for radikaliserings, menneskehandel og andre former for udnyttelse;

Tilbagevenden

106. insisterer på den omstændighed, at personerne først bør hjemsendes efter en retfærdig og fuldstændig behandling af deres ansøgning; finder, at medlemsstaterne, når tilbagevenden er umulig eller umenneskelig, fordi der består en kritisk situation med hensyn til oprindelses- eller transitlandets overholdelse af menneskerettighederne, bør undlade at sende dem tilbage i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis;

107. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overvåge levevilkårene for og integrationen af de personer, der er vendt tilbage til oprindelses- og transitlande, og at træffe foranstaltninger, der sikrer dem en passende hjælp;

Onsdag, den 14. januar 2009

Tilbageholdelse og tilbagetagelsesaftaler

108. er bekymret over den omstændighed, at der igennem adskillige år er sket en kraftig forøgelse i antallet af tilbageholdelsescentre i medlemsstaterne og ved deres grænser; kræver, på grundlag af utallige rapporter herunder fra delegationerne under Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som gør opmærksom på hyppige overtrædelser af menneskerettighederne, at der iværksættes følgende aktioner:

- sikring af, at NGO'ere med speciale i beskyttelsen af indvandreres og asylansøgere grundlæggende rettigheder, får adgang til tilbageholdelsescentre, således at deres tilstedeværelse i centrene er en lovfæstet ret og ikke baseret på velvilje
- etablering af et uafhængigt kontrolorgan på EU-plan, som skal være ansvarlig for at føre tilsyn med tilbageholdelsescentrenes overholdelse af menneskerettighederne
- krav til Agenturet om hvert år at udarbejde en rapport, der analyserer situationen for de personer, der er anbragt i tilbageholdelsescentre under medlemsstaternes myndighed, hvad enten de ligger inden for eller uden for deres grænser, og at forelægge rapporten for Parlamentet;

109. er bekymret over den omstændighed, at der siden 2002 i de fleste bilaterale aftaler, som EU har indgået med tredjelande, herunder i handelsaftaler, er indsat tilbagetagelsesklausuler, hvilket således i stigende omfang medfører en eksternalisering af Den Europæiske Unions migrationspolitik, der er karakteriseret af en utilstrækkelig parlamentarisk kontrol såvel på EU-plan som på nationalt plan; kræver derfor, at Kommissionen og Rådet inddrager Europa-Parlamentet på et tidligt stade i forhandlingerne om en sådan aftale og regelmæssigt aflægger rapport om, hvor mange personer der udvises fra EU med henvisning til disse klausuler;

Ytringsfrihed

110. værner om ytringsfriheden som en grundlæggende værdi i EU; mener, at ytringsfriheden skal udøves inden for lovgivningens grænser, bør være forbundet med et personligt ansvar og være baseret på respekt for andres rettigheder;

111. glæder sig over, at situationen for pressefriheden i medlemsstaterne overordnet set er tilfredsstillende, for så vidt som alle 27 medlemsstater er med blandt de 56 højst placerede lande i pressefrihedsindexet for 2007, der er udarbejdet af Journalister uden Grænser;

112. anmoder de medlemsstater, som de seneste år har anvendt deres retslige institutioner til, eller planlægger at ændre deres lovgivning i så henseende, at tilsidesætte journalisters ret til at beskytte deres kilder samt journalisters og redaktørers ret til at offentliggøre oplysninger, om at forbedre deres lovgivning og praksis, således at den bringes i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 27. marts 1996 og med Europarådets Ministerkomité's henstilling til medlemsstaterne om journalisters ret til ikke at afsløre deres informationskilder⁽¹⁾, idet tilsidesættelsen af denne ret i dag udgør den største trussel mod ytringsfriheden for journalister i EU, og der ikke i så henseende er sket nogen væsentlig forbedring af situationen i de seneste år;

113. er af den opfattelse, at ytringsfriheden og pressens uafhængighed er universelle rettigheder, der ikke kan kompromitteres af nogen enkeltperson eller gruppe, som måtte føle sig angrebet af det, der siges eller skrives; understreger samtidig, at der i henhold til den gældende lovgivning skal være sikret adgang til ved domstolene at få tilkendt erstatning, såfremt der bringes forkerte nyheder eller i tilfælde af bagvaskelse;

114. mener, at pressefriheden altid skal udøves inden for lovens rammer, men er samtidig bekymret over den omstændighed, at den fristelse til at bandlyse offentlig debat om visse emner, som har eksisteret de seneste år, medfører, at der i mange medlemsstater foregår en form for uofficiel censur eller en selvrensensur i medierne;

⁽¹⁾ Henstilling R (2000)7.

Onsdag, den 14. januar 2009

Børns rettigheder

Vold, fattigdom og arbejde

115. fordømmer enhver form for vold mod børn og lægger navnlig vægt på, at det er nødvendigt at bekæmpe de mest almindelige former for vold, der findes i medlemsstaterne: pædofili, seksuelle overgreb, vold i hjemmet, korporlig afstraffelse i skolerne og andre former for overgreb i institutioner; kræver, at der iværksættes sikre, fortrolige og tilgængelige mekanismer, der skal gøre det muligt for børn i alle medlemsstater at anmelde volden, og at der skabes stor opmærksomhed om disse mekanismer;

116. anmoder medlemsstaterne om at træffe effektive forholdsregler for at forbyde de forskellige former for udnyttelse af børn, herunder til prostitution, produktion af børnepornografi, narkohandel, lommetyveri, tiggeri samt alle andre former for udnyttelse;

117. anmoder medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at afskaffe uofficielle ægteskaber mellem ofte purunge mindreårige; mener, at denne praksis udgør en form for seksuelt misbrug, som skader børnenes udvikling og fremmer tidligt skolefravald;

118. anmoder de tretten medlemsstater, som ikke har nogen lovgivning på området, om at indføre et fuldstændigt forbud mod korporlig afstraffelse i overensstemmelse med FN's undersøgelse fra 2006 om vold mod børn, hvori denne form for afstraffelse betegnes som den mest udbredte form for vold mod børn;

119. lægger vægt på behovet for at sikre, at der inden for alle politikområder, såvel på EU-plan som på nationalt plan, tages hensyn til nødvendigheden af at afskaffe alle former for børnearbejde; mener, at undervisning på fuld tid vil være den bedste løsning på problemet, både for at forebygge en sådan udnyttelse af børn og for i fremtiden at bryde den onde cirkel med analfabetisme og fattigdom;

120. konstaterer, at der i visse medlemsstater er tusindvis af børn beskæftiget med de værste former for arbejde i byområder og landdistrikter, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at tage fat på disse problemer ved at håndhæve deres nationale love strengt, samt ved at organisere nationale uddannelseskampagner rettet mod såvel forældre som børn;

121. minder om, at næsten 20 % af børnene i EU lever under fattigdomsgrænsen, og at de mest sårbare blandt dem kommer fra familier med en eneforsørger og/eller har forældre, der er født i udlandet; insisterer derfor på, at der bør træffes passende foranstaltninger, der sikrer adgang til de rettigheder, som fokuserer på børns behov, herunder foranstaltninger til støtte for familier, og anmoder medlemsstaterne, navnlig dem, der har de højeste fattigdomsprocenter, om at fastsætte nogle ambitiøse og gennemførlige målsætninger til bekæmpelse af børns og deres familiers fattigdom;

122. anmoder Kommissionen om at forsøge at integrere de forskellige strategier særligt med hensyn til bekæmpelse af børns og deres familiers fattigdom, ungdomsarbejdsløshed og social inddragelse af minoriteter i alle relevante udviklingsstrategier, herunder strategidokumenterne om fattigdomsbekæmpelse og de vejledende programmer; og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre en effektiv indsats mod handel med børn, til at øge det grænseoverskridende samarbejde, tilbyde specialiseret uddannelse og gennemføre juridiske standarder med dette formål for øje;

123. understreger betydningen af at beskytte børn; mener, at initiativerne under EU-strategien for barnets rettigheder, såsom en internetportal beregnet specifikt til børneanliggender, specialhjælp og nødtelefonlinier samt budgetbevillinger til EU-programmer til fordel for børn, bør udvikles og anvendes i endnu højere grad;

Forskelsbehandling

124. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at være særlig opmærksomme på de forskellige former for forskelsbehandling af unge og børn, der kan antage et utal af former, og som især opleves af børn, der lever i fattigdom, gadebørn og unge, der tilhører etniske minoritetsgrupper og indvandrergrepper, samt af handicappede børn og unge, og som fører til, at de udelukkes fra uddannelse og sundhedsydelser;

Onsdag, den 14. januar 2009

125. anmoder om, at der træffes særlige foranstaltninger for romabørn og navnlig – men ikke udelukkende – for dem, der kommer fra de medlemsstater, hvor romaer udgør en stor etnisk minoritet, med henblik på afskaffelse af den diskrimination, segregation og sociale og uddannelsesmæssige udstødelse, som de ofte udsættes for; anmoder navnlig medlemsstaterne om at bestræbe sig på at afskaffe den – helt uberettigede – overrepræsentation af romabørn på institutioner for psykisk handicappede, at organisere kampagner til fremme af skolegang og at bekæmpe fænomenet med afslag på udstedelse af ID-kort, som mange roma-børn udsættes for;

126. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at dårligt stillede og socialt udstødte børn integreres effektivt i uddannelsessystemerne i så tidlig en alder som muligt, og med dette formål for øje at fremme udvekslingen af bedste praksis;

127. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe forskelsbehandling i undervisningen, f.eks. gennem segregation af romabørn, i overensstemmelse med den dom, der for nylig blev afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg i en sådan sag ⁽¹⁾;

Retfærdighed for unge

128. mener, at frihedsberøvelse for mindreårige lovovertrædere kun må anvendes som en nødløsning og for et så kort tidsrum som muligt, og anmoder derfor om alternativer til fængsling af mindreårige; insisterer på, at der gennemføres rehabiliteringsforanstaltninger som f.eks. samfundstjeneste for at opnå social og erhvervsmæssig reintegration af disse unge mennesker;

129. konstaterer, at den kriminelle lavalder ikke er den samme i alle medlemsstater, og er bekymret over det forhold, at børn i visse medlemsstater jævnlige stilles for en almindelig domstol, og at de specialiserede ungdomsdomstole i andre medlemsstater er blevet nedlagt; opfordrer medlemsstaterne til at indrette deres retssystemer således, at intet barn nogensinde dømmes på samme vilkår som voksne;

130. anmoder alle medlemsstaterne om at sikre en effektiv og uafhængig repræsentation af børn i alle retssager og domstolslignende procedurer, der angår børn, og at de får beskikket en værge, hvis der ikke er noget familiemedlem, der kan repræsentere dem; understreger, at alle børn, herunder dem, der er anbragt i retlige forvaringsfaciliteter, af myndighederne bør informeres om deres klagemuligheder;

Bistand til børn

131. anmoder medlemsstaterne om at tage skridt til at sikre barnets ret til en familie og om i dette øjemed at søge effektive løsninger for at undgå, at forældre og børn adskilles, eller at børn forlades; anmoder dem om at bevæge sig væk fra en politik med store institutioner og i stedet reformere, udvikle og styrke effektive alternative børnepasningsstrukturer, baseret på familien og fællesskabet; anmoder medlemsstaterne om midler til at gøre det muligt for børn at vende tilbage til deres familier;

132. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre kvaliteten af pasningsmulighederne for børn, herunder efter- og videreuddannelse, gode arbejdsvilkår og en anstændig løn til dem, der beskæftiger sig med børnepasning; understreger, at sådanne pasningsordninger og det her ansatte personale giver børnene et solidt grundlag for deres fremtid, hvilket også er til fordel for forældrene, især forældre med et meget stort arbejdspress og enlige forsørgere, ligesom det også udgør et alternativ for børn med en utilstrækkelig eller manglende familiemæssig baggrund;

⁽¹⁾ D.H. m.fl. mod Den Tjekkiske Republik, vedrørende sager fra tidligere år.

Onsdag, den 14. januar 2009

Deltagelse

133. minder om, at børn har ret til at udtrykke deres synspunkter i overensstemmelse med deres alder og modenhed, og at man skal give dem mulighed for at deltage i en børnegruppe eller -forening, hvor de kan møde andre børn og lære at udtrykke sig i en sådan sammenhæng; anmoder derfor medlemsstaterne og de lokale myndigheder om at fremme projekter, der skal give børnene lejlighed til at udtrykke sig på denne måde, inden for rammerne af lokale børneråd eller -parlamentar, samtidig med at det sikres, at de mest udsatte børn inddrages, og at oplysninger om sådanne aktiviteter når ud til brede kredse af børn;

134. glæder sig over, at Kommissionen har oprettet et forum, der samler repræsentanter fra EU-institutionerne og nationale og internationale organisationer, der beskæftiger sig med børns rettigheder; finder, at børns deltagelse bør være en af hovedmålsætningerne for dette forum, og opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at børn deltager på alle stadier af forummets aktiviteter;

135. finder, at det er vigtigt, at oplysninger om børns rettigheder udbredes til børn på en tilgængelig og hensigtsmæssig måde; opfordrer Kommissionen til at udvikle effektive kommunikationsværktøjer, som kan forbedre børns kendskab til deres rettigheder, til børns situation i medlemsstaterne og til EU's aktiviteter på dette område;

Sociale rettigheder

136. mener, at fattigdom og social udstødelse kun kan bekæmpes ved at garantere samtlige grundlæggende rettigheder, herunder økonomiske og sociale rettigheder, for alle; godkender i denne forbindelse beslutningen om gøre år 2010 til Europæisk År for Bekæmpelse af Fattigdom og Social Udstødelse; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne at nå til enighed om og at forfølge ambitiøse målsætninger i forbindelse hermed;

137. understreger, at der findes et sæt grundlæggende rettigheder, der er uadskillelige og indbyrdes forbundet, og hvortil alle mennesker skal være sikret reel adgang;

Fattigdom

138. fremhæver, at retten til beskyttelse mod fattigdom og social udstødelse fastslås i artikel 30 i den reviderede europæiske socialpagt, og opfordrer medlemsstaterne til at ratificere den;

139. understreger den voksende betydning af politikker til »aktiv inddragelse« af de personer, hvis tilknytning til arbejdsmarkedet er svagest;

140. understreger, at ekstrem fattigdom og social udstødelse udgør en krænkelse af de grundlæggende rettigheder som helhed;

141. ønsker, at den sociale dimension og de grundlæggende rettigheder reelt integreres i alle EU's politikker;

142. støtter en model for bæredygtig social udvikling, som er i overensstemmelse med en strategi baseret på sociale rettigheder, og som primært har til hensigt at skabe større social samhørighed;

143. påpeger, at chartrets artikel 34 og 36 anerkender retten til sociale sikringsydelser og sociale tjenester samt adgangen til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at alle borgere, også de mest udsatte, har adgang til disse rettigheder;

144. minder om, at fattigdomsbekæmpelse skal ske i et partnerskab med den dårligst stillede del af befolkningen, som er mest berørt, og derfor bedst kan redegøre for følgerne af ikke at have adgang til rettighederne og foreslå, hvordan disse følger kan imødegås; ønsker, at der indføres et partcipatorisk demokrati med særligt fokus på deltagelse af personer, der er konfronteret med fattigdom, udstødelse, forskelsbehandling og ulighed;

Onsdag, den 14. januar 2009

Hjemløshed

145. opfordrer Kommissionen til at udvikle en europæisk rammedefinition af hjemløshed, indsamle sammenlignelige og pålidelige statistiske oplysninger og tilvejebringe årlige opdateringer om foranstaltninger og fremskridt i EU's medlemsstater til udryddelse af hjemløshed;

146. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udarbejde nødplaner til brug om vinteren som led i en større strategi for hjemløshed;

Bolig

147. påpeger, at chartrets artikel 34, stk. 3, anerkender retten til social bistand og boligstøtte for alle, der ikke har tilstrækkelige midler, for at bekæmpe social udstødelse og fattigdom; opfordrer følgelig medlemsstaterne til at garantere adgang til en anstændig bolig;

148. henviser til de bemærkninger og principper, der er indeholdt i rapporten fra Europarådets menneskerettighedskommissær om anstændige boligforhold ⁽¹⁾;

Sundhed

149. påpeger, at enhver i henhold til chartrets artikel 35 har ret til at få adgang til forebyggende sundhedsydelser og til at modtage lægehjælp; opfordrer medlemsstaterne til navnlig at sikre personer med lav indkomst, eller hvis sundhedstilstand kræver en lang og bekostelig intensiv behandling, adgang til rimelige sundhedsydelser;

150. opfordrer medlemsstaterne og EU til at give personer, der misbruger narkotiske stoffer, fuld adgang til specialiserede sundhedstjenester og alternativ behandling og sikre, at de ikke behandles som kriminelle blot på grund af deres personlige forbrug af ulovlige stoffer;

Arbejdstagere

151. insisterer på behovet for at gøre arbejdsmarkedet mere gennemskueligt, således at ethvert arbejde (hvad enten der er tale om midlertidigt, fast eller løst arbejde, på fuldtids- eller på deltidsbasis) deklarerer, aflønnes rimeligt og fuldt ud tilgodeser arbejdstagernes rettigheder;

152. erkender, at mindstelønnen ikke er fastsat ved lov i samtlige medlemsstater; kræver, at der indføres instrumenter, der skal sikre alle et anstændigt lønniveau, således at alle arbejdstagere i EU får udbetalt en løn, der giver dem adgang til et værdigt liv;

153. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og kandidatlandene til at ratificere og fuldt ud gennemføre Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konventioner; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at støtte ILO gennem en styrkelse af dens overvågningssystemer og -ordninger;

154. tilskynder virksomhederne til at indføre ansvarlige og ikke-diskriminerende politikker for ansættelse og faglig udvikling med henblik på at fremme kvinders, unges og handicappedes beskæftigelse;

155. minder om, at forskelsbehandling også må opfattes som værende i strid med de fire grundlæggende friheder – særligt retten til fri bevægelighed for personer – og som sådan udgør en hindring for det indre markeds funktion; opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at revidere overgangsbestemmelserne om adgang til deres arbejdsmarkeder med henblik på at afskaffe differentiering mellem europæiske borgere på dette område;

⁽¹⁾ Kommissærens udtalelse af 29. oktober 2007 med titlen »No one should have to be homeless - adequate housing is a right«.

Onsdag, den 14. januar 2009

156. anmoder medlemsstaterne om at revidere deres lovgivning for at sikre, at sexarbejdere, uanset deres retlige status, garanteres deres grundlæggende rettigheder og kan få adgang til passende social- og sundhedstjenester;

157. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at støtte den sociale inddragelse af de mennesker, hvis tilknytning til arbejdsmarkedet er svagest, og imødegå problemet med »fattige arbejdstagere«; mener, at sådanne strategier bør finde en rimelig balance mellem faktorer som et retfærdigt lønniveau, balance mellem arbejds- og familieliv, gode arbejdsvilkår, social beskyttelse, beskæftigelsesegnethed og jobsikkerhed;

Irregulære arbejdstagere

158. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere FN's konvention om vandrende arbejdstageres rettigheder ⁽¹⁾ og henleder opmærksomheden på det forhold, at de fleste arbejdstagere, som ikke er i besiddelse af de rette immigrationspapirer, udfører et lovligt og uundværligt arbejde for EU's økonomi, såsom frugtplukning, opførelse eller vedligeholdelse af bygninger og pasning og pleje af syge, ældre og børn;

159. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at ophøre med at anvende udtrykket »illegale indvandrere«, som er meget negativt ladet, og i stedet anvende udtrykket »irregulære« eller »papirløse« arbejdstagere eller migranter;

160. bekræfter, at arbejdsretten eksisterer for at beskytte arbejdstagere i en urimelig beskæftigelsessituation, hvilket netop er tilfældet for papirløse arbejdstagere, og opfordrer medlemsstaterne til at beskytte retten til tilslutte sig en fagforening, også for papirløse arbejdstagere;

161. opfordrer Kommissionen til at give samme prioritering og hurtige behandling til den immigrationspolitik, der er under udvikling, og til sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, ved at behandle de to emner under ét;

162. understreger, at arbejdstilsynets primære opgave er at beskytte arbejdstagerne, og anmoder derfor medlemsstaterne om:

- at sikre, at papirløse arbejdstagere kan klage over en arbejdsgiver, der udnytter dem, uden at frygte for at blive truet med udvisning
- at investere i uddannelse af arbejdsinspektører og af dem, der yder bistand til papirløse arbejdstagere, i mulighederne for at indgive en formel klage mod tilsidesættelser af de arbejdsretlige regler
- at fastsætte sanktioner, som indebærer, at arbejdstagerne ikke straffes i stedet for arbejdsgiverne;

Ældre

163. er af den opfattelse, at befolkningens aldring er en udfordring og bør anses som en mulighed for, at personer med en lang og god erfaring i højere grad inddrages i samfundslivet, hvilket således kan bidrage til at fremme en aktiv aldring; mener, at der skal gøres bestræbelser med henblik på at integrere ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet;

164. er af den opfattelse, at opmærksomheden navnlig bør rettes mod ældre, enlige kvinder, som udgør en særlig sårbar gruppe, og som ofte er de første til at synke ned i fattigdom, når der er økonomisk lavkonjunktur;

165. bemærker endvidere, at det er nødvendigt at bekæmpe forskelsbehandling af ældre kvinder og fremme deres deltagelse på arbejdsmarkedet (dvs. gennem programmer for livslang læring) i lyset af deres sårbarhed og stigende antal i Unionen;

⁽¹⁾ Den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, der blev vedtaget af FN's generalforsamling i resolution 45/158 af 18. december 1990.

Onsdag, den 14. januar 2009

166. erindrer om, at artikel 25 i charteret giver ældre ret til et værdigt og uafhængigt liv; anbefaler derfor i overensstemmelse med artikel 34 og 35 i charteret forebyggende sundhedsydelse og sociale sikringsydelser til ældre for at sikre dem en værdig tilværelse;

167. anmoder de medlemsstater, som endnu ikke har indført lovgivning om livstestamenter, om at gøre dette for i henhold til artikel 9 i Oviedo-konventionen om menneskerettigheder og biomedicin at sikre, at tidligere udtrykte ønsker vedrørende behandlingsmuligheder fra en patient, som på tidspunktet for behandlingen ikke er i stand til at udtrykke sine ønsker, tages i betragtning, og for at regulere retten til en værdig død;

*
* *

168. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, til Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, til Europarådets ministerkomité, parlamentariske forsamling og til Europarådets menneskerettigheds-kommissær samt til de relevante organer i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og De Forenede Nationer.

Søfarendes arbejdsstandarder 2006 (social dialog)

P6_TA(2009)0020

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Rådets direktiv om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF

(2010/C 46 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF (KOM(2008)0422),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og the Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ⁽¹⁾,
- der henviser til, den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og the European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006,
- der henviser til, at aftalen indeholder en fælles anmodning til Kommissionen om at iværksætte aftalen og dennes bilag A ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen, i henhold til traktatens artikel 139, stk. 2,
- der henviser til forretningsordenens artikel 78, stk. 3,

⁽¹⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

Onsdag, den 14. januar 2009

- A. der henviser til, at det i artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsættes, at enhver arbejdstager har ret til sunde, sikre og værdige arbejdsforhold, til en begrænsning af den maksimale arbejdstid, til daglige og ugentlige hvileperioder samt til årlig ferie med løn,
 - B. der henviser til, at traktatens artikel 139, stk. 1, giver arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan mulighed for, hvis de finder det ønskeligt, at indlede en dialog, som kan føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler,
 - C. der henviser til, at aftaler, der indgås på fællesskabsplan, i medfør af artikel 139, stk. 2, kan iværksættes efter fælles anmodning fra de underskrivende parter ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen,
 - D. der henviser til, at betingelserne for, at konventionen kan træde i kraft, vil være opfyldt, hvis alle EU's medlemsstater ratificerer den,
 - E. der henviser til, at en ratificering af konventionen vil udgøre et vigtigt bidrag til fremme af værdige arbejdsstandarder over hele kloden,
-
- 1. glæder sig over, at Kommissionen, på trods af at traktatens artikel 139, stk. 2, ikke foreskriver høring af Europa-Parlamentet i forbindelse med anmodninger til Kommissionen fra arbejdsmarkedets parter, har sendt sit forslag til Parlamentet og anmodet dette om at afgive udtalelse herom til Kommissionen og Rådet;
 - 2. støtter den aftale, der er indgået mellem arbejdsmarkedets parter om visse aspekter af arbejdsforholdene for arbejdere i shippingsektoren, eftersom den skaber en god balance mellem behovet for at forbedre arbejdsforholdene og beskyttelsen af de søfarendes sundhed og sikkerhed;
 - 3. er enig i, at aftalen bør forelægges for Rådet; opfordrer derfor Rådet til at vedtage Kommissionens forslag med henblik på at iværksætte aftalen i den form, den er indgået mellem arbejdsmarkedets parter, under hensyntagen til medlemsstaternes og følgelig EU's særinteresser;
 - 4. mener, at det er meget vigtigt at definere og håndhæve globale minimumsnormer for ansættelsesvilkår og sundheds- og sikkerhedsforhold for søfarende, der er ansat eller arbejder om bord på et søgående skib;
 - 5. glæder sig over, at den aftale, der er indgået af arbejdsmarkedets parter, og Kommissionens forslag kun fastsætter minimumsforskrifter, således at medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter kan vedtage foranstaltninger, der er mere gunstige for arbejdstagerne på det pågældende område og i væsentlig grad svarer til bestemmelserne i del A i konventionen om søfarendes arbejdsforhold;
 - 6. minder om den fleksibilitet, der i medfør af konventionens artikel II, stk. 6 gives de stater, der allerede har undertegnet den;
 - 7. understreger arbejdsmarkedets parters centrale rolle i forbindelse med forbedring af arbejdstageres sundheds- og sikkerhedsforhold; støtter fuldt ud, at arbejdsmarkedets parter i passende omfang inddrages i forhandlinger i forbindelse med den sociale dialog, samt at de indgår aftaler om arbejdsforhold;
 - 8. anbefaler at Kommissionens forslag vedtages;
 - 9. opfordrer alle medlemsstater til hurtigst muligt at ratificere konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006;
 - 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og arbejdsmarkedets parter.
-

Onsdag, den 14. januar 2009

Udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle

P6_TA(2009)0021

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle (2008/2201(INI))

(2010/C 46 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om FN's Menneskerettighedskommission (UNCHR) siden 1996, navnlig sin beslutning af 16. marts 2006 om resultatet af forhandlingerne om Menneskerettighedsrådet og om den 62. samling i FN's Menneskerettighedskommission ⁽¹⁾, såvel som sin beslutning af 29. januar 2004 om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og De Forenede Nationer ⁽²⁾, sin beslutning af 9. juni 2005 om reformen af FN ⁽³⁾, sin beslutning af 29. september 2005 om resultatet af FN-Verdenstopmødet den 14.-16. september 2005 ⁽⁴⁾, sin beslutning af 21. februar 2008 om den syvende samling i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) ⁽⁵⁾ og sin beslutning af 8. maj 2008 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's menneskerettighedspolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til sine uopsættelige beslutninger om menneskerettigheder og demokrati,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 21. marts 2005 med titlen »In Larger Freedom: towards security, development and human rights for all«, den efterfølgende resolution A/RES/60/1 fra FN's Generalforsamling om resultatet af 2005-verdenstopmødet og generalsekretærens rapport af 7. marts 2006 med titlen »Investing in the United Nations: for a stronger Organization worldwide«,
- der henviser til resolution A/RES/60/251 fra FN's Generalforsamling om oprettelse af Menneskerettighedsrådet (UNHRC),
- der henviser til erklæringen af 16. marts 2006 fra formandskabet på Den Europæiske Unions vegne om oprettelsen af UNHRC,
- der henviser til tidligere almindelige og særlige samlinger i UNHRC,
- der henviser til resultatet af UNHRC's arbejdsgrupper om klageproceduren, den universelle regelmæssige gennemgang (UPR), det fremtidige system for ekspertbistand, dagsordenen, det årlige arbejdsprogram, arbejdsmetoder og forretningsorden samt til status over de særlige procedurer,
- der henviser til resultaterne af tredje valg af medlemsstater til Menneskerettighedsrådet, afholdt i FN's Generalforsamling den 21. maj 2008,
- der henviser til resultaterne af valget den 19. juni 2008 til formandskabet for UNHRC,
- der henviser til første, anden og tredje samling af UPR, afholdt fra den 7. til den 18. april 2008, fra den 5. til den 16. maj 2008 og fra den 1. til den 15. december 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0498/2008),

⁽¹⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 409.⁽²⁾ EUT C 96 E af 21.4.2004, s. 79.⁽³⁾ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 549.⁽⁴⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 582.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0065.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0193.

Onsdag, den 14. januar 2009

- A. der henviser til, at respekt for og fremme og sikring af menneskerettighedernes universalitet er en del af Fællesskabets regelværk og et af EU's grundlæggende principper,
- B. der henviser til, at EU sætter menneskerettigheder og demokrati i centrum for sine eksterne forbindelser, og henviser til, at dets udenrigspolitik er baseret på stærk og utvetydig støtte til effektiv multilateralisme, som fastlagt i FN-pagten,
- C. der henviser til, at FN og UNHRC er blandt de mest hensigtsmæssige organisationer til at beskæftige sig indgående med menneskerettighedsspørgsmål og humanitære udfordringer,
- D. der henviser til, at beslutningen om etablering af UNHRC som kvasi-stående organ generelt er blevet hilst velkommen som et initiativ til at rette op på manglerne i UNCHR og øge menneskerettighedens plads i mellemstatslige debatter ved at oprette noget i retning af et stående organ,
- E. der henviser til, at UNHRC har sat sig et ambitiøst program for de første tre år, som omfattede gennemgang af dets procedurer og arbejdsmetoder, navnlig udviklingen og gennemførelsen af UPR, i forbindelse med hvilken der indtil videre er blevet afholdt tre samlinger med en gennemgang af 48 stater, hvoraf otte er EU-medlemsstater, samt en gennemgang af særlige procedurer,
- F. der henviser til, at EU har været en stærk tilhænger af og fortaler for oprettelsen af UNHRC, og henviser til, at EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til og engageret sig i at spille en aktiv og synlig rolle med henblik på at skabe og støtte et effektivt organ, som behandler aktuelle udfordringer for menneskerettighederne,
- G. der henviser til, at EU kraftigt anvendelsen af forstærket flertal og forstærkede medlemskabskriterier for valg til UNHRC, uden at disse forslag blev godtaget, og procedurerne for overvågning af den faktiske gennemførelse af FN-medlemsstaternes valgløfter,
- H. der henviser til, at mens der stadig er grænser for EU's evne til at sikre en samlet tilgang, navnlig som følge af modstridende nationale interesser og medlemsstaternes vedholdende ønske om at handle selvstændigt i FN, er der belæg for, at de i højere grad står sammen i UNHRC, end de gjorde i UNCHR,
- I. der henviser til, at EU's medlemsstater udgør et talmæssigt mindretal i UNHRC, hvilket i alvorlig grad hæmmer EU's evne til at påvirke UNHRC's dagsorden og betyder en alvorlig trussel for integrationen af EU's holdninger i UNHRC's arbejde,
- J. der henviser til, at USA's beklagelige manglende tilstedeværelse i UNHRC har ført til behovet for, at EU styrker sin rolle som leder af demokratiske lande i menneskerettighedsspørgsmål,
- K. der henviser til, at Parlamentet nøje følger udviklingen i UNHRC ved at sende egentlige delegationer til dets samlinger og ved at invitere særlige rapportører og uafhængige eksperter til at bidrage til dets arbejde vedrørende menneskerettigheder,
- L. der henviser til, at UNHRC's procedurer og mekanismer skal revideres i 2011 i henhold til Generalforsamlingens ovennævnte resolution A/RES/60/251,

Samlet vurdering af UNHRC's tre første år

1. glæder sig over det arbejde, der er udført af UNHRC indtil nu og bemærker, at UNHRC har potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme for EU's multilaterale menneskerettighedsbestræbelser; beklager dog, at det nye organ i løbet af de tre første år af dets virksomhed endnu ikke har gjort flere væsentlige fremskridt med at forbedre FN's resultater på menneskerettighedsområdet;

Onsdag, den 14. januar 2009

2. glæder sig over vedtagelsen af UNHRC's vigtige normsættende tekster om menneskerettigheder, herunder den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungne forsvindinger og FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, såvel som den valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; bemærker, at sidstnævnte udgør en skelsættende beslutning, da den indeholder bestemmelse om en individuel klageprocedure, hvorved den skaber en mekanisme, der gør det muligt for ofre for brud på økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder at indgive klage på internationalt plan; opfordrer indtrængende alle stater til hurtigt at ratificere den valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

3. beklager, at UNHRC ikke har skredet til handling i mange af verdens mest påtrængende menneskerettighedssituationer, hvilket til dels skyldes en lang række UNHRC-staters voksende modvilje mod enhver overvejelse af situationen i forskellige lande, herunder gennem landeresolutioner, særlige samlinger og landemandater i forbindelse med særlige procedurer med den begrundelse, at dette angiveligt ville politisere UNHRC; gentager det synspunkt, at UNHRC's evne til effektivt at imødegå situationen i forskellige lande er af central betydning for dets autoritet og troværdighed;

4. bifalder det faktum, at proceduren for valg til UNHRC har gjort det muligt at udelukke grove overtrædere af menneskerettigheder som Iran og Belarus fra UNHRC; beklager ikke desto mindre, at ikke alle geografiske grupper har arrangeret egentlige procedurer for valg vedrørende tiltrædelse til UNHRC; beklager, at systemet med frivillige tilsagn har haft meget uensartede og utilstrækkelige resultater, hvilket gør det muligt for regeringer at fravige deres internationale menneskerettighedsforpligtelser; er i denne henseende dybt bekymret over nogle medlemmers taktiske anvendelse af såkaldte forpligtelser og gentager derfor, at fuldt samarbejde med særlige procedurer bør forblive det endelige kriterium for tiltrædelse til UNHRC;

5. beklager den voksende splittelse af UNHRC i regionale blokke; mener, at denne »blokmentalitet« undergraver UNHRC's evne til effektivt, upartisk og objektivt at behandle krænkelser af menneskerettighederne rundt om i verden, og at dette kunne være den egentlige årsag til UNHRC's forudindtagethed, selektivitet og svaghed;

6. anerkender, at en række delegationer i Genève er utilstrækkeligt rustet til på behørig vis at føre menneskerettighedsforhandlinger, og derfor lader gruppeledere formulere deres holdning; bemærker ikke desto mindre, at denne tendens er blevet modvirket effektivt med hensyn til flere vigtige spørgsmål som f.eks. adfærdskodeksen i forbindelse med særlige procedurer og situationen i Darfur, navnlig i den asiatiske og afrikanske gruppe; understreger samtidig, at de holdninger, der er vedtaget af EU og de tiltrædende lande i fællesskab, i høj grad har bidraget til blokmentaliteten; anmoder Kommissionen om at forelægge en årlig beretning om afstemningsmønstrene ved afstemninger om menneskerettigheder inden for FN indeholdende en analyse af, hvordan disse er blevet påvirket af EU's politikker, af EU-medlemsstaterne og af andre blokke;

7. anerkender, at det brede medlemskab af UNHRC og deltagelse af mange observatørstater sikrer, at stort set alle lande er involveret i dets debatter; mener med udsigt til gennemgangen i 2011, at muligheden for at åbne UNHRC for universelt medlemskab kunne undersøges på den ene side, men at en mindre sammensætning på den anden side kunne vise sig at være gavnlig;

8. erkender, at forholdet mellem UNHRC og Generalforsamlingens tredje udvalg fortsat er genstand for diskussion, hvilket illustrerer UNHRC's potentielle sårbarhed; minder i denne forbindelse om, at det tredje udvalg har til opgave inden for dette organ, der omfatter samtlige FN-medlemsstater, at videreformidle alle UNHRC's hovedanliggender; mener, at dette organ også kan opveje UNHRC's mangler, ligesom Generalforsamlingen gør det med hensyn til Sikkerhedsrådets afgørelser, som er et vigtigt element i komplementariteten mellem UNHRC og det tredje udvalg; opfordrer EU til at gentage sin forpligtelse til at støtte UNHRC og forbedre sin effektivitet, som en enestående platform, der specialiserer sig i universelle menneskerettigheder, og et specifikt forum, der beskæftiger sig med menneskerettigheder inden for FN-systemet;

9. udtrykker alvorlig bekymring over den kendsgerning, at princippet om menneskerettighedernes universelle karakter i stigende grad drages i tvivl, hvilket blandt andet illustreres ved de forsøg, som visse lande gør på at indføre begrænsninger for bredt anerkendte menneskerettigheder såsom ytringsfrihed eller på at fortolke menneskerettighederne i forhold til en kulturel, ideologisk eller traditionel baggrund; opfordrer EU til fortsat at være på vagt over for disse forsøg og kraftigt forsvare principperne om menneskerettighedernes universalitet, udelelighed og gensidige afhængighed;

Onsdag, den 14. januar 2009

Særlige procedurer

10. mener, at de særlige procedurer er kernen i FN's menneskerettighedsmaskineri og understreger, at UNHRC's troværdighed og effektivitet i forbindelse med beskyttelsen af menneskerettighederne hviler på samarbejdet med de særlige procedurer og deres fulde gennemførelse samt om vedtagelse af reformer, der vil styrke deres evne til at håndtere krænkelse af menneskerettighederne;

11. anser særlige procedurer i forbindelse med situationen i forskellige lande for at være et væsentligt instrument til at forbedre menneskerettighederne på stedet; mener, at arten og hyppigheden af evalueringen af lande under UPR ikke kan erstatte landemandater; modsætter sig derfor visse landes forsøg på at bruge argumentet om »rationalisering« af særlige procedurer for at fjerne disse mandater; beklager i denne forbindelse opsigelsen af landemandater for så vidt angår Belarus, Den Demokratiske Republik Congo og Cuba samt afskaffelsen af ekspertgruppen om Darfur;

12. bemærker indførelsen af vilkår om suspension af Burundis landemandat; anerkender betydningen af at definere en exitstrategi for hver af disse særlige landeprocedurer;

13. fordømmer de bestræbelser, som flere UNHRC-medlemmer har gjort sig for at begrænse de særlige procedurers uafhængighed og effektivitet; bemærker i denne henseende vedtagelsen den 18. juni 2007 af en adfærdskodeks for mandathavere i forbindelse med særlige procedurer; opfordrer UNHRC til at gennemføre denne adfærdskodeks i ovennævnte resolution A/RES/60/251's ånd og at respektere særlige procedurers uafhængighed;

14. opfordrer til, at udvælgelse og udnævnelse af passende mandatindehavere i forbindelse med særlige procedurer forbedres, navnlig ved at søge veje og midler til at styrke den eksisterende liste over kandidater i FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) og styrke uafhængigheden af mandatindehaverne med henvisning til ansøgernes erfaring og ekspertise, idet der samtidig tages behørigt hensyn til geografisk repræsentation og balancen mellem kønnene;

15. understreger behovet for bedre opfølgning på de særlige procedurers resultater og anbefalinger, hvilket kunne omfatte etablering af mekanismer til at rapportere om gennemførelsen af anbefalingerne;

16. mener, at UPR er et instrument, som supplerer særlige procedurer og giver mulighed for at gøre mere effektiv brug af deres rapporter og sikre øget samarbejde og opfølgning på deres arbejde;

17. opfordrer til vedvarende støtte til særlige procedurer i form af finansielle midler og menneskelige ressourcer;

Den universelle regelmæssige gennemgang

18. anerkender den potentielle værdi af UPR-mekanismen med hensyn til at forbedre den universelle karakter af overvågning af forpligtelser og praksis på menneskerettighedsområdet i hele verden ved at gøre alle FN's medlemsstater til genstand for lige behandling og kontrol og åbner nye muligheder for, at ikke-statslige organisationer (ngo'er) kan indgå i dialog med specifikke stater;

19. glæder sig over, at UPR har givet mange FN-medlemsstater et incitament til at forpligte sig til at gennemføre deres internationale forpligtelser, følge op på traktatfæstede organers og særlige procedurers konklusioner og anbefalinger, præsentere traktatfæstede organer for oversigtsrapporter, reagere på udestående anmodninger om invitationer til særlige procedurer og ratificere udestående traktater og vedtage national lovgivning, der tager sigte på at sikre overholdelse af forpligtelser, der følger af traktater, som de har underskrevet;

20. beklager, at de tre første samlinger ikke helt har levet op til forventningerne med hensyn til en »objektiv, gennemsigtig, ikke-selektiv, konstruktiv, ikke-konfronterende og ikke-politiseret« proces ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ UNHRC's resolution 5/1 af 18. juni 2007.

Onsdag, den 14. januar 2009

21. betoner, at dette mål kun kan nås, hvis UPR involverer uafhængig ekspertise på alle stadier af processen og en effektiv, resultatorienteret opfølgningsmekanisme;
22. beklager den manglende fokus på økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt minoriteters rettigheder i UPR-processen og opfordrer til øget opmærksomhed omkring disse rettigheder i løbet af de kommende samlinger i overensstemmelse med princippet om menneskerettighedernes universalitet, udelelighed og gensidige afhængighed;
23. fordømmer brugen af politiske alliancer til at beskytte visse stater fra kontrol i stedet for kritisk at vurdere menneskerettighedsforholdene og beskyttelsen af menneskerettighederne, hvilket alvorligt undergraver selve formålet med UPR; bemærker, at denne praksis nåede et farligt niveau i forbindelse med evalueringen af Tunesien, som indeholdt erklæringer, der væsentligt modsagde uafhængige eksperters resultater; bemærker dog, at denne særlige evaluering ikke lod til at afspejle en tendens;
24. bifalder EU's beslutning om ikke at foretage fælles interventioner i evalueringerne af lande, men sikre interventioners komplementaritet, således at det brede spektrum af spørgsmål kan tages op; understreger i den henseende EU-medlemsstaternes forsøg på at nedbryde »blokkmentaliteten« i UNHRC ved at sætte spørgsmålstegn ved deres respektive resultater; bifalder EU-medlemsstaters indsatsniveau i forbindelse med evalueringer, herunder dem, der vedrører andre EU-medlemsstater; opfordrer EU til at bygge videre på den nuværende model med »løs koordinering« og til at sikre, at alle lande og alle spørgsmål dækkes tilstrækkeligt detaljeret af EU-medlemsstater, og at gentagelser undgås;
25. udtrykker bekymring over, at den endelige rapport fra UPR og den interaktive dialog i forbindelse med gennemgangen i flere tilfælde ikke afspejlede oplysningerne i de sammenfattende dokumenter eller endog modsagde uafhængige eksperters resultater, hvilket dermed fratog evalueringsprocessen sin relevans, og at de anbefalinger, der fremsattes i arbejdsgruppens rapporter, var for vage og manglede operationel substans; opfordrer medlemmerne af UPR-arbejdsgruppen til at levere målbare, konkrete, realistiske og offer-orienterede anbefalinger i deres fremtidige revisioner, på grundlag af oplysninger fastslået af uafhængige overvågningsmekanismer eller ngo'er;
26. beklager UPR-anbefalingernes ikke-bindende karakter, som skyldes den ret, som UPR indrømmer stater til selv at bestemme, hvilke anbefalinger, de kan acceptere; bemærker, at det i visse tilfælde, bl.a. i forbindelse med Sri Lanka, hvor procentdelen af accepterede anbefalinger var lav; mener dog, at ikke alle anbefalinger vil være værdifulde eller i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsforpligtelser; mener derfor, at dette viser, at UPR kan vise sig ikke at være det mest nyttige instrument i visse tilfælde, og fremhæver betydningen af uafhængige overvågningsmekanismer og ngo'ers undersøgelsesresultater i UPR-processen samtidig med, at UNCHR-landemandater bevares;
27. fordømmer visse UNHRC-medlemsstaters forsøg på at censurere bidrag fra ngo'er; beklager den begrænsede effekt af ngo-deltagelse på den endelige beslutning som følge af den begrænsede taletid, der tildeles ngo'erne for at diskutere UPR-rapporten, samt de pålagte begrænsninger i omfanget af deres interventioner, som giver dem mulighed for at fremsætte generelle bemærkninger, men ikke til at genåbne spørgsmål drøftet i arbejdsgrupperne;
28. beklager manglen på inkluderende nationale høringer, hvori også ngo'er deltager, om FN-medlemsstaternes rapporter; opfordrer derfor indtrængende alle stater under evaluering til at deltage i en omfattende drøftelse af deres resultater på menneskerettighedsområdet på en gennemsigtig måde, der inddrager alle dele af staten og civilsamfundet, i lyset af, at hovedformålet med evalueringsprocessen er en forbedring af menneskerettighederne på stedet;
29. opfordrer alle stater til at gennemføre en omfattende national høring efter evalueringen på grundlag af de ovennævnte anbefalinger; opfordrer EU til yderligere at undersøge, hvordan disse anbefalinger kan anvendes i forbindelse med udvikling af tekniske bistandsprogrammer;

Onsdag, den 14. januar 2009

30. opfordrer UNHRC til at understøtte bestræbelserne på at øge FN-medlemsstaternes ansvarlighed på menneskerettighedsområdet ved at øge effektiviteten af UPR, navnlig ved at stramme op på procedurer med henblik på at undgå bevidst sabotage eller afledningsmanøvrer, som underminerer selve FN's, UNHRC's og UPR's mål;

Åbenhed og inddragelse af civilsamfundet i UNHRC's arbejde

31. gentager vigtigheden af inddragelse af civilsamfundet i UNHRC's arbejde og opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at indføre effektive metoder og instrumenter, der gør det muligt for civilsamfundet at deltage i UNHRC og benytte sig af de beføjelser, som følger af deres rådgivende status, til at indsende skriftlige meddelelser og gøre mundtlige erklæringer;

32. glæder sig over opretholdelsen af ordningen med, at menneskerettigheds-ngo'er deltager i forhandlingerne, og håber, at denne deltagelse forbedres og styrkes i fremtiden; gentager sin opfordring til en reform af FN's Komité om Ngo'er for at sikre uafhængige ngo'ers effektive deltagelse og påpeger, at anbefalinger om akkreditering skal foretages af uafhængige eksperter på grundlag af ngo'ers arbejde og bidrag;

33. bemærker, at UNHRC's karakter af permanent organ udgør en særlig udfordring for ngo'er, der ikke er baseret i Genève; glæder sig derfor over bidragene fra de agenturer, der opretholder forbindelser på vegne af ngo'erne med OHCHR og FN's kontor i Genève for at give ngo'erne oplysninger om aktiviteter og lette deres deltagelse i arbejdet i UNHRC;

34. opfordrer donorerne til at tage fat på uddannelses- og finansieringsbehovene i menneskerettighedsorganisationerne, navnlig dem, der ikke er baseret i Genève, på en sådan måde, at de bliver i stand til at deltage konsekvent og effektivt i arbejdet i UNHRC; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte initiativer fra civilsamfundet til granskning af regeringspolitikker om FN's menneskerettighedsspørgsmål;

35. beklager manglen på offentlig interesse i og viden om UNHRC; bifalder derfor de initiativer, som OHCHR har taget med henblik på at øge gennemsigtigheden, nemlig skabelsen af »Bulletin om uformelle møder«; bifalder webstreaming af UNHRC's samlinger, der er udformet til at øge den offentlige bevidsthed om dens arbejde;

Højkommissariatet for Menneskerettigheder (OHCHR)

36. bekræfter sin opfattelse af, at OHCHR er et centralt organ inden for FN-systemet, da det spiller en afgørende rolle i at beskytte og forsvare menneskerettighederne ved at inddrage disse rettigheder i hele FN-systemet og inden for alle relevante organisationer, navnlig i forbindelse med aktiviteter knyttet til genskabelse eller styrkelse af fred, udvikling og humanitær indsats;

37. bekræfter sin støtte til OHCHR og sin tilslutning til integriteten af dette organs kompetence, såvel som til dets uafhængighed og upartiskhed;

38. støtter OHCHR's bestræbelser på at styrke sin tilstedeværelse på stedet ved at åbne regionale kontorer; glæder sig i denne henseende over undertegnelsen af et aftalememorandum mellem OHCHR og myndighederne i Kirgisistan om åbning af et regionalt OHCHR-kontor i Bisjkek; gentager sin påskønnelse af det vigtige arbejde, der er udført af OHCHR til støtte for traktatfæstede organer og særlige procedurer;

Onsdag, den 14. januar 2009

39. udtrykker sin påskønnelse af Louise Arbours arbejde som højkommisær for menneskerettigheder samt af det engagement og den integritet, hun har udvist, og har tillid til, at hendes efterfølger, Navanethem Pillay, vil engagere sig med samme entusiasme og leve op til denne stillings udfordringer;

40. glæder sig over de frivillige bidrag, som Kommissionen har givet i årevis til OHCHR, herunder 4 mio. EUR i 2008 under Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder; opfordrer EU-medlemsstaterne til fortsat at støtte OHCHR, navnlig Generalforsamlingens administrative og budgetmæssige femte udvalg, så det sikres, at der ikke er nogen indblanding i dets uafhængighed, og at det får tildelt alle de nødvendige finansielle midler, der kræves, for at det kan udføre sit mandat;

EU's rolle i UNHRC

41. glæder sig over EU's aktive deltagelse i UNHRC's tre første år, navnlig ved at støtte eller være med til at støtte resolutioner, komme med udtalelser, deltage i interaktive drøftelser og debatter samt med held at indkalde til særlige samlinger vedrørende menneskerettighedssituationen i Darfur i december 2006, i Burma/Myanmar i oktober 2007 og i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo i november 2008; anerkender de løfter, som EU har afgivet om at tage landesituationerne op til behandling i UNHRC; anerkender de løfter, som EU har afgivet om at tage landesituationerne op til behandling i UNHRC;

42. glæder sig over, at alle de resolutioner, som EU har forelagt eller været med til at støtte, er blevet vedtaget af UNHRC i løbet af dets ni første almindelige samlinger og dets otte første særlige samlinger; bemærker dog, at mange kontroversielle spørgsmål og spørgsmål, der ikke var enighed om, ikke blev sat til afstemning;

43. noterer sig, at de EU-medlemsstater, der deltager i UNHRC, er splittet i to regionale grupper, nemlig gruppen af vesteuropæiske stater og gruppen af østeuropæiske stater; bemærker, at EU er modstander af det såkaldte »clean state« system, hvorved antallet af foreslåede kandidater fra hver region er det samme som antallet af ledige pladser, hvilket i realiteten fører til, at EU-medlemsstater konkurrerer indbyrdes om at blive valgt til UNHRC;

44. tilskynder EU til fortsat at presse på for at få fastsat medlemskabskriterier for valg til UNHRC, herunder udsendelse af stående invitationer til mandatindehavere i forbindelse med særlige procedurer, såvel som for at få overvåget den konkrete gennemførelse af FN-medlemsstaternes valgløfter; gentager desuden sin opfordring til, at denne bestemmelse anvendes til at afgøre, om EU skal støtte kandidatlande; beklager, at denne anmodning endnu ikke er blevet håndhævet af EU;

45. bemærker, at EU numerisk er i mindretal inden for UNHRC, hvilket gør det til en stor udfordring at blive hørt; glæder sig over den praksis, det slovenske formandskab har indført, med at »strække hånden frem« til andre medlemmer af UNHRC og med, at EU-medlemsstaterne deles om byrderne; opfordrer EU-medlemsstaterne til yderligere at udvikle og styrke denne praksis;

46. glæder sig over den stigende tendens til, at EU-medlemsstaterne deltager i drøftelserne sammen med EU-formandskabet; opfordrer til, at dette uddybes yderligere, og opfordrer EU-medlemsstaterne til at styrke EU's budskab ved at formulere »ét budskab, men med mange stemmer«; tilskynder EU-medlemsstaterne til at videreudvikle initiativer på tværs af regioner som en nyttig måde til at modvirke blokpolitikker; opfordrer EU og organisationen Den Islamiske Konference til at intensivere bestræbelserne på at forbedre deres gensidige forståelse og samarbejde;

47. støtter EU's bestræbelser på at søge at nå frem til en koordineret fælles holdning i UNHRC; beklager dog, at processen med at finde frem til en fælles politik blandt EU-medlemsstaterne i UNHRC indebærer, at EU møder frem i UNHRC med den laveste fællesnævner, hvilket hæmmer dynamikken i EU's diplomatiske potentiale over for andre regionale grupper; opmuntrer EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Javier Solana, til at give mandat til sin personlige repræsentant for demokrati og menneskerettigheder - om nødvendigt ved at afsende personlige udsendinge - til at gennemføre intensive høringer i Afrika, Asien og Latinamerika om spørgsmål, der er drøftet i UNHRC, med henblik på at involvere lande fra andre blokke i fælles initiativer på FN-niveau;

Onsdag, den 14. januar 2009

48. beklager, at EU ikke har været i stand til effektivt at gøre sin indflydelse gældende inden for det bredere FN-system, til dels på grund af den tid og energi, det kræver at finde frem til en fælles holdning; opfordrer EU til at blive mere fleksibel for så vidt angår mindre væsentlige spørgsmål – samtidig med at det fastholder sit engagement i bestræbelserne på at nå frem til en fælles holdning – således at det bliver muligt at agere hurtigere og mere effektivt under drøftelserne om grundlæggende spørgsmål;

49. beklager den temmelig defensive holdning, EU har påtaget sig i UNHRC, navnlig dens tilbageholdenhed med hensyn til at forelægge resolutioner om situationen i forskellige lande, eftersom disse som regel mødes af intens modstand fra bestemte lande, samt dens bevidste valg af konsensus og dens tendens til at undgå sprogbrug, der vil møde modstand, hvilket igen resulterer i accept af kompromiser, der ikke afspejler EU's ønsker, som det var tilfældet med resolutionerne vedtaget den 27. marts 2007 om menneskerettighedssituationen i Sudan ⁽¹⁾ og den 13. december 2007 om ekspertgruppen om menneskerettighedssituationen i Dafur ⁽²⁾, der resulterede i, at ekspertgruppen blev opløst, på trods af at EU oprindeligt havde presset på for, at den fortsat skulle bestå;

50. opfordrer EU og dens medlemsstater til at gøre bedre brug af deres potentielle indflydelse for at udøve den rolle, EU kunne spille, som leder af en gruppe demokratiske lande med et godt og solidt omdømme på menneskerettighedsområdet; mener, at denne lederrolle bedst kan nås ved at styrke partnerskaberne med stater fra andre regionale grupper, hvilket flere EU-initiativer inden for FN-systemet har vist, som for eksempel FN's generalforsamlings resolutioner om et moratorium for dødsstraf og om retten til vand;

51. opfordrer EU og medlemsstaterne til mere dynamisk interaktion med andre demokratiske medlemmer af UNHRC, herunder lande i de afrikanske og asiatiske grupperinger og navnlig med demokratiske stater, der overholder de internationale retsstatsprincipper; mener, at det nigerianske formandskab i UNHRC åbner nye muligheder for EU i denne henseende;

52. opfordrer EU til at arrangere regelmæssige møder med disse lande om særlige emner som en måde at skabe en koalitionsopbygningsmekanisme og sikre den bredest mulige støtte til sine standpunkter på; understreger behovet for at styrke EU-medlemsstaternes Genève-delegationer og investere i diplomatiske ressourcer ved at sende specialister i menneskerettigheder og diplomater på højt plan til at styre UNHRC;

53. opfordrer til tættere koordination og samarbejde mellem de relevante Bruxelles-baserede arbejdsgrupper i Rådet, EU-kontorerne og medlemsstaternes faste repræsentationer i New York og Genève, bifalder i denne henseende den effektive decentralisering af daglig beslutningstagning fra Bruxelles til Genève, hvor hovedstæder beholder en vigtig koordinerende rolle;

54. opfordrer endnu engang EU til at gøre mere effektiv brug af sin bistand og politiske støtte til tredje-lande og andre instrumenter såsom menneskerettighedsdialoger og høringer med henblik på at sikre bredere enighed om sine initiativer eller initiativer, som EU er med til at støtte, hvilket bør ske på grundlag af respekt for international ret og universelt anerkendte menneskerettighedsstandarder og fremme af demokratiske reformer; opfordrer samtidig EU-medlemsstaterne og Kommissionen til at tage højde for resultaterne af UNHRC's arbejde i forhold til en given stat, herunder UPR's anbefalinger og konklusioner, når de fastlægger målsætninger og prioriteter for EU's bistandsprogrammer;

55. beklager, at EU ikke har været i stand til at fremlægge væsentlige prioriteringer for UNHRC's arbejde og ved flere lejligheder har været tvunget til at indtage en holdning, der blot handlede om at »begrænse skaderne«, som det navnlig var tilfældet med den adfærdskodeks i forbindelse med særlige procedurer, der i 2007 blev forelagt af den afrikanske gruppe; opfordrer EU til at vedtage en mere proaktiv strategi og øge sine bestræbelser på at påvirke UNHRC's dagsorden og drøftelser;

⁽¹⁾ Resolution A/HRC/7/16.

⁽²⁾ Resolution A/HRC/6/35.

Onsdag, den 14. januar 2009

56. mener, at skønt EU-medlemsstaterne har bedre omdømme på menneskerettighedsområdet end mange andre UNHRC-medlemmer, ville EU's indsats være mere effektiv, hvis den ikke kunne beskyldes for brug af forskellige målestokke og for at være selektiv i sine egne menneskerettigheds- og demokratiseringspolitikker; opfordrer derfor EU til at leve op til sin forpligtelse til at fremme menneskerettigheder i alle verdens regioner og inden for alle områder; opfordrer i den henseende EU til aktivt at engagere sig i evalueringen af Durban-konferencen, som skal finde sted i 2009, idet der tages højde for behovet for at gennemføre den ovennævnte resolution A/RES/62/149, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 2007 og som opfordrer til et universelt moratorium for dødsstraf;

57. opmuntrer til, at Parlamentets delegationer regelmæssigt er til stede ved UNHRC's samlinger i Genève; bifalder initiativet fra Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder til at invitere mandathavere i forbindelse med særlige procedurer samt UNHRC's formandskab til sine møder og opfordrer til, at denne praksis fortsættes;

58. bekræfter igen behovet for en klar vision, en politisk dagsorden og en langsigtet strategi for UNHRC's arbejde samt for EU-medlemsstaternes aktiviteter inden for dette organ, navnlig med henblik på den evaluering af UNHRC, der skal foretages i 2011; mener, at denne strategi bør indeholde klare referencepunkter; opfordrer i denne forbindelse EU til:

- igen at bekræfte og kraftigt forsvare principperne om menneskerettighedernes universalitet, udelelighed og gensidige afhængighed;
- at sikre, at UNHRC's mulighed for at behandle konkrete situationer i forskellige lande, herunder ved hjælp af landemandater, bibeholdes og styrkes;
- at sikre de særlige procedurers uafhængighed og effektivitet og arbejde hen imod realisering af forpligtelsen til at samarbejde med særlige procedurer for medlemmer af UNHRC;
- at arbejde hen imod en styrkelse af de uafhængige overvågningsmekanismer og resultater som led i UPR-processen;
- igen at bekræfte UNHRC's særlige rolle som det primære og lovlige internationale menneskerettighedsforum og dets komplementaritet i forhold til andre FN-organer;
- at sikre uafhængighed for OHCHR;
- at styrke sin eksterne koalitionsopbygningsstrategi, navnlig gennem initiativer på tværs af regioner;
- at styrke sin troværdighed på menneskerettighedsområdet, både internt og eksternt, navnlig gennem ratificering af traktater;

*
* *

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-medlemsstaternes og UNHRC-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, formanden for FN's generalforsamling, FN's generalsekretær og FN's højkommisær for menneskerettigheder.

Onsdag, den 14. januar 2009

Aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter

P6_TA(2009)0022

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2009 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001) (2007/2154(INI))

(2010/C 46 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktaten, navnlig artikel 254 om forpligtelsen til at offentliggøre retsakter og artikel 255, stk. 2, om ret til aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen for unionsborgere og andre bosiddende i EU,
- der henviser til EF-traktaten, navnlig artikel 207, stk. 3, om Rådets forpligtelse til i sin forretningsorden at fastsætte bestemmelser om, på hvilke betingelser offentligheden skal have aktindsigt i Rådets dokumenter,
- der henviser til EU-traktaten, især artikel 1 (princippet om åbenhed som et af Den Europæiske Unions generelle principper), artikel 6 (demokrati), artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1 (anvendelse af retten til aktindsigt på dokumenter vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager),
- der henviser til artikel 10 og 16 i traktaten om Den Europæiske Union, således som den forventes ændret ved Lissabontraktaten, og til artikel 15 og 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og især til artikel 41 (ret til god forvaltning) og artikel 42 (ret til aktindsigt),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1700/2003 af 22. september 2003 om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽²⁾,
- der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols og Retten i Første Instans retspraksis om aktindsigt og især til de seneste afgørelser truffet af Retten i Første Instans i sag T-194/04, Bavarian Lager Co. Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og af De Europæiske Fællesskabers Domstol i de forenede sager C-39/05 P og C-52/05 P, Kongeriget Sverige og Maurizio Turco mod Rådet for Den Europæiske Union (Domstolens dom i Turco-sagen),
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses aktiviteter og dokumenter om aktindsigt,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvars-politiske område ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 30. april 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (KOM(2008)0229),

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 243 af 27.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.

Onsdag, den 14. januar 2009

- der henviser til udkast til Europarådets konvention om aktindsigt i offentlige dokumenter,
 - der henviser til mundtlige forespørgsler til Rådet og Kommissionen om gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers Domstols afgørelse i Turco-sagen (O-87/2008 og O-88/2008),
 - der henviser til Rådets, Kommissionens og Europa-Parlamentets årsrapporter om aktindsigt for 2006 samt til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1049/2001,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 97, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0459/2008),
- A. der henviser til, at demokratier, der er baseret på retsstatsprincippet, er bundet af princippet om offentliggørelse af retsakter, der påvirker borger, hvilket indebærer en pligt til åbenhed og gennemsigtighed i EU-institutionerne og navnlig i deres beslutningsprocesser, dvs. at demokratiske lovgivningsorganers møder, drøftelser og afstemninger skal være offentlige, og at der ligeledes skal være adgang til lovforslag og tilknyttede tekster,
- B. der henviser til, at det for at sikre ansvarlighed og legitimitet i et politisk system er nødvendigt, at borgerne har ret til at vide:
- hvorledes deres repræsentanter handler, efter de er blevet valgt eller udpeget til offentlige organer eller som repræsentanter for medlemsstaten på europæisk eller internationalt plan (ansvarlighedsprincippet),
 - hvorledes beslutningsprocessen fungerer (herunder dokumenter, ændringsforslag, tidsplan, involverede aktører, afstemningsresultater mv.),
 - hvorledes offentlige midler tildeles og anvendes og med hvilke resultater (princippet om at anvendte midler skal kunne spores),
- C. der henviser til, at det internationale samfund og Den Europæiske Union på grundlag af medlemsstaternes erfaringer gradvist har anerkendt en egentligt »ret til aktindsigt« og »ret til oplysning«, der hviler på principperne om demokrati, offentlighed, gennemsigtighed og åbenhed,
- D. der henviser til, at kvantitative oplysninger i årsrapporterne om EU-institutionernes anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 tyder på, at der er bevilget aktindsigt i et større antal sager (generelt fald i antallet og andelen af afslag), mens begrundelserne for afslag varierer fra institution til institution (den vigtigste begrundelse er beskyttelse af beslutningsprocessen), og at Kommissionen og Europa-Parlamentet, hvad angår følsomme dokumenter, ikke har indført sådanne dokumenter i deres registre, mens Rådet har indført 79 følsomme dokumenter ud af 409 i sit register; der henviser til, at det af en kvalitativ analyse tydeligt fremgår, at en række af bestemmelserne i ovennævnte forordning gav anledning til forskellige fortolkninger vedrørende den korrekte anvendelse, hvilket medførte, at borgere henvendte sig til Den Europæiske Ombudsmand og De Europæiske Fællesskabers Domstol,
- E. der henviser til, at Rådet i strid med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 kun anfører det interinstitutionelle referencenummer i forbindelse med et begrænset antal dokumenter, hvilket gør det vanskeligt at forbinde et dokument med en procedure, og at Rådet ligeledes nedgraderer dokumenter til »mødedokumenter«, der ikke registreres, eller behandler dem som »diplomatiske« dokumenter, hvorved borgerne fratages retten til aktindsigt,
- F. der henviser til, at der i overensstemmelse med betragtning 6 i forordning (EF) nr. 1049/2001 også bør gives aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet i overensstemmelse med den delegerede kompetenceprocedure (udvalgsprocedure), og til, at ni tiendedele af de retsakter, der udarbejdes, vedtages efter denne procedure, og at der derfor inden for disse rammer fuldt ud bør sikres en korrekt og gennemsigtig parlamentarisk og demokratisk kontrol,

Onsdag, den 14. januar 2009

G. der henviser til, at internettet er blevet borgernes vigtigste redskab for adgang til EU-dokumenter, og at antallet af dokumenter, som EU-institutionerne gør tilgængelige online er steget, hvilket skaber et behov for at gøre EU-institutionernes og -dokumenternes websider og sammenkoblingen af dem endnu mere brugervenlig og for at skabe en fælles EU-portal, der kan give adgang til alle EU-dokumenter, -procedurer og -institutioner;

H. der henviser til, at EU-institutionerne nu bør tage yderligere skridt mod større gennemsigtighed, åbenhed og demokrati ved at bevæge sig mod en »EU Freedom of Information Act« (»EU-lov om informationsfrihed«), eftersom offentligheden er blevet opmærksom på en række mangler ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001, nylige domstolsafgørelser skal analyseres og snarest muligt gennemføres af EU-institutionerne, og Kommissionen har fremsat sit forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1049/2001,

1. understreger, at De Europæiske Fællesskabers Domstol i den skelsættende dom i Turco-sagen fastslog, at »der ifølge forordning (EF) nr. 1049/2001 principielt må antages at bestå en forpligtelse til at give aktindsigt i de udtalelser, som Rådets Juridiske Tjeneste afgiver i forbindelse med en lovgivningsprocedure« ⁽¹⁾, og at Domstolen i dommen kom til følgende konklusioner:

— offentlighedens ret til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter hidrører fra disse institutioners demokratiske karakter, som det fremgår af betragtning 4 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 1049/2001,

— undtagelserne i denne forordning (f.eks. beskyttelse af beslutningsprocessen) skal fortolkes strengt og afvejes i forhold til den tungtvejende offentlige interesse i offentliggørelse, da dette er forbundet med demokrati og en nærmere inddragelse af borgerne i beslutningsprocessen og giver forvaltningen legitimitet og effektivitet og gør den mere ansvarlig over for borgerne ⁽²⁾,

— disse konklusioner er endnu vigtigere, når EU-institutioner handler som lovgivende myndighed ⁽³⁾,

— åbenhed vedrørende forskellige holdninger til en retsakt (og dens lovlighed) »vil bidrage til at give institutionerne større legitimitet i de europæiske borgeres øjne og til at styrke borgernes tillid til institutionerne ved at muliggøre en åben debat af de forskellige synspunkter, som gøres gældende« ⁽⁴⁾,

— institutionen skal give en detaljeret begrundelse for et afslag ⁽⁵⁾,

— en undtagelse kan kun gælde, så længe beskyttelse er begrundet i dokumentets indhold ⁽⁶⁾;

2. understreger, at Domstolens dom i Turco-sagen yderligere styrker princippet i EU om, at demokratiske institutioner har pligt til at sikre offentlighed omkring deres virksomhed, dokumenter og beslutninger, hvilket er en forudsætning for deres lovlighed, legitimitet og ansvarlighed, jf. EU-traktatens artikel 6 og EF-traktatens artikel 254 og 255, og at dokumenter som følge heraf skal offentliggøres og under alle omstændigheder være tilgængelige, og at undtagelser fra dette princip skal begrænses og fortolkes strengt;

⁽¹⁾ Præmis 68 i De Europæiske Fællesskabers Domstols afgørelse i Turco-sagen.

⁽²⁾ Når et dokument kan være omfattet af en undtagelse (f.eks. en juridiske udtalelse), skal der foretages en undersøgelse af dets indhold med henblik på at vurdere, hvilke dele af det der er omfattet af undtagelse, den risiko, der er forbundet med udbredelse, skal være »rimelig forudsigelig og ikke ren hypotetisk«, og der skal foretages en afvejning mellem denne risiko og »den almene interesse i, at dokumentet gøres offentligt tilgængeligt i betragtning af de fordele, som er forbundet med en større åbenhed [...], nemlig at give borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og at sikre forvaltningen en større legitimitet, effektivitet og ansvarlighed over for borgerne i et demokratisk system«.

⁽³⁾ Eftersom »borgernes mulighed for at kende grundlaget for lovgivningsforanstaltninger er en betingelse for den effektive udøvelse af deres demokratiske rettigheder«, præmis 46 i Domstolens dom i Turco-sagen, og en tungtvejende offentlig interesse i forordning (EF) nr. 1049/2001 er, at »udbredelsen af dokumenter [...] vedrørende juridiske spørgsmål, der er opstået i forbindelse med drøftelsen af lovgivningsinitiativer, kan øge lovgivningsprocedurens gennemsækelighed og åbenhed og styrke de europæiske borgeres demokratiske ret«, præmis 67 i Domstolens dom i Turco-sagen.

⁽⁴⁾ Præmis 59 i Domstolens dom i Turco-sagen.

⁽⁵⁾ Præmis 69 i Domstolens dom i Turco-sagen.

⁽⁶⁾ Præmis 70 i Domstolens dom i Turco-sagen.

Onsdag, den 14. januar 2009

3. opfordrer indtrængende alle EU-institutioner til at anvende forordning (EF) nr. 1049/2001 i lyset af den seneste retspraksis, navnlig Turco-sagen og alle dens følger, især i lovgivningsprocedurerne (offentliggørelse af juridiske udtalelser, streng fortolkning af undtagelser, forpligtelse til at give en detaljeret begrundelse for afslag mv.), og opfordrer tillige Rådet til at gennemgå sine regler for at sikre offentlighed omkring alle drøftelser, dokumenter og oplysninger, herunder sammensætningen af medlemsstaternes delegationer i Rådet og i Rådets arbejdsgrupper og ekspertgrupper og til at udarbejde en protokol fra sine offentlige møder, eftersom Domstolens konklusioner om, at undtagelser fra kravet om åbenhed, der begrundes med beskyttelse af beslutningsprocessen, må vige for den offentlige interesse i åbenhed - idet forskellige holdninger til en retsakt giver institutionerne større legitimitet - også finder anvendelse i dette tilfælde;

4. opfordrer EU-institutionerne til at opstille fælles regler for gennemførelsen af administrative procedurer og for, hvorledes administrative dokumenter indgives, klassificeres som fortrolige, frigives, registreres og formidles inden og uden for EU-institutionerne, under henvisning til, at princippet om åbenhed er nært forbundet med princippet om god forvaltningsskik som proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; mener ud fra samme betragtninger, at Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁾ bør inddrages i revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001, der også bør omfatte fastlæggelse af fælles regler for fungerende og historiske arkiver samt arkiver på mellemstadier for at undgå de nuværende uoverensstemmelser mellem EU-institutionernes og medlemsstaternes praksis;

5. mener, at Parlamentet, for så vidt angår offentlighed, gennemsigtighed og åbenhed i EU, bør være med helt fremme, og at det inden valget til Europa-Parlamentet i 2009 bør iværksætte en ekstraordinær handlingsplan, for eksempel inden for rammerne af initiativet e-Parlament, der kan sikre, at der på dets websted bliver adgang til flere og lettere tilgængelige oplysninger vedrørende:

- parlamentsmedlemmernes virksomhed, deltagelse og tilstedeværelse i Parlamentets arbejde i absolutte tal, relative tal og procentuelt, der skal være til rådighed for borgerne, bl.a. via søgekriterier ⁽²⁾,
- Parlamentets virksomhed på plenarmøder, i udvalg, delegationer og interne organer: Det Lovgivningsmæssige Observationsorgan bør forbedres, så det kommer til at indeholde henvisninger og links til alle relevante dokumenter ⁽³⁾, udvalgs- og delegationsarbejde bør i lighed med arbejdet på plenarmødet udsendes direkte på Parlamentets webside samt optages og stilles til rådighed og gøres tilgængeligt for borgerne ved hjælp af søgekriterier, interne organer (som f.eks. Formandskonferencen, Præsidiet, kvæstorerne, Arbejdsgruppen om Reform af Parlamentet) bør fremme og sikre den højest mulige grad af gennemsigtighed i deres arbejde af hensyn til andre medlemmer og borgerne og bør derfor gøre alle deres dokumenter tilgængelige,
- parlamentsmedlemmernes vederlag og udgifter i overensstemmelse med Den Europæiske Ombudsmands holdning, ifølge hvilken retten til adgang til oplysninger også bør gælde for disse data ⁽⁴⁾ og for medlemmernes erklæringer om deres økonomiske interesser, og disse oplysninger bør være tilgængelige på alle EU's officielle sprog,

og opfordrer medlemsstaterne, de nationale parlamenter samt andre valgte organer til at gøre det samme og oprette et register over de pågældende folkevalgte forsamlings og folkevalgtes virksomhed;

⁽¹⁾ EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.

⁽²⁾ Som f.eks.: hvor mange dage hvert parlamentsmedlem har været til stede i Europa-Parlamentet, og hvor vedkommende har underskrevet og/eller stemt samt hvordan og hvornår ved afstemningerne ved navneopråb på plenarmøder og i udvalgene; hvilke møder i de institutionelle organer vedkommende har deltaget i, plenarmøder og/eller udvalg og/eller delegationer, mm.; der skal ved hjælp af søgekriterier tillige være oplysninger til rådighed om parlamentsmedlemmets navn/plenarmøder/udvalg/delegationer/tilstedeværelse/dag/måned/år/valgperiode mm., og der bør være links til denne webside på parlamentsmedlemmernes websider og på andre relevante websteder; Parlamentsmedlemmernes websider bør indeholde disse oplysninger samt navnene på assistenter, afgivne udtalelser, ændringsforslag fremlagt i udvalg eller på plenarmøder til betænkninger og andre retsakter, stemmeforklaringer, audio/video optagelser af indlæg, mm.

⁽³⁾ Procedurer og dokumenter i udvalgene, som f.eks. første betænkning og ændringsforslag, udtalelser fra andre udvalg, udtalelser fra Den Juridiske Tjeneste, ændringsforslag fremsat på plenarmøde, afstemninger ved navneopråb, interinstitutionelle skrivelser, især skrivelser vedrørende lovgivningsprocedurer på udvalgs- og plenarmødeniveau, mm.

⁽⁴⁾ Forslag til henstilling fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet i klage 3643/2005/(GK)WP.

Onsdag, den 14. januar 2009

6. opfordrer Kommissionen til at efterkomme Den Europæiske Ombudsmands henstilling (klage 3208/2006/GG) vedrørende Kommissionens register, der bør »medtage henvisninger til alle dokumenter omfattet af artikel 3, litra a), som den er i besiddelse af, i det register, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1049/2001, i det omfang dette endnu ikke er gjort«;

7. mener, at det vil være lettere at finde frem til dokumenter og oplysninger, hvis dokumenterne indgives, registreres og videreanvendes af andre lovgivende institutioner i overensstemmelse med fælles standarder (for eksempel vedrørende henvisninger til andre versioner af samme dokument, ændringer, bilag og berigtigelser) ⁽¹⁾ ved hjælp af open source-tekstbehandlingsprogrammer, effektiv flersprogethed og teknologier, der også giver personer med handicap adgang til oplysninger og dokumenter, således som Kommissionen har foreslået medlemsstaterne det i sin meddelelse om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (ISA) (KOM(2008)0583) og som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽²⁾;

8. mener, at der fortsat er mange hindringer for almindelige borgeres adgang til oplysninger om EU's institutioner, fordi der mangler en effektiv borgerorienteret interinstitutionel politik om åbenhed og kommunikation; mener, at EU-borgere uanset indgangssted bør være i stand til at spore en given lov eller administrativ procedure og have adgang til alle relaterede dokumenter ⁽³⁾; krævede så tidligt som i 2001, at der skulle udarbejdes en interinstitutionel plan for at forbedre, forenkle og fuldstændiggøre EU-institutionernes registre og websider og gøre dem interoperable; mener, at EU-institutioner, der stræber mod at føre an i udviklingen af e-forvaltningsteknikker, bør have kapacitet og vilje til at skabe en ægte interinstitutionel søgemaskine, som vil gøre adgangen til dokumenter og oplysninger mere brugervenlig for offentligheden;

9. beklager dybt, at der, i strid med artikel 12 i forordning (EF) nr. 1049/2001, stadig er mange forberedende lovgivningsdokumenter, der ikke registreres (det gælder f.eks. mødedokumenter, der bl.a. behandles i Rådets arbejdsgrupper, der er nedsat af Coreper 1), og at de, når de registreres, mangler den interinstitutionelle kode, så det har vist sig umuligt at samle dem i et fælles interinstitutionelt arkiv som led i det interinstitutionelle pilotprojekt om åbenhed i lovgivningsarbejdet for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (Trans-Jai), der blev iværksat så langt tilbage som i 2004; noterer sig den nye frist (2010), som næstformand Margot Wallström har meddelt i plenarforsamlingen, og mener derfor, at denne frist også vil blive forpasset, hvis EU-institutionerne ikke straks stiller en forbindelsesofficer til rådighed til at indføre den interinstitutionelle kode, når den mangler i det oprindelige dokument; mener, at den nuværende situation ikke blot er et spild af offentlige midler, men også udtryk for en bestræbelse på at holde borgerne væk fra det daglige lovgivningsarbejde på meget følsomme områder som f.eks. området med frihed, sikkerhed og retfærdighed; opfordrer Kommissionen til at foregribe ikrafttrædelsen af et sådant redskab ved begyndelsen af Parlamentets næste valgperiode;

10. mener, at EU-institutionerne bør oprette et fælles EU-register/en fælles EU-portal med oplysninger og dokumenter, der vil gøre det muligt for borgerne at følge en bestemt procedure og få adgang til alle dokumenter hertil ⁽³⁾, og at en sådan plan bør omfatte forenkling og fuldstændiggørelse af deres registre og websider og en sammenkobling heraf mellem EU-institutionerne for at integrere dem i en fælles EU-portal; opfordrer til, at der inden næste valgperiodes begyndelse skabes en interinstitutionel daglig opfølgingsrapport, der indeholder oplysninger og dokumenter vedrørende lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige aktiviteter og dagsordener i EU, således som det var planlagt i Trans-Jai-projektet, der er baseret på en interinstitutionel aftale fra 2004, men desværre endnu ikke påbegyndt;

11. opfordrer EU-institutionerne til senest før næste valgperiodes begyndelse at sikre, at

— alle forberedende dokumenter indeholder henvisning til lovgivningsproceduren,

⁽¹⁾ Dette er ikke tilfældet i øjeblikket, eftersom Kommissionen, Parlamentet og Rådet har forskellig praksis.

⁽²⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

⁽³⁾ Som f.eks. det oprindelige forslag, mødeprotokoller, betænkninger, ændringsforslag, afstemninger, afstemningsresultater, debatter, gældende tekst, gennemførelsen i medlemsstaterne, evalueringsrapporter mm.

Onsdag, den 14. januar 2009

- alle dagsordener og resultater af forhandlingerne i Rådet og forberedende organer indeholder en tydelig henvisning til baggrundsdokumenter og rettidigt registreres og offentliggøres i Rådets register (herunder også de såkaldte »mødedokumenter«),
- de på en fair og gennemsigtig måde tydeligt oplyser borgerne om deres organisationsplan ved at angive deres interne enheders kompetenceområder, den interne arbejdsstrøm og de vejledende frister i sager, der henhører under deres kompetenceområder, samt hvilke tjenestegrene borgeren skal henvende sig til for at få støtte, oplysninger eller administrativ klageadgang,
- alle forslag til retsakter ledsages af en offentligt tilgængelig konsekvensanalyse;

12. opfordrer EU-institutionerne til at sørge for en forbedret åbenhed i forbindelse med udvalgsprocedurer og aftaler, der indgås mellem EU-institutionerne i forbindelse med førstebehandling under den fælles beslutningsprocedure (de såkaldte »triloger«), for at sikre, at interinstitutionelle aftaler fuldt ud er i overensstemmelse med kravene om offentlighed, gennemsigtighed og åbenhed i lovgivningsprocedurer, der inddrager en parlamentarisk forsamling, der er retligt forpligtet til at holde offentlige møder og offentliggøre de behandlede dokumenter;

13. understreger det faktum, at de eksisterende procedurer for uddelegeret lovgivning (de såkaldte »komitologiretsakter«), som dækker ni tiendedele af de juridisk bindende retsakter, der hvert år vedtages af EU's institutioner, bør gennemgås og anvendes på en sådan måde, at de demokratiske principper og gennemsikuelighed sikres, at medlemmerne, procedurerne og stemmerne fra komitologiudvalgene gøres offentligt tilgængelige, og at nationale og europæiske parlamentarikere såvel som borgerne har umiddelbar adgang til dokumenter i komitologiregistret, så snart de er sendt til komitologiudvalgets medlemmer (som lovet i 2001 af tidligere kommissær Barnier); mener, at øget gennemsigtighed især bør gælde forslag til forordninger, og at Parlamentet bør tilrettelægge behandlingen af sådanne forslag på en så åben og gennemsigtig måde som muligt, således at man undgår uigennemsigtige situationer som dem, der opstod omkring forordningerne om luftfartssikkerhed i forbindelse med spørgsmålet om væsker og kropsscannere;

14. finder, at princippet om loyalt samarbejde mellem institutioner indebærer en forpligtelse for EU-institutionerne, især når de arbejder med lovgivningsmæssige dokumenter eller internationale traktater (f.eks. samarbejdet mellem EU og USA på RIA-området, PNR og databeskyttelse) eller udnævnelsesprocedurer (f.eks. udnævnelsen af direktøren for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder), til at udveksle alle relevante dokumenter og oplysninger, selv om de er følsomme eller fortrolige, og at den nuværende praksis snarest muligt bør forbedres;

15. roser Den Europæiske Ombudsmands arbejde med at sikre større gennemsigtighed i EU-institutionerne og deler de synspunkter, der er udtrykt sammen med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om afvejningen mellem databeskyttelse og retten til privatlivets fred, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 1049/2001 om retten til aktindsigt; anmoder Den Europæiske Ombudsmand om for det nyvalgte Parlament at udarbejde en rapport om aktindsigt, der drøfter de spørgsmål, der er rejst i denne beslutning;

16. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at fremme en fælles gennemsigtig administrativ kultur, der bygger på principperne i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, på EF-Domstolens retspraksis, Den Europæiske Ombudsmands henstillinger og bedste praksis i medlemsstaterne; mener, at hvert generaldirektorat i EU-institutionerne, som det allerede er tilfældet for de databeskyttelsesansvarlige, bør sikre, at dokumenterne indgives, klassificeres som fortrolige, frigives, registreres og formidles i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik, forordning (EF) nr. 1049/2001 og de berørte EU-institutioners forretningsorden;

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Onsdag, den 14. januar 2009

17. opfordrer til lancering af et europæisk år for gennemsigtighed og til en europæisk gennemsigtigheds-kampagne, der skal gennemføres i 2009 i anledning af valget til Europa-Parlamentet og have til formål at gøre borgerne opmærksomme på deres ret til aktindsigt i EU-dokumenter og på EU-standarderne vedrørende offentlighed, åbenhed og gennemsigtighed, som også gælder i medlemsstaterne;

18. mener, at den gennemsigtighed, der gælder på EU-plan, bør afspejles af medlemsstaterne, når de omsætter EU-retsakter i national lovgivning, og opfordrer de nationale parlamenter og Konferencen for Organer med Ansvar for Europa- og EU-anliggender i Unionens parlamenter til at gennemgå forslagene i denne beslutning og fremme udviklingen af et EU-register over parlamenternes og parlamentarikernes aktiviteter, som vil kunne tjene til at sikre og styrke det gensidige samarbejde og samråd mellem EU, Parlamentet og de nationale parlamenter, der også trækker på bedste praksis i form af gennemsigtighed i e-Parlamentet og e-forvaltning;

19. bemærker de betænkeligheder med hensyn til udkastet til Europarådets konvention om aktindsigt i offentlige dokumenter, som Europarådets Parlamentariske Forsamling har udtrykt i sin udtalelse nr. 270 (2008), og opfordrer medlemsstaterne til mindst at indføre forsamlingens medlemmers ændringsforslag i konventionsudkastet;

20. opfordrer Det Europæiske Råd og Domstolen (sidstnævnte for så vidt angår dets administrative opgaver), som er de to eneste organer, der stadig ikke anvender forordning (EF) nr. 1049/2001 på deres dokumenter, til at overveje situationen og tage passende skridt til at forbedre den;

21. opfordrer EU-institutionerne til at arbejde frem mod en ambitiøs europæisk lov om informationsfrihed (»Freedom of Information Act«) på grundlag af det foreliggende forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1049/2001;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Europarådet.

Torsdag, den 15. januar 2009

Budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan

P6_TA(2009)0023

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan (2008/2152(INI))

(2010/C 46 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Afghanistan, især beslutningen af 8. juli 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til konferencerne i Bonn i 2001, Tokyo i 2002 og Berlin i 2004, hvor FN, EU og det internationale samfund forpligtede sig til at yde et samlet beløb på over 8 000 000 000 EUR i bistand til Afghanistan, samt til konferencen i London i 2006, hvor Afghanistan Compact-aftalen blev undertegnet,
- der henviser til den nationale udviklingsstrategi, som den afghanske regering vedtog i begyndelsen af 2008, og som endvidere udgør landets strategi for fattigdomsbekæmpelse i landet,
- der henviser til konferencen i Paris den 12. juni 2008, hvor donorlandene afgav tilsagn om at yde over 21 000 000 000 USD i bistand til Afghanistan,
- der henviser til de forpligtelser, som EU påtog sig under den ovennævnte konference i Paris med hensyn til effektiviteten af bistanden til Afghanistan, og til den EU-adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik, der blev vedtaget i 2007,
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2008 med bemærkninger, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2006, Sektion III - Kommissionen ⁽²⁾, især pkt. 181 til 200 (Foranstaltninger udadtil, Humanitær bistand og udvikling),
- der henviser til landstrategidokumentet for 2003-2006, som Kommissionen vedtog i samråd med Europa-Parlamentet, og som satte stabilitet og fattigdomsbekæmpelse i fokus for indsatsen,
- der henviser til strategidokumentet for 2007-2013 og det flerårige indikativprogram 2007-2010, som Kommissionen vedtog i samråd med Parlamentet, hvormed der afsættes et beløb på 610 000 000 EUR til Den Islamiske Republik Afghanistan i regnskabsårene 2007-2010,
- der henviser til sin delegation, der aflagde besøg i Afghanistan fra den 26. april til den 1. maj 2008 for at studere betingelserne for gennemførelsen af Fællesskabets og det internationale samfunds bistandsprogrammer, samt den tilhørende rapport om besøget,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽³⁾, særlig artikel 53,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0337.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0133.

⁽³⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Torsdag, den 15. januar 2009

- der henviser til artikel 285-287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som vedrører Revisionsretten, og til artikel 310-325 i denne traktat, som omhandler de finansielle bestemmelser, der træder i kraft ved afslutningen af ratifikationsprocessen for Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
 - der henviser til Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾,
 - der henviser til årtusindudviklingsmålene og målene i den årtusinderklæring, som blev vedtaget af FN den 8. september 2000 og er undertegnet af 189 lande,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget og Budgetudvalget (A6-0488/2008),
- A. der henviser til, at der har hersket konflikt- eller krigstilstand i Afghanistan næsten uafbrudt i flere årtier, og at centralregeringen, ud over at være plaget af narkotikasmugling og latent korruption på alle administrationsniveauer, også fortsat må kæmpe med svage strukturer, utilstrækkelig kapacitet og ekspertviden samt en kronisk mangel på pengemidler, idet statsindtægterne ikke engang dækker 30 % af de samlede udgifter,
- B. der henviser til, at den alvorlige situation, som Afghanistan befinder sig i, kræver en hurtig forbedring af regeringsførelsen i form af opbygningen af en stærkere stat, der i større udstrækning er i stand til at beskytte befolkningens sikkerhed og sikre retsstatsforhold samt skabe betingelser for en bæredygtig udvikling af landet,
- C. der henviser til, at det i den nuværende situation med en global økonomisk opbremsning er særligt vigtigt at sikre effektiv kontrol med EU's finansiering af udviklingssamarbejdet,
- D. der henviser til, at artikel 25, stk. 1, litra b), i instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde fastlægger betingelserne for, at der kan ydes budgetstøtte til partnerlandene,
- E. der henviser til, at ansvarliggørelse, gennemsigtighed og forvaltning for så vidt angår resultater i henhold til flere internationale aftaler er blandt de vigtigste principper for udviklingssamarbejdet, herunder Pariserklæringen om bistandseffektivitet (»Pariserklæringen«),
- F. der henviser til, at 90 % af de offentlige midler hidrører fra international bistand, hvad der illustrerer det betydelige omfang af såvel landets behov for støtte som dets afhængighed af denne støtte,

Fordelingen af bistandsmidlerne fra EU

1. understreger, at EU er en af de største donorer af udviklingsbistand og humanitær bistand til Afghanistan, og minder om, at Kommissionen, der har haft en delegation udstationeret i Kabul siden 2002, mellem 2002 og 2007 afsatte bistandsmidler til et samlet beløb af 1 400 000 000 EUR (herunder 174 000 000 EUR til humanitær bistand), hvoraf 1 150 000 000 EUR allerede er blevet udbetalt, hvilket svarer til en meget høj udbetalingsrate på 81,5 %;

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

Torsdag, den 15. januar 2009

2. bemærker, at EU opererer med både direkte og indirekte bistand, og at den direkte bistand fra Fællesskabet, der udgør 70 % (970 000 000 EUR) af de samlede fællesskabsmidler til bistand, mellem 2002 og 2007 blev iværksat af Kommissionens tjenestegrene i form af finansieringsaftaler med den afghanske regering, kontrakter med leverandører af tjenesteydelser, levering af fornødenheder, anlægsarbejder og aftaler om støttetildeling med internationale organisationer, europæiske eller lokale ngo'er, og bemærker endvidere, at den indirekte bistand stort set kun ydes af FN og Verdensbanken (hhv. 13 % og 17 % af midlerne);

Prioriterede sektorer for bistanden

3. henviser til, at sigtet med Kommissionens landestrategidokument for Afghanistan for perioden 2003-2006 var at tilvejebringe de nødvendige betingelser for bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse i Afghanistan ud fra følgende prioriteringer: reform af den offentlige forvaltning (212 000 000 EUR), narkotikabekæmpelse (95 000 000 EUR), fødevarerikkerhed (203 000 000 EUR), infrastruktur (90 000 000 EUR), sundhed (50 000 000 EUR), flygtningehjælp (38 000 000 EUR) og minerydning (47 200 000 EUR); for perioden 2007-2013 indeholder Kommissionens strategidokument for Afghanistan forslag om to langsigtede prioriterede mål, nemlig bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse;

4. bemærker, at med henblik på at nå de to langsigtede prioriterede mål, der er opstillet for perioden 2007-2013, er fokusområderne ved fordelingen af bistandsmidler sektorerne for regeringsførelse, udvikling af landdistrikter og sundhed, ligesom der er fastlagt andre indsatsområder omfattende social beskyttelse, regionalt samarbejde og minerydning;

5. minder om, at ligestilling og kvinders rettigheder er anerkendt som centrale spørgsmål både i den afghanske regerings nationale strategi for udvikling og det nationale landestrategidokumentet for 2007-2013, hvoraf det fremgår, at kønsaspektet er en integreret del af programmeringen på alle de tre ovennævnte fokusområder;

6. anmoder Kommissionen om, at den med henblik på at øge tildelingen af midler til EU's to langsigtede prioriterede mål i Afghanistan, bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse, under udarbejdelsen af de flerårige vejledende programmer for 2010-2013 ændrer fordelingen af fællesskabsmidler mellem de tre fokusområder og tre øvrige områder, samt til udvikling af infrastruktur og alternative indkomstgrundlag, der bidrager til fattigdomsbekæmpelse og letter overgangen fra en opiumbaseret økonomi til et alternativt økonomisk og socialt system; anmoder derfor indtrængende Kommissionen om flere midler til sundhed, uddannelse og infrastruktur; minder ligeledes om EU's målsætning om at nå årtusindudviklingsmålene;

Status over anvendelsen af EU-midlerne

7. konstaterer, at der under de møder, som dets ovennævnte delegation til Afghanistan afholdt, blev peget på to hovedårsager til de vanskeligheder, som tildelingen af den internationale bistand står over for: landets beskedne absorptionskapacitet på det økonomiske og administrative niveau og den manglende samordning mellem donorerne og de afghanske myndigheder;

8. mener, at den manglende samordning hænger sammen med de helt utilstrækkelige strukturer, hvad angår offentlig styring, og fraværet af en egentlig strategi fra regeringens side; mener, at der ikke kan ses bort fra det ansvar, som de afghanske myndigheder og ansvarlige politikere har for regeringsførelsen, hvad enten det drejer sig om fraværet af strategiske målsætninger eller forvaltningen af de betydelige finansielle midler, de er blevet overdraget; bemærker endvidere, at det store antal donorer og deres ønske om at fremstå synlige meget ofte medfører isolerede, nationale strategier eller i visse tilfælde endda overlapninger mellem forskellige ministerier; mener, at denne mangel på samordning ikke blot har tilskyndet til korruption, men også har skadet indsatsen for genopbygningen af landet;

9. minder om, at Afghanistan Compact-aftalen, der blev indgået mellem Den Islamiske Republik Afghanistan og det internationale samfund på konferencen i London i 2006, er den gensidigt bindende ramme for genopbygningen og statsopbygningen i Afghanistan;

Torsdag, den 15. januar 2009

10. udtrykker bekymring over den afghanske centraladministrations utilstrækkelige forvaltning af den tekniske bistand samt den manglende gennemskuelighed i forvaltningen af denne bistand; mener, at det er af afgørende betydning, at de næste flerårige vejledende programmer for 2010-2013 forholder sig til de konkrete resultater af bekæmpelsen af korruption og tilpasser EU's støtte i overensstemmelse hermed;
11. mener, at den afghanske regering bør medtage bekæmpelse af korruption og narkohandel og opbygningen af en retsstat blandt sine politiske prioriteringer, og anser det for umuligt at opnå varige fremskridt i Afghanistan uden en reel styring;
12. bemærker dog, at trods disse strukturelle svagheder er det ved det internationale samfunds og den afghanske regerings fælles vilje lykkedes at forbedre befolkningens levestandard;
13. erindrer om, at dets delegation vendte hjem fra sin mission med en positiv vurdering af de valg, der var truffet vedrørende anvendelsen af EU's bistandsmidler, som de blev forvaltet af Kommissionen;
14. mener, at der især inden for sundhedssektoren, uddannelsessektoren og infrastrukturen (navnlig vejnettet) er sket lovende fremskridt siden talebanstyrets fald, hvilket fremgår af det betydelige fald i børnedødeligheden (fra 22 % i 2001 til 12,9 % i 2006), af den større andel af den afghanske befolkning, der har fået direkte adgang til sundhedstjenesteydelser (65 % i 2006 mod 9 % i 2001), af de første tegn på en positiv udvikling på uddannelsesområdet og af initiativer på ligestillingsområdet;
15. minder om den meget omfattende diskrimination, som de afghanske kvinder var udsat for under talebanstyret og i tiden derefter; fordømmer enhver juridisk, kulturel og religiøs diskrimination af kvinder, der udelukker dem fra det offentlige og politiske liv og isolerer dem i deres hverdag; opfordrer Kommissionen til at bekæmpe denne praksis i alle sine udviklingsaktiviteter i landet;
16. understreger vigtigheden af at bekæmpe alle former for børnearbejde, handel med og vold mod børn samt af at forbedre den sociale beskyttelse af mindreårige i Afghanistan; anmoder om programmer, der skal få flere børn til at gå i skole, herunder betaling af skolepenge og skolemadsordninger;
17. tager Kommissionens bestræbelser på at styrke værdien af sin indsats over for afghanerne til efterretning, men beklager den næsten totale mangel på opbakning fra medlemsstaterne til Kommissionens arbejde med at fastlægge projekter;
18. mener, med henvisning til de juridiske foranstaltninger for tilsynet med den direkte og indirekte fællesskabsbistand i de aftaler, som EU har indgået om forvaltning af Fællesskabets eksterne bistand, som frigives via forvaltningsfonde med et stort antal donorer, at Kommissionen råder over fyldestgørende juridiske instrumenter til at beskytte EU's finansielle interesser i Afghanistan, og forventer, at den udarbejder en liste over de typer af uregelmæssigheder, der kan iagttages i indsatsområdet;
19. bemærker, at Den Europæiske Revisionsret under anvendelse af de samme bestemmelser kan føre tilsyn med de pågældende internationale organisationer;
20. minder endvidere om, at både FN's underorganisationer og Verdensbanken råder over en veludbygget forvaltningsstruktur, der kan sammenlignes med Kommissionens, og som omfatter organer specialiseret i finansstyring, intern revision, kontrol, ekstern revision, markedsovervågning og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder;

Torsdag, den 15. januar 2009

21. bifalder de nylige forbedringer i samarbejdet mellem FN, andre internationale organisationer og EU's institutioner i forbindelse med overvågningen af finansieringen af udviklingssamarbejdet; opfordrer til, at der i den nærmeste fremtid gennemføres yderligere forbedringer;

22. understreger behovet for en mere effektiv overvågning af gennemførelsen af EU's udviklingssamarbejde; opfordrer FN og andre internationale organisationer, som administrerer EU-midler, til at samarbejde fuldt ud med Den Europæiske Revisionsret og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) samt med FN's Fælles Inspektionsenhed;

23. støtter Kommissionens bestræbelser på at bistå Afghanistan og glæder sig over Kommissionens langsigtede engagement i landet; fastholder, at Kommissionen bør arbejde tættere sammen med FN og Verdensbanken, bl.a. via samarbejdet mellem Kommissionen, Revisionsretten, OLAF og de relevante FN-organer, for at sikre, at Kommissionens bidrag til trustfondene forvaltes på gennemsigtig vis; opfordrer indtrængende Kommissionen til at holde Parlamentet behørigt underrettet;

24. understreger behovet for at forbedre koordineringen af donorerens indsats i Afghanistan under ledelse af FN's bistandsmission i Afghanistan (UNAMA) og mener, at Kommissionen bør styrke bistandskoordineringen blandt EU-medlemsstaterne for at gøre EU's støtte mere effektiv og synlig;

Henstillinger

Vedrørende samordningen og synligheden af den internationale bistand

25. mener, at der er behov for en forstærket indsats fra international side, hvad angår støtte til gennemførelsen af den afghanske nationale udviklingsstrategi og til den gradvise indførelse af bedre samordning og mere effektive metoder til gennemførelse af de udviklingsprioriteringer, som afghanerne selv har fastsat; slår kraftigt til lyd for, at myndighederne i Kabul skal spille en vigtigere rolle ved gennemførelsen af udviklingsprojekter og i korruptionsbekæmpelsen, fortrinsvis gennem en forbedring af forvaltningen af offentlige midler, idet der især skal gøres en indsats for at uddanne revisorerne, i særdeleshed inden for ministerierne og på lokalt niveau;

26. betoner, at Kommissionen skal rette op på de foruroligende mangler i koordineringen af EU's økonomiske bistand til Afghanistan, ikke kun mellem medlemsstaterne og Kommissionen, men også mellem medlemsstaterne indbyrdes; opfordrer Kommissionen til at udforme en strategi, der inddrager donorerne og de afghanske myndigheder og sigter imod at forbedre koordineringen og kommunikationen imellem dem;

27. understreger den meget store betydning af koordinering af donorerens indsats i Afghanistan og i særdeleshed af en harmonisering af procedurerne baseret på landesystemer; insisterer på, at disse og andre bistandseffektivitetsforanstaltninger, der er fastlagt i Pariserklæringen, gennemføres fuldt ud i Afghanistan;

28. minder om, at bistandseffektivitet er et af hovedprincipperne i EU's udviklingspolitik; understreger i denne forbindelse vigtigheden af Kommissionens dagsorden for bistandseffektivitet og noterer sig konklusionerne fra samlingen i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 26. maj 2008 vedrørende effektiviteten af EU's bistand i Afghanistan;

29. bemærker, at Kommissionen har til hensigt at overføre midler til grundlæggende sundhedspleje til det afghanske sundhedsministerium, og understreger, at enhver forøgelse af de midler, der kanaliseres gennem den afghanske regering, skal ledsages af kriterier for en kapacitetsopbygning og klare forventninger, herunder specifik støtte til demokratisk ledelse på regionalt niveau;

Torsdag, den 15. januar 2009

30. sætter spørgsmålstegn ved den kanalisering af midler via det afghanske statsbudget (»budgetstøtte«), som praktiseres af multidonortrustfonde med bidrag fra fællesskabsbudgettet, selv om Afghanistan endnu ikke opfylder EU's krav for direkte deltagelse i et budgetstøtteprogram; mener, at der, når disse krav er opfyldt, bør ydes budgetstøtte på et sektorspecifikt grundlag;

31. henleder opmærksomheden på artikel 25, stk. 1, litra b), i instrumentet til finansiering af udviklings-samarbejde, som indeholder et krav om, at budgetstøtteprogrammer skal ledsages af støtte til partnerlandenes bestræbelser på at indføre parlamentarisk kontrol og tilsynskapaciteter og forbedre gennemsigtigheden og offentlighedens adgang til informationer; pointerer, at bestræbelserne på dette område også bør udfoldes, når andre donorer eller multidonortrustfonde har ydet budgetstøtte, og understreger den vigtige rolle, som civilsamfundets organisationer kan spille i tilsynet med denne budgetstøtte;

32. understreger, at det er vigtigt, at der som fastsat i artikel 33 i instrumentet til finansiering af udviklings-samarbejde foretages evalueringer af fællesskabssamarbejdet i Afghanistan, og at det er nødvendigt, at disse evalueringer har et solidt udgangspunkt og omfatter koordinering af donorenes indsats, herunder bidragsaktiviteter og resultater (effekt, resultater, virkning); opfordrer til, at evalueringens resultater indgår i formuleringen af efterfølgende samarbejdsforanstaltninger;

33. anser det for afgørende, på baggrund af fællesskabsbistandens betydelige andel af den samlede internationale bistand, at synligheden af EU's indsats, både i indsatsområdet og for EU-borgerne, forbedres, og at EU påtager sig en fremtrædende rolle i forbindelse med drøftelser, målsætninger og hjælp til beslutninger over for de nationale og regionale forvaltninger og den internationale kreds af donorer; forventer, at Kommissionen gør sig overordnede overvejelser om, hvorvidt de afghanske myndigheder i fremtiden selv kan forvalte den direkte bistand;

34. opfordrer den afghanske regering til at påse, at der afsættes tilstrækkelige økonomiske midler til den netop udarbejdede nationale handlingsplan for Afghanistans kvinder (NAPWA), og at den gennemføres i samarbejde med civilsamfundet og kvindeorganisationerne; opfordrer jævnsides hermed Kommissionen til at påse, at dens foranstaltninger til fordel for ligestilling er gennemsigtige og koordinerede med de tilsvarende aktioner, der iværksættes af de øvrige donorer af bistand til Afghanistan; opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge en rapport om, i hvilket omfang der hidtil er taget hensyn til ligestillingsaspektet i de programmer for global finansiel bistand, der gennemføres af EU;

Vedrørende de prioriterede sektorer for bistandsindsatsen

35. opfordrer Kommissionen til, i samarbejde med medlemsstaterne, at styrke indsatsen inden for de sektorer, som beskæftiger sig med løsningen af de problemer, der påvirker den daglige tilværelse, sundheden, sikkerheden og adgangen til offentlige tjenesteydelser og grunduddannelse;

36. mener, at prioriteringerne i Kommissionens landestrategidokument (2007-2013) er i overensstemmelse med det afghanske samfunds behov; understreger behovet for at fokusere på en reform af det straffetretlige system, herunder politiet, tilbageholdelsespraksis og retsvæsenet og sikre respekt for menneskerettighederne, herunder navnlig kvinders og børns rettigheder, og bekæmpe fattigdom, herunder udvikling af landdistrikter og håndtering af det altoverskyggende problem med fremstillingen af opium; bifalder, at Kommissionen agter at prioritere regeringsførelse, og opfordrer til, at opgøret med fortiden fremskyndes i overensstemmelse med den afghanske regerings handlingsplan for fred, retfærdighed og forsoning;

Torsdag, den 15. januar 2009

37. understreger behovet for ikke blot at øge udviklingsbistanden til Afghanistan, men også at gøre den mere effektiv; bekræfter, at bistanden bør øge den lokale kapacitet, og at den skal fordeles ligeligt over hele landet i overensstemmelse med de fastslåede samfundsøkonomiske behov; noterer sig henstillingerne herom fra Paris-konferencen og i rapporten fra Agency Coordinating Body For Afghan Relief; opfordrer Budgetkontroludvalget til at medtage en vurdering af, i hvor høj grad midlerne til EU's politimission i Afghanistan er blevet anvendt korrekt og effektivt;

38. henviser til to særlige udfordringer, som kræver omgående handling, nemlig udviklingen af landbruget for at afværge en eventuel humanitær krise, som kan forværre en allerede ustabil situation på sikkerhedsområdet yderligere, og udvikling af politikker og programmer, som tager fat på de større sociale og sundhedsmæssige problemer som følge af narkotikamisbrug, og som især tager sigte på kvinder og deres familier;

Vedrørende tilsynet med EU-midlerne

39. forventer, at Kommissionen styrker tilsynet med effektiviteten inden for finansstyringen af EU's bistandsmidler og især med Kommissionens bidrag til forvaltningsfondene;

40. kræver, at Kommissionen årligt forelægger Parlamentet en rapport indeholdende en evaluering af effektiviteten og virkningen af bistanden, et dokument med en passende garanti for hver enkelt bistandskategori, af lovligheden og regelmæssigheden af de finansierede og medfinansierede operationer, såvel som oplysninger om antal udførte kontroller af udgifter, inddelt i bistandskategorier, og om typerne af uregelmæssigheder og trufne foranstaltninger;

41. henviser til forordning (EF) nr. 1073/1999 og understreger nødvendigheden af, at alle oplysninger om tilfælde af svig eller alvorlige uregelmæssigheder, der kan have indvirkning på EU-midler, hurtigst muligt fremsendes til OLAF;

42. slår kraftigt til lyd for, at Kommissionen og OLAF tager initiativ til at forstærke de operationelle forbindelser med Verdensbankens INT-afdeling (afdelingen for institutionel redelighed), især på området for finansiering via forvaltningsfonde, og finder det magtpåliggende, at der gøres en særlig indsats for at øge mulighederne for at foretage flere fælles eller samordnede undersøgelser i samarbejde med FN's underorganisationer;

43. udtrykker sin meget alvorlige bekymring over de risici, som medarbejderne ved udviklingssamarbejdet i Afghanistan udsættes for, hvilket understreges af de fire dødsfald blandt disse medarbejdere i august 2008; mener, at de civile hjælpearbejderes sikkerhed bringes i fare på grund af den udviskning af forskellene mellem militære og civile aktører, der har fundet sted, fordi militærets provinsgenopbygningshold udfører udviklingsaktiviteter i provinserne; opfordrer derfor til genindførelse af en klar sondring mellem militært og civilt personale;

44. mener, at den forværrede sikkerhedssituation stiller personalet ved Kommissionens delegation i Kabul over for store vanskeligheder og øger omkostningerne ved administrationen af de projekter, som støttes af Kommissionen; opfordrer derfor Kommissionen til at opnormere delegationens personale, således at den både mandskabs- og ekspertisemæssigt har tilstrækkelig kapacitet til at foretage alle de nødvendige kontrolbesøg, revisioner og tilsyn under hensyntagen til den rådende situation i Afghanistan;

45. kræver en tilstrækkelig finansiering af sikkerhedsudgifterne i forbindelse med Kommissionens projekter for både at sikre, at hjælpeorganisationernes medarbejdere beskyttes, og at der ikke som led i den legitime sikkerhedsforvaltning omdirigeres midler til andre formål end projekters mål og resultater;

Torsdag, den 15. januar 2009

46. hilser de bemærkelsesværdige resultater velkommen, som personalet ved Kommissionens delegation i Kabul har udvist, og kræver en betydelig styrkelse af de nuværende sikkerhedsforanstaltninger samt en forbedring af arbejdsforholdene;

Vedrørende hjælp til opbygning af den afghanske forvaltningskapacitet

47. bifalder de afghanske myndigheders indsats for at forbedre deres forvaltnings- og finansieringsmekanismer, som skal føre til afghansk ejerskab, men mener, at en mere samordnet indsats er nødvendig for, at denne proces bliver bæredygtig; understreger behovet for, at de afghanske institutioner fortsætter med at bekæmpe korruptionen og iværksætter effektive politikker til forbedring af den sociale situation og befolkningens levevilkår og uddannelses- og sundhedsvæsenet, og for at der gøres en særlig indsats for at inddrage marginaliserede grupper og kvinder i beslutningsprocesserne;

48. finder det afgørende yderligere at styrke de aktioner og programmer, hvis sigte er at forbedre god forvaltningspraksis og de afghanske forvaltningsmyndigheders effektivitet, og at bekæmpe enhver form for korruption; bemærker EU's indsats for at dæmme op for korruptionen blandt afghanske embedsmænd ved at afsætte en del af budgetmidlerne til uddannelse og aflønning af disse, og opfordrer Kommissionen til at anvende sådanne uddannelsesinitiativer på det administrative personale og politiet;

49. kræver, at uddannelsesprogrammer i lighed med dem, som OLAF og EuropeAid har gennemført for embedsmænd i afrikanske lande om beskyttelse og hensigtsmæssig anvendelse af offentlige midler og samarbejde mellem nationale og internationale institutioner, organiseres for Afghanistans vedkommende;

50. opfordrer det internationale samfund til at kræve, at de afghanske myndigheder indfører strengere normer for gennemsigtighed ved tildelingen af offentlige midler til provinserne, distrikterne og de lokale myndigheder, og at de sikrer, at disse organer i højere grad inddrages i gennemførelsen af den nationale udviklingspolitik, ligesom de afghanske myndigheder korrekt skal orientere det afghanske parlament om anvendelsen af den internationale bistand;

51. opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og den afghanske regering til at sikre, at deres programmer og aktiviteter, navnlig på provinsplan, koordineres fuldt ud med den nationale udviklingsstrategi for Afghanistan og harmoneres med de forpligtelser, som alle parter påtog sig i forbindelse med Paris-konferencen;

52. anerkender betydningen af den indsats, der udføres af genopbygningsholdene i provinserne og de afghanske sikkerhedsstyrker, men henviser samtidig til den udfordring, der ligger i at opnå en effektiv bistand, når det drejer sig om at fremme udviklingen i Afghanistan gennem civile og militære institutioner, og opfordrer til, at afghanske ngo'er og civilsamfundets organisationer, den afghanske regering og de internationale organisationer deltager i videst muligt omfang;

53. beklager, at forholdet mellem ikke-statslige aktører og den afghanske regering ikke altid fungerer problemfrit, og opfordrer til, at der gøres alt for at forbedre forholdet; påpeger desuden behovet for at fastsætte en nøjagtig definition af almennyttige ikke-statslige aktører på nationalt niveau efter høring af disse;

54. bifalder ethvert initiativ, hvis sigte er at skabe tættere bånd mellem Europa-Parlamentets interparlamentariske delegationer og det afghanske parlaments to kamre (Wolesi Jirga og Meshrano Jirga) for at fremme god regeringsførelse;

55. minder om sit initiativ i forbindelse med budgettet for 2008 vedrørende støtte til den demokratiske opbygning i samarbejde med parlamenter i tredjelande, og vedtager at anvende de pågældende ressourcer på en sådan måde, at de bidrager til at forbedre det afghanske parlaments muligheder for at lovgive, kontrollere den udøvende magt og optræde som en fuldgældig repræsentant for det afghanske folk;

Torsdag, den 15. januar 2009

56. understreger behovet for at prioritere støtten til udvikling af politiske partier, partigrupperinger om bestemte emner i nationalforsamlingen, civilsamfundet og medierne; mener, at det internationale samfund er forpligtet til helt eller delvist at finansiere et valgbudget og yde bistand til gennemførelsen af alle den afghanske valglovs bestemmelser, bl.a. vedrørende prøvelse af kandidaterne;

57. opfordrer Kommissionen og den afghanske regering til i betragtning af det kommende præsident- og parlamentsvalg, der finder sted i Afghanistan i hhv. 2009 og 2010, fortsat at tilskynde til og yde tilstrækkelig støtte til foranstaltninger til fremme af politisk frigørelse af kvinder, navnlig i provinsen, i lyset af at der ved det seneste valg til provinsrådene ikke var kandidater nok til at besætte de 124 pladser, der er forbeholdt kvinder i disse råd;

58. mener, at Kommissionen bør afsætte flere midler til bekæmpelsen af narkotikasmugling, og anbefaler, at de internationale donorer tager alle nødvendige skridt for at sikre, at dyrkelsen af afgrøder til erstatning for afgrøder til udvinding af narkotiske stoffer kan sikre producenterne en tilstrækkelig indtægt, således at de definitivt opgiver valmuedyrkningen;

59. minder om sin henstilling til Rådet af 25. oktober 2007 om fremstilling af opium til medicinske formål i Afghanistan ⁽¹⁾, hvori det henstiller til Rådet inden for rammerne af de integrerede udviklingsprogrammer at modarbejde anvendelse af sprøjtning til udryddelse af valmuerne i Afghanistan og at tilbyde sin bistand i forbindelse med drøftelser om mulighederne for at gennemføre et videnskabeligt pilotprojekt »Poppy for Medicine« (valmuere til medicin);

*
* *

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Islamiske Republik Afghanistans regering og parlament.

Ligebehandling af mænd og kvinder

P6_TA(2009)0024

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om gennemførelse og anvendelse af direktiv 2002/73/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (2008/2039(INI))

(2010/C 46 E/13)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2003 om bedre lovgivning ⁽¹⁾, der er indgået mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 651.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Torsdag, den 15. januar 2009

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0491/2008),
- A. der henviser til, at de principper om demokrati og retsstaten, der er indeholdt i EF-traktaten, gør det hensigtsmæssigt, at den lovgivende myndighed overvåger gennemførelsen af den lovgivning, den har vedtaget,
- B. der henviser til, at Parlamentets opgave som medlovgiver i forbindelse med overvågningen af gennemførelsen af direktiv 2002/73/EF vanskeliggøres af den begrænsede mængde oplysninger, Kommissionen har stillet til rådighed; der endvidere henviser til, at der derfor blev udsendt skrivelser til de nationale parlamenters kompetente udvalg samt til ligestillingsorganer med anmodning om fremsendelse af oplysninger, og at 27 nationale parlamenter og 16 ligestillingsorganer svarede,
- C. der henviser til, at direktiv 2002/73/EF er en vigtig milepæl i processen for at opnå ligestilling mellem kvinder og mænd samt i kampen mod forskelsbehandling på grund af køn i samfundet i det hele taget,
- D. der henviser til, at direktiv 2002/73/EF indeholdt definitioner af direkte forskelsbehandling, indirekte forskelsbehandling, chikane og sexchikane, forbød forskelsbehandling af kvinder på grund af graviditet og barselorlov og indeholdt retten til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde efter barselorlov, fædreorlov eller adoptionsorlov i de medlemsstater, hvor sådanne rettigheder anerkendes,
- E. der henviser til, at medlemsstaterne indgik en række forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2002/73/EF inden den 5. oktober 2005, herunder at:
 - udpege et eller flere organer, hvis kompetencer omfatter fremme, evaluering og overvågning af samt støtte til ligebehandling af kvinder og mænd
 - fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme ligebehandling, herunder gennem tilsyn med praksis på arbejdspladserne, kollektive overenskomster osv.
 - tilskynde til dialog med relevante ngo'er med henblik på at fremme princippet om ligebehandling
 - fremme ligebehandling på arbejdspladsen på organiseret og systematisk vis, f.eks. ved med jævne mellemrum at udarbejde rapporter om ligestilling i virksomheden med oplysninger om ligebehandling af mænd og kvinder
 - iværksætte effektive foranstaltninger til sikring af reelle sanktioner for brud på direktivet, hvor ofrenes erstatning ikke begrænses til et på forhånd fastsat maksimum, med undtagelse af et meget begrænset antal tilfælde
 - sikre, at personer, der bistår ofre for forskelsbehandling på grund af køn og chikane, nyder samme beskyttelse mod ugunstig behandling

⁽¹⁾ EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15.

Torsdag, den 15. januar 2009

- aflægge rapport hvert fjerde år til Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at sikre specifikke fordele for det underrepræsenterede køn i forbindelse med erhvervsaktivitet, samt gennemførelsen af disse foranstaltninger
 - sikre, at bestemmelser i kontrakter eller overenskomster, der er i strid med direktivet, ændres eller erklæres ugyldige,
- F. der henviser til, at langsom eller dårlig gennemførelse af direktiv 2002/73/EF risikerer at blive til fare for gennemførelsen af Lissabonstrategien og udnyttelsen af det fulde potentiale af EU's sociale og økonomiske kapacitet,
- G. der henviser til, at mange medlemsstater havde problemer med at gennemføre direktiv 2002/73/EF, navnlig med i deres lovgivning at indføre specifikke og hensigtsmæssige foranstaltninger til forbedring af ligestillingen mellem mænd og kvinder og begrænsning af forskelsbehandlingen i forbindelse med at opnå beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse og i forbindelse med arbejdsvilkår,
- H. der henviser til, at der bør tages højde for integration af kønsaspektet på disse områder,
- I. der henviser til, at kønsdiskriminationen på andre sociale og politiske områder er forværret som følge af de vedvarende kønsbestemte lønforskelle, navnlig mellem de såkaldte feminine og maskuline økonomiske sektorer,
- J. der henviser til, at kvinders økonomiske uafhængighed er afgørende for deres frigørelse, og at beskæftigelse ledsaget af rettigheder derfor er en garanti for deres personlige udvikling og for social inddragelse, hvorfor ligestillingslovgivningen bør forbedres,
1. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af direktiv 2002/73/EF og overholdelsen af den lovgivning, som gennemførelsen giver anledning til, og til fortsat at lægge pres på medlemsstaterne; understreger behovet for, at der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed for at nå disse mål;
 2. minder om punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, navnlig Rådets tilsagn om at opfordre medlemsstaterne til at udarbejde og offentliggøre offentlige oversigter, der viser overensstemmelsen mellem direktiverne og de nationale gennemførelsesforanstaltninger; mener, at det ville lette Kommissionens opgave med at overvåge gennemførelsen af direktiv 2002/73/EF, hvis sådanne oversigter fandtes;
 3. bemærker, at tæt samarbejde mellem de nationale parlamenters kompetente udvalg og Europa-Parlamentet om overvågningen af omsættelsen og gennemførelsen af ligestillingslovgivningen ville gøre de politiske beslutningstagere og borgerne mere bevidste om ligestillingsspørgsmålet;
 4. påskønner det store antal detaljerede svar, som det over en kort periode fik fra en række nationale parlamenter og ligestillingsorganer om status for gennemførelsen og problemer i den forbindelse;
 5. beklager, at Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, der skal udarbejdes på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne afgivet inden udgangen af 2005, endnu ikke er klar;
 6. beklager, at definitionerne af direkte og indirekte forskelsbehandling, chikane og sexchikane ikke er overtaget tilstrækkeligt klart og entydigt i flere nationale lovgivninger;

Torsdag, den 15. januar 2009

7. er bekymret over, at omfanget af forbudte former for forskelsbehandling i en række medlemsstater ikke er bredt nok til at være i overensstemmelse med direktiv 2002/73/EF; minder om, at forbudt forskelsbehandling berører både den private og den offentlige sektor;
8. beklager, at nogle nationale lovgivninger strider mod princippet om effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, idet der deri er fastsat øvre grænser for udbetaling af erstatning eller godtgørelse til ofre for forskelsbehandling;
9. gør opmærksom på, at mindre favorabel behandling af en kvinde i forbindelse med svangerskab eller barselsorlov udgør forskelsbehandling; beklager, at nogle medlemsstater ikke eksplicit har anerkendt retten til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde efter barselsorlov;
10. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle bestemmelser i direktiv 2002/73/EF omsættes fuldt ud, korrekt og effektivt og gennemføres på passende vis;
11. glæder sig over, at nogle medlemsstater har udvidet eller skærpet kravene i direktiv 2002/73/EF, navnlig over de initiativer, der har indført beskyttelse mod forskelsbehandling inden for nye samfundsområder;
12. anmoder medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger, der kan tilskynde arbejdsgivere til at skabe arbejdsbetingelser, der forhindrer sexchikane og chikane på grund af køn, og indføre specifikke procedurer til forebyggelse af sådanne former for opførsel;
13. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle kapaciteter og sikre tilstrækkelige midler til ligebehandlings- og ligestillingsorganer, som fastsat i direktiv 2002/73/EF, og minder om kravene i direktivet om at sikre disse organers uafhængighed;
14. bemærker de forskellige tilgange til gennemførelsen af artikel 8a i direktiv 2002/73/EF, hvilket understreger behovet for samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne; mener, at både Kommissionens netværk for nationale ligestillingsorganer og Equinet er vigtige redskaber til styrkelse af dette samarbejde og fremme af et ensartet niveau for gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om ligebehandling af mænd og kvinder;
15. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at gennemføre en undersøgelse af ligestillingsorganernes organisation i løbet af 2009; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at måle EU-borgernes grad af viden om de ydelser, ligestillingsorganerne kan levere, og iværksætte oplysningskampagner for at gøre disse organer bedre kendt;
16. henleder opmærksomheden på det utilstrækkelige vidensniveau blandt kvinder om deres rettigheder i henhold til direktiv 2002/73/EF, hvilket kan udledes af det lave antal retssager og klager vedrørende ligestilling; opfordrer medlemsstater, fagforeninger, arbejdsgivere og ngo'er til at øge deres indsats for at oplyse kvinder om de muligheder, der findes for ofre for forskelsbehandling i henhold til den nationale lovgivning, der har været gældende siden 2005;
17. noterer sig den begrænsede tillid til retsbeskyttelse blandt ofre for forskelsbehandling og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den ydede bistand er uafhængig og let tilgængelig, så garantierne for ofre for forskelsbehandling styrkes, og der sikres retsbeskyttelse af personer, der forsvare eller afgiver vidneudsagn for en person, som nyder beskyttelse i henhold til direktiv 2002/73/EF;

Torsdag, den 15. januar 2009

18. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om medlemsstaterne sørger for, at ofre og sammenslutninger og organisationer, der har en legitim interesse i at overholde direktiv 2002/73/EF, ikke som følge af retlige eller andre barrierer, f.eks. alt for korte tidsfrister, hindres i at anlægge sager vedrørende overtrædelser af regler om beskyttelse mod forskelsbehandling og lige rettigheder eller, for ofrenes vedkommende, i at gøre krav på de fulde rettigheder for de berørte i henhold til direktiv 2002/73/EF i andre administrative procedurer;

19. anerkender, at et tæt samarbejde mellem ligestillingsorganer og arbejdsinspektører kan have en positive virkning på forebyggelse og vurdering af forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at insistere på, at arbejdsinspektører undervises i lyset af de nye ansvarsområder, der opstår som følge af gennemførelsen af direktiv 2002/73/EF, samt de nye redskaber, der er skabt, såsom ændringen i bevisbyrden;

20. understreger den centrale rolle, som ngo'er spiller, når der skal ydes bistand til ofre for forskelsbehandling; anmoder de offentlige myndigheder om at øremærke midler til mæglings- og bistandsprojekter, der er mere komplekse at udføre end oplysningskampagner;

21. understreger betydningen af pålidelige, sammenlignelige og tilgængelige kvantitative og kvalitative indikatorer samt kønsbaserede statistikker med henblik på at sikre, at direktivet gennemføres og følges op; opfordrer indtrængende ligestillingsorganerne til at forstærke deres indsats, når det drejer sig om at foretage uafhængige undersøgelser, offentliggøre uafhængige rapporter og komme med henstillinger om ethvert emne med forbindelse til forskelsbehandling; minder om den rolle, der spilles af Det Europæiske Ligestillingsinstitut, der har til opgave at indsamle og analysere information om ligestilling, øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling og udvikle metoder, der kan understøtte integrationen af kønsaspektet;

22. påpeger behovet for at fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter for at håndhæve ligebehandlingsprincippet gennem tilsyn med praksis på arbejdspladserne, kollektive overenskomster, regler for god opførsel, forskning eller udveksling af erfaringer og god praksis;

23. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde arbejdsgiverne til med jævne mellemrum at give deres ansatte og disses repræsentanter information om overholdelse af princippet om ligebehandling af kvinder og mænd;

24. opfordrer medlemsstaterne til at opmuntre arbejdsgiverne til med jævne mellemrum at give deres ansatte og deres repræsentanter information om kønsspørgsmål;

25. insisterer på, at der er behov for at udvikle nationale metoder til overvågning af gennemførelsen af ligelønsprincippet og princippet om genoptagelse af arbejdet efter en barsels- eller forældreorlov eller en orlov for at hjælpe afhængige familiemedlemmer;

26. bemærker, at lønforskellene fortsat består, idet kvinders løn i gennemsnit er 15 % lavere end mænds, at denne forskel kun blev reduceret med 1 % mellem 2000 og 2006, og at antallet af kvinder i ledende stillinger stadig er meget lavere end antallet af mænd; insisterer på, at der er behov for at udvikle nationale metoder rettet mod overvågning af gennemførelsen af ligelønsprincippet, og opfordrer Kommissionen til at genoptage planlægningen af ledsageforanstaltninger med dette for øje og under behørig overholdelse af subsidiaritetsprincippet;

Torsdag, den 15. januar 2009

27. understreger, at det er nødvendigt at tilskynde til initiativer, som bidrager til at udarbejde og gennemføre en politik i virksomhederne på området for menneskelige ressourcer og positive foranstaltninger til fremme af ligestilling; opfordrer medlemsstaterne til at henstille til virksomhederne, at de udarbejder og gennemfører ligestillingsplaner og fremmer en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i deres ledelses- og beslutningsorganer;

28. minder medlemsstaterne om betydningen af aktivt at sikre, at der tages fuldt hensyn til kønsaspektet og spørgsmålet om forening af familie- og arbejdsliv ved udarbejdelse og gennemførelse af love;

29. understreger nødvendigheden af at bekæmpe specifikke hindringer for kvinder og piger med handicap og forældre til børn med handicap, hvad angår lige adgang til uddannelse og arbejdsmarkedet, og nødvendigheden af at tilpasse foranstaltninger til inddragelse af kønsaspektet i alle politikområder og ligeledes til disse gruppers særlige behov;

30. påpeger behovet for at sikre større fleksibilitet i forbindelse med forældreorlov, navnlig for forældre med handicappede børn;

31. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at forskelsbehandlingen af piger og unge kvinder i overgangen fra skole til erhvervsuddannelse og fra erhvervsuddannelse til arbejdsliv samt under tilbagevenden til arbejdsmarkedet efter orlov til pasning af børn eller andre familiemedlemmer bringes til ophør gennem målrettede foranstaltninger; påpeger behovet for offentlige børnepasningsordninger, sundhedspleje og ældreomsorg; minder medlemsstaterne om de tilsagn, som de afgav vedrørende disse emner på Det Europæiske Råd i Barcelona i 2002;

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og de nationale ligestillingsorganer.

Situationen i Gaza

P6_TA(2009)0025

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om situationen i Gaza

(2010/C 46 E/14)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Mellemøsten, særlig beslutningerne af 16. november 2006 om situationen i Gaza ⁽¹⁾, af 12. juli 2007 om situationen i Mellemøsten ⁽²⁾, af 11. oktober 2007 om den humanitære situation i Gaza ⁽³⁾ og af 21. februar 2008 om situationen i Gaza ⁽⁴⁾,

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 242 af 22. november 1967 (S/RES/242(1967)), 338 af 22. oktober 1973 (S/RES/338(1973)) og 1860 af 8. januar 2009 (S/RES/1860(2009)),

— der henviser til den fjerde Genèvekonvention af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid,

⁽¹⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 324.

⁽²⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 579.

⁽³⁾ EUT C 227 E af 4.9.2008, s. 138.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster: P6_TA(2008)0064.

Torsdag, den 15. januar 2009

- der henviser til udsættelsen af sin afstemning om den samstemmende udtalelse om udvidelse af Israels deltagelse i EF-programmer,
 - der henviser til Den Europæiske Unions erklæring af 30. december 2008 om situationen i Mellemøsten,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at Israel den 27. december 2008 indledte en militær offensiv i Gaza som reaktion på Hamas' raketangreb i det sydlige Israel, efter Hamas' overtagelse af kontrollen med Gaza og våbenhvilens sammenbrud og afvisningen af at forlænge våbenstilstandsftalen,
- B. der henviser til, at den israelske operation ifølge de seneste rapporter hidtil har dræbt omkring tusind mennesker i Gaza, heraf mange kvinder og børn, og har resulteret i tusinder af sårede og ødelæggelse af huse, skoler og andre vigtige dele af den civile infrastruktur som følge af den israelske hærs voldsanvendelse,
- C. der henviser til, at grænseovergangene til og fra Gaza har været lukket i atten måneder, og at ophævelsen af bevægelsesfriheden for mennesker og varer har påvirket indbyggernes dagligdag og yderligere lammet økonomien i området, mens der kun er sket begrænsede og ubetydelige forbedringer af situationen på Vestbredden, og at embargoen mod Gaza udgør en kollektiv straf, hvilket er i modstrid med international humanitær ret,
- D. der henviser til, at en forbedring af levevilkårene for palæstinenserne i Gaza og på Vestbredden sammen med en genoplivelse af fredsprocessen og etablering af velfungerende palæstinensiske institutioner i Gaza er et afgørende element i bestræbelserne på at nå frem til en retfærdig og varig fred mellem israelere og palæstinensere,
- E. der henviser til, at EU's betydelige økonomiske støtte til palæstinenserne har spillet en vigtig rolle for forsøget på at imødegå en humanitær katastrofe i Gaza og på Vestbredden, og til, at EU forsat, også via De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNWRA), yder humanitær bistand til Gaza,
1. glæder sig over vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1860 den 8. januar 2009 og beklager, at både Israel og Hamas hidtil har undladt at efterkomme FN's opfordring til at standse fjendtlighederne; kræver en omgående og permanent våbenhvile, som skal omfatte en indstilling af Hamas' raketangreb mod Israel og en afslutning af Israels igangværende militære aktion i Gaza;
 2. deler den opfattelse, at det som krævet i FN's Sikkerhedsråds resolution 1860 er presserende nødvendigt at tilvejebringe ordninger og garantier i Gaza for at opretholde en varig våbenhvile, hvilket samtidig omfatter en tilbagetrækning af de israelske styrker, en varig genåbning af grænseovergangene, ophævelse af blokaden og forebyggelse af indsmugling af og ulovlig handel med våben og ammunition;
 3. kræver en våbenhvileaftale, der skal sikres af en mekanisme etableret af det internationale samfund og koordineret af kvartetten og Den Arabiske Liga, der kunne omfatte udsendelse af en multinational tilstedeværelse under et klart mandat med henblik på at genetablere sikkerheden og sikre overholdelse af våbenhvilen af hensyn til befolkningen i Israel og Gaza, med særlig henvisning til overvågningen af grænsen mellem Egypten og Gaza, hvilket indebærer en særligt vigtig rolle for Egypten; opfordrer Rådet til at øge presset for at bringe den aktuelle voldelige konflikt til ophør; støtter de hidtidige diplomatiske bestræbelser fra det internationale samfund, herunder navnlig Egypten og Den Europæiske Union;
 4. er chokeret over civilbefolkningens lidelser i Gaza; beklager navnlig dybt, at civile mål og FN-mål er blevet ramt under angrebene; udtrykker sin sympati for den civile befolkning, der berøres af volden i Gaza og i det sydlige Israel;

Torsdag, den 15. januar 2009

5. opfordrer kraftigt de israelske myndigheder til at tillade uhindret adgang for humanitær bistand og støtte til Gaza og til at sikre fortsatte og tilstrækkelige leverancer gennem de humanitære korridorer; opfordrer indtrængende de israelske myndigheder til at give den internationale presse tilladelse til at følge begivenhederne på stedet;
6. opfordrer Israel til at opfylde sine forpligtelser i henhold til folkeretten og international humanitær ret; opfordrer Hamas til at indstille raketangrebene og påtage sig sit ansvar ved at forpligte sig til at deltage i en politisk proces med sigte på at genetablere den interne dialog mellem palæstinenserne og bidrage til den igangværende forhandlingsproces;
7. opfordrer til en stærkere og mere forenet politisk stillingstagen fra Den Europæiske Unions side, og opfordrer Rådet til at benytte lejligheden til at samarbejde med den nye amerikanske regering for at gøre en ende på konflikten med en aftale baseret på en tostatsløsning med henblik på at opbygge en ny fredelig regional sikkerhedsstruktur i Mellemøsten;
8. understreger, at det er yderst vigtigt at gøre en fornyet indsats til fordel for en interpalæstinensisk forsoning mellem alle dele af det palæstinensiske samfund på grundlag af Mekkaaftalen af 8. februar 2007, der indebærer en accept af tidligere aftaler, herunder Israels ret til at eksistere, og understreger i denne henseende behovet for at sikre en permanent geografisk forbindelse mellem samt en fredelig og varig politisk genforening af Gaza og Vestbredden;
9. understreger, at kun et reelt fremskridt i retning af fred og væsentlige forbedringer på Vestbredden og i Gaza kan styrke Den Palæstinensiske Myndigheds legitimitet;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, Kvartettens udsending til Mellemøsten, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, den israelske regering, Knesset, Egyptens regering og parlament og Den Arabiske Ligas generalsekretær.

Situationen på Afrikas Horn

P6_TA(2009)0026

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om situationen på Afrikas Horn

(2010/C 46 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om landene på Afrikas Horn,
- der henviser til rapporten fra delegationsbesøget på Afrikas Horn, der blev godkendt i Udviklingsudvalget den 8. december 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

Torsdag, den 15. januar 2009

- A. der henviser til, at de uløste grænsekonflikter mellem Etiopien og Eritrea og mellem Eritrea og Djibouti indvirker negativt på freden og sikkerheden på Afrikas Horn; der henviser til, at situationen i Somalia er forværret til en af verdens mest alvorlige humanitære og sikkerhedsmæssige kriser; der henviser til, at situationen i Sudan udgør en stor risikofaktor for sikkerheden i regionen,
- B. der henviser til, at Etiopien og Eritrea afsluttede deres krig med undertegnelsen af den internationalt forhandlede »Algieraftale«, der sikrer en fredsbevarende FN-mission (UNMEE) og oprettelsen af grænsekommissionen for Eritrea og Etiopien (EEBC), men at der stadig er forskelle mellem de to parter hvad angår gennemførelsen af aftalen og af beslutningen om EEBC; der henviser til, at UNMEE's mandat måtte ophøre den 31. juli 2008, eftersom Eritrea lagde hindringer i vejen for missionen, og Etiopien havde nægtet at håndhæve EEBC's afgørelse vedrørende det omstridte Badme-område,
- C. der henviser til, at volden i 2008 optrappedes på grænsen mellem Eritrea og Djibouti i Ras Doumeira med 35 dødsopfre og snesevis af sårede til følge; der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd den 12. juni 2008 opfordrede begge parter til at indgå våbenhvile og trække tropperne tilbage til status quo; der henviser til, at den nuværende situation er rolig, men at der er en risiko for optrapning, fordi tropperne befinder sig i nærheden,
- D. der henviser til, at selvmordsbombeangreb den 29. oktober 2008 ramte den etiopiske handelsmission, et FN-område og præsidentens palads i Somalilands hovedstad Hargeisa, og at der samtidig fandt angreb sted i Bossaso i den somaliske region Puntland, hvor flere personer blev anholdt,
- E. der henviser til, at der blev afholdt en ny runde forhandlinger i Djibouti i november 2008, som førte til undertegnelse af en aftale om magtfordeling mellem repræsentanter for Somalias føderale overgangsregering (TFG) og oppositionens part Alliancen for Genbefrielse af Somalia og Djibouti (ARS-D), hvori begge parter offentligt erklærer at ville støtte et undersøgelsesudvalg, som skal efterforske krænkelse af menneskerettighederne i Somalia,
- F. der henviser til, at Den Mellemstatslige Organisation for Udvikling (IGAD) på en konference, der blev afholdt den 29. oktober 2008 i Nairobi med repræsentanter for de føderale overgangsinstitutioner og medlemmer fra det føderale overgangsparlament, vedtog en syvpunktsplan til støtte af fredsprocessen i Somalia og oprettede en mekanisme til overvågning af gennemførelsen,
- G. der henviser til, at Etiopien siden november 2008 lidt efter lidt har trukket sine tropper tilbage fra Mogadishu og overalt, hvor de endnu er til stede i Somalia; der henviser til, at Den Afrikanske Unions mission i Somalia (AMISOM), som siden marts 2007 har været til stede især i Mogadishu, nu vil være alene i området,
- H. der henviser til, at det i løbet af fire år ikke er lykkedes TFG i Somalia at skabe en bredt funderet regering; der henviser til, at præsident Abdullahis nylige tilbagetræden har medført en reel fare for, at rivaliserende grupperinger vil genoptage kampene,
- I. der henviser til, at pirateri er en anden stor sikkerhedsudfordring for Afrikas Horn; der henviser til, at bekæmpelsen af sørøveri ikke kan vindes ved udelukkende at anvende militære midler, men hovedsagelig afhænger af, om det lykkes af fremme fred, udvikling og statsopbygning i Somalia; der henviser til, at Verdensfødevareprogrammet (WFP) på grund af pirateri har måttet indstille leveringen af fødevarehjælp til Somalia, hvilket forværrer en allerede uholdbar humanitær situation,
- J. der henviser til, at EU den 8. december 2008 indledte sin maritime operation EU NAVFOR Somalia (eller Operation Atalanta), der har til formål at beskytte WFP's konvojsejladser og andre handelsskibe, der sejler i somalisk farvand,

Torsdag, den 15. januar 2009

- K. der henviser til, at den manglende gennemførelse af den samlede fredsftale (CPA) mellem det nordlige og sydlige Sudan kan føre til løsrivelse, som sandsynligvis vil efterfølges af en militær konflikt over olie-reserver i grænseregionen; der henviser til, at en sådan løsrivelse højst sandsynligt vil føre til en fuld-stændig opsplitning af landet med Darfur og den østlige del, der søger uafhængighed, og kampe mellem folkeslag, som yderligere forværres af nabolandenes, heriblandt Eritreas, indblanding,
- L. der henviser til, at udfordringerne i Djibouti fortsat er enorme, og at situationen i landet er blevet alarmerende som følge af den verdensomspændende fødevarekrise; der henviser til, at Ogaden, Etiopiens somaliske region, er ramt af en alvorlig tørke, og at fødevarehjælpen, der kontrolleres af regeringen og er tiltænkt regionens befolkning, ikke når frem, selv om der er sket nylige fremskridt i leveringen af fødevarehjælp gennem WFP i denne region, idet der stadig rapporteres om forsinkelser på grund af kravet om militær godkendelse for at rejse ind i den somaliske region,
- M. der henviser til, at situationen vedrørende menneskerettigheder, retsstatsprincippet, demokrati og regeringsførelse i alle landene på Afrikas Horn i mange år har vakt stor bekymring i EU; der henviser til, at der foreligger pålidelige rapporteringer om vilkårlige anholdelser, tvangsarbejde, tortur og mishandling af fanger samt forfølgelse af journalister og politisk undertrykkelse i regionen,
- N. der henviser til, at krænkelse af menneskerettighederne i Somalia omfatter bortførelsen af to italienske, katolske nonner, Maria Teresa Olivero og Caterina Giraudo,
- O. der henviser til, at et system med flertalsafgørelser, som er yderst ugunstigt for oppositionspartierne, og som blev anvendt under parlamentsvalget i 2008, giver anledning til bekymring i Djibouti, hvor oppositionspartiet MRD blev forbudt i juli 2008 ud fra den begrundelse, som der slet ikke er beviser for, at det skulle have støttet et eritreansk angreb på Djibouti, og hvor ledere af Djiboutis fagforening/fagforbund (UDT/UGTD) stadig ikke er blevet genindsat i deres stillinger efter at være blevet afskediget på grund af deres fagforeningsaktiviteter,
- P. der henviser til, at der blandt de ikke-statslige organisationer (ngo'er) og oppositionen hersker en stemning af frygt på grund af den øgede regeringskontrol og det reducerede politiske rum, der er en konsekvens af de nyligt vedtagne love vedrørende presse og partiregistrering i Etiopien; der ligeledes henviser til, at loven vedrørende ngo'er (Proclamation for the Registration and Regulation of Charities and Societies), der blev vedtaget af den etiopiske regering og ratificeret af parlamentet, risikerer i alvorlig grad at begrænse de internationale og etiopiske sammenslutningers aktiviteter på områderne ligestilling, retfærdighed, menneskerettigheder og konfliktløsning,

Regional sikkerhed

1. opfordrer Etiopiens regering til officielt at godkende EEBC's grænsedragning mellem Eritrea og Etiopien ved hjælp af kortkoordinater som endelig og bindende; opfordrer den eritreanske regering til at acceptere en dialog med Etiopien, hvilket vil fremme processen for tilbagetrækning af tropper fra grænsen og for fysisk grænsedragning i henhold til EEBC's afgørelse samt en normalisering af forholdet mellem de to lande, herunder genåbning af grænsen med henblik på handel; opfordrer det internationale samfund og EU til at lægge pres på begge parter for at overvinde det nuværende dødvande;
2. opfordrer Rådet til at udpege en særlig repræsentant/udsending for EU på Afrikas Horn;

Torsdag, den 15. januar 2009

3. opfordrer Rådet og Kommissionen til inden for rammerne af det regionale politiske partnerskab for fred, sikkerhed og udvikling på Afrikas Horn at fortsætte bestræbelserne på at identificere projekter af fælles interesse, som kan udløse et funktionelt samarbejde mellem Eritrea og Etiopien, f.eks. på områderne energiforsyning, grænseoverskridende handel og havne;
4. opfordrer den eritreanske regering til at genoverveje sin nuværende ophævelse af medlemskabet af IGAD; opfordrer lederskabet af Den Afrikanske Union (AU) og IGAD til fortsat at inddrage Eritrea og opfordre regeringen til igen at tilslutte sig de regionale og subregionale samarbejdsbestræbelser;
5. opfordrer den eritreanske regering til sammen med den djiboutianske regering at opfordre en uafhængig undersøgelsesmission til at se på situationen i Ras Doumeira; opfordrer begge parter til at anvende dialog og diplomatiske midler for at genetablere forbindelserne mellem de to lande;
6. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres støtte til institutionsopbygning i Somalia, gennemførelse af Djibouti-fredsftalen og IGAD's bestræbelser i fredsprocessen; opfordrer indtrængende til, at AMISOM styrkes, og at FN's stabiliseringsstyrke anvendes i tide, så snart de politiske og sikkerhedsmæssige forhold tillader det;
7. fordømmer de seneste måneders stadig hyppigere angreb mod nødhjælpsarbejdere, der i alvorlig grad har begrænset hjælpeindsatsen og bidraget til at forværre den humanitære situation i Somalia; opfordrer FN's humanitære koordinator for Somalia til at forhandle om humanitær adgang til de enkelte geografiske områder uafhængigt af Djibouti-fredsftalen, fremskynde fødevareforsyningerne og mildne den frygtelige humanitære situation;
8. understreger, at det efter deltagelsen af Den Europæiske Union og det internationale samfund i opnåelsen af en aftale mellem det nordlige og det sydlige Sudan nu er absolut nødvendigt at fortsætte alle bestræbelserne med henblik på at få den gennemført, og fortsat at lægge pres i nødvendigt omfang; opfordrer derfor Rådet og det internationale samfund til at øge deres støtte til gennemførelsen af den samlede fredsftale mellem nord og syd i Sudan og sikre fuld anvendelse af FN/AU-missionen i Darfur (UNAMID);
9. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres støtte til IGAD og deres bestræbelser på at udarbejde en integrationsplan for regionen og styrke dens institutioner;

Fødevaresikkerhed og udvikling

10. opfordrer den eritreanske regering til at indgå et tættere samarbejde med internationale organisationer om vurdering af fødevaresituationen, så der kan foretages rettidig og målrettet indgriben;
11. opfordrer den eritreanske regering til at give Kommissionen uhindret adgang til projekter finansieret af Kommissionen og være mere åben over for teknisk assistance til projekter og programmer, der er truffet aftale om i fællesskab; opfordrer den også til at tilpasse ngo-proklamationen med henblik på at lette de finansielle krav til ngo'er, som er villige til at engagere sig i udviklingsaktiviteter i Eritrea;
12. opfordrer den etiopiske regering til at give humanitære organisationer fuld adgang til Ogadenregionen i Somalia og sørge for, at alle de nødvendige betingelser for, at støtten når frem til modtagerne i regionen, er opfyldt;
13. opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte de regionale løsninger på grænseoverskridende udfordringer i det regionale EU-partnerskab til fremme af fred, sikkerhed og udvikling, navnlig den regionale forvaltning af vandressourcerne som en vigtig forudsætning for fødevaresikkerheden;

Torsdag, den 15. januar 2009

14. opfordrer Kommissionen til at kontrollere, at ingen af dens støtteprogrammer, herunder »cash for work«-programmet, gennemføres ved hjælp af tvangsarbejde;

Menneskerettigheder, demokrati og regeringsførelse

15. opfordrer den eritreanske regering til at fremsætte en offentlig erklæring om fangernes opholdssted og deres sundhedstilstand og til enten at anklage og straks stille alle politiske fanger og fængslede journalister for en domstol eller løslade dem omgående;

16. opfordrer den eritreanske regering til i fuldt omfang at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder forenings-, ytrings-, medie- og samvittighedsfrihed;

17. udtrykker sin dybe bekymring over den fortsatte fængsling i Eritrea af den svensk-eritreanske journalist Dawit Isaak, der har været fængslet siden sin anholdelse i september 2001, uden at være blevet stillet for en domstol, og kræver omgående løsladelse af Dawit Isaak og andre fængslede journalister;

18. opfordrer EU til at genoverveje sin tilgang til Eritrea, hvis der ikke sker fremskridt mod overensstemmelse med de væsentlige elementer af Cotonouaftalen (artikel 9), navnlig hvad angår centrale menneskerettighedsspørgsmål (adgang for Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) til fængsler, løsladelse af »G11« fanger);

19. opfordrer den føderale overgangsregering (TFG) i Somalia til at fordømme bortførelsen af de to italienske, katolske nonner og træffe foranstaltninger til at fremskynde deres løsladelse og forebygge yderligere bortførelser;

20. opfordrer myndighederne i Djibouti til at beskytte oppositionspartiernes og uafhængige menneskerettighedsorganisationers politiske rettigheder, herunder fuld garanti for presse- forenings- og ytringsfrihed; understreger behovet for en meningsfuld dialog mellem regeringen og oppositionen, der kan føre til vedtagelse af valgloven, så der gives mulighed for en mere retfærdig repræsentation af de eksisterende politiske partier i parlamentet; opfordrer myndighederne i Djibouti til at give oppositionspartiet MRD lov til at genoptage sine aktiviteter og til at genindsætte alle de ledere af UDT/UGTD, som er blevet afskediget på grund af deres fagforeningsaktiviteter, i deres stillinger;

21. opfordrer regeringen i Djibouti til at tage skridt til i teori og praksis at sikre bedre beskyttelse af fagforeningernes rettigheder i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) respektive centrale konventioner;

22. beklager, at det etiopiske parlament har ratificeret loven om ngo'er (Proclamation for the Registration and Regulation of Charities and Societies); opfordrer til væsentlige ændringer af denne lov for at sikre grundlæggende menneskerettighedsprincipper; opfordrer til en ikke-restriktiv gennemførelse af denne lov og insisterer på, at Kommissionen nøje overvåger dens gennemførelse;

23. opfordrer indtrængende de etiopiske myndigheder til at tage presseloven og partiregistreringsloven samt valgkomitéens sammensætning op til fornyet overvejelse med henblik på at sikre oppositionspolitiskernes rettigheder; opfordrer indtrængende de etiopiske myndigheder til at undersøge påstande om chikane og vilkårlig anholdelse af oppositionen og civilsamfundsorganisationerne og til at bringe de ansvarlige personer for retten;

24. er oprørt over fængslingen af Birtukan Midekssa, leder af oppositionspartiet »Unity for Democracy and Justice« (UDJ), og kræver hendes øjeblikkelige og betingelsesløse løsladelse;

Torsdag, den 15. januar 2009

25. opfordrer de etiopiske myndigheder til hurtigt at behandle den etiopiske lærerforenings (NTA's) anmodning om registrering i henhold til de respektive love og regler og standse forfølgelsen af denne sammenslutnings medlemmer;

26. opfordrer regeringerne i Etiopien, Eritrea og Djibouti samt Rådet til i fællesskab og i henhold til artikel 8 og bilag VII i den reviderede Cotonouaftale at udvide den politiske dialog om menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstaten, herunder ovennævnte problemer, med henblik på at definere benchmarks og opnå mærkbare resultater og fremskridt på stedet;

27. anerkender, at der skal være valg i Sudan i 2009, men bemærker, at der endnu hverken er gennemført en ændring af de love, der begrænser ytrings- og organisationsfriheden for enkeltpersoner, politiske partier og medierne, og som er i strid med den samlede fredsaftale (CPA) og den foreløbige nationale forfatning, eller er blevet oprettet et nationalt menneskerettighedsudvalg; understreger, at ophævelsen af disse love og erstatningen af dem med en lovgivning, der er i overensstemmelse med CPA og den foreløbige nationale forfatning, og oprettelsen af et nationalt menneskerettighedsudvalg er nødvendige forudsætninger for at skabe en situation, hvor frie og retfærdige valg kan finde sted;

*
* *

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, formanden for Kommissionen for Den Afrikanske Union, formanden for Den Afrikanske Unions forsamling, Den Afrikanske Unions generalsekretær, det panafrikanske parlament, regeringerne og parlamenterne i IGAD's medlemslande og medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Den Europæiske Unions strategi vedrørende Belarus

P6_TA(2009)0027

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om en EU-strategi over for Belarus

(2010/C 46 E/16)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Belarus, navnlig beslutningen af 9. oktober 2008 om situationen i Belarus efter parlamentsvalget den 28. september 2008 ⁽¹⁾,

— der henviser til formandskabets erklæring på vegne af Den Europæiske Union om Rådets fælles holdning 2008/844/FUSP af 10. november 2008, der ændrer den fælles holdning 2006/276/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0470.

⁽²⁾ EUT L 300 af 11.11.2008, s. 56.

Torsdag, den 15. januar 2009

- der henviser til Rådets (almindelige anliggender og eksterne relationer) konklusioner om Belarus af 13. oktober 2008, der ophæver forbuddet mod politiske kontakter med belarussiske myndigheder og midlertidigt ophæver visumforbuddet for visse belarussiske embedsmænd, herunder præsident Lukashenko, for en periode på seks måneder,
- der henviser til Rådets årsberetning om menneskerettigheder af 27. november 2008 (14146/2/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 3. december 2008 om Østpartnerskabet (KOM(2008)0823),
- der henviser til valgobservationsmissionsrapporten fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) af 27. november 2008 om parlamentsvalget i Belarus af den 28. september 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at Rådet i sine ovennævnte konklusioner af 13. oktober 2008 bekræftede sit håb om en gradvis genoptagelse af forbindelserne med Belarus og sin vilje til at skabe en dialog med de belarussiske myndigheder og med andre politiske kræfter i landet med henblik på at fremme reelle fremskridt i retning af styrkelse af demokrati og respekt for menneskerettighederne i Belarus,
- B. der henviser til, at Rådet for at fremme dialogen med de belarussiske myndigheder og vedtagelsen af positive foranstaltninger til styrkelse af demokratiet og respekten for menneskerettighederne har truffet beslutning om, at de rejserestriktioner, der var pålagt visse ledende personer i Belarus – med undtagelse af dem, der var involveret i tilfældene af forsvinden i 1999 og 2000, og formanden for den centrale valgkommission – ikke skulle gælde i en periode på seks måneder, som kan forlænges,
- C. der henviser til, at Kommissionen som svar på de positive skridt, Belarus har taget, allerede har indledt en intensiv dialog med landet på områder som energi, miljø, told, transport og fødevarerikkerhed, og har bekræftet sin vilje til yderligere at udvide omfanget af disse tekniske drøftelser, som er til gavn for begge parter,
- D. der henviser til, at OSCE/ODIHR-valgobservationsmissionen i sine endelige rapport fastslog, at valget den 28. september 2008, der fandt sted i stærkt kontrollerede omgivelser med en knapt synlig valgkamp og var præget af manglende gennemsigtighed i forbindelse med stemmeoptællingerne og registrering af resultaterne fra adskillige valgsteder, til trods for visse mindre forbedringer i sidste instans ikke levede op til de demokratiske standarder, og til, at Lidziya Yarmoshyna, formand for Belarus' centrale valgkommission, anerkendte, at valget i september 2008 af europæiske partnere ikke fuldt og betingelsesløst var blevet anerkendt som værende i overensstemmelse med internationale standarder, og at det endelige mål for valget derfor ikke var nået,
- E. der henviser til, at Kommissionen har startet østpartnerskabsinitiativet for at intensivere samarbejdet med en række østeuropæiske lande, herunder Belarus, på betingelse af, at det opfylder bestemte kriterier vedrørende demokrati, overholdelse af menneskerettighederne og retsstatsprincippet,

Torsdag, den 15. januar 2009

- F. der henviser til, at den belarussiske udenrigsminister, Syarhei Martynau, har udtalt, at Belarus er positivt indstillet over for deltagelse i østpartnerskabsinitiativet, og har tilføjet, at Belarus har til hensigt at deltage i dette initiativ,
- G. der henviser til, at de belarussiske myndigheder har idømt en oppositionsaktivist, Alyaksandr Barasenka, et års »begrænset frihed« på grund af hans rolle i forbindelse med en demonstration i januar 2008,
- H. der henviser til, at de belarussiske myndigheder nægter et stort antal protestantiske og romersk-katolske præster og nonner ret til at prædike og undervise,
1. glæder sig over de belarussiske myndigheders beslutning om at registrere »For Freedom«-bevægelsen, der ledes af den tidligere hviderussiske præsidentkandidat Aleksandr Milinkevitj; håber, at den belarussiske regering vil forbedre betingelserne for andre ikke-statslige gruppers registrering og virke, herunder politiske partier og menneskerettighedsorganisationen »Nasha Viasna«;
2. glæder sig over de belarussiske myndigheders beslutning om at tillade trykning og distribution af to uafhængige aviser, »Narodnaia Volia« og »Nasha Niva«; minder samtidig om, at 13 uafhængige aviser stadig afventer registrering; glæder sig over den belarussiske regerings beslutning om at drøfte de internationale mediestandarder for internettet og høre det belarussiske journalistforbund om disse forhold; håber, at der også vil blive skabt passende betingelser for andre uafhængige mediers virke i Belarus, herunder muligheder for reklamer;
3. glæder sig over, at Belarus er rede til indgående at drøfte anbefalingerne fra OSCE/ODIHR vedrørende en forbedring af valgloven; betragter dette som et betydeligt og opmuntrende skridt fra Belarus' side og ser frem til en hurtig implementering og til yderligere tiltag i overensstemmelse med EU's forventninger;
4. glæder sig over løsladelsen af politiske fanger i Belarus, men beklager, at Alyaksandr Kazulin, Sergei Parsyukevich og Andrei Kim stadig ikke nyder godt af alle de borgerlige rettigheder, der er sikret alle belarussiske borgere i Republikken Belarus' forfatning, hvilket også er tilfældet for Alyaksandr Barasenka, der blev holdt varetægtsfængslet i ugevis, mens han ventede på retssagen om hans deltagelse i demonstrationen i januar 2008, og beklager endvidere, at forskellige andre aktivisters frihed fortsat begrænses på forskellig vis;
5. bifalder de belarussiske myndigheders beslutning om midlertidigt at ophæve rejseforbuddet for en række ofre for Tjernobyl-katastrofen for således at give dem mulighed for at deltage i hvile- og rekonvalescensprogrammer og håber, at der på lang sigt kan findes en strukturel løsning; opfordrer indtrængende det tjekkiske formandskab til at prioritere forhandlingerne om en aftale på EU-plan med de belarussiske myndigheder, der gør det muligt for børn at rejse fra Belarus til et hvilket som helst EU-medlemsland, der organiserer sådanne rekonvalescensprogrammer;
6. påpeger, at hvis forbindelserne til EU skal forbedres væsentligt, er det vigtigt, 1) at Belarus er et land, der ikke har politiske fanger, 2) at regeringen garanterer mediernes ytringsfrihed, 3) at landet fortsætter med at samarbejde med OSCE om en reform af valgloven, 4) at betingelserne for ikke-statslige organisationers virke forbedres og 5) at ytrings-, forenings- og forsamlingsfriheden garanteres;

Torsdag, den 15. januar 2009

7. opfordrer indtrængende den belarussiske regering til at respektere menneskerettighederne ved at:
- a) foretage de nødvendige ændringer af den belarussiske strafferet ved at afskaffe artikel 367, 368, 369-1, og især artikel 193, som ofte misbruges som et middel til undertrykkelse
 - b) afstå fra trusler om strafforfølgning, herunder strafforfølgning på grund af nægtelse af militærtjeneste i Belarus, imod studerende bortvist fra universiteter på grund af deres borgersind og nødsaget til at fortsætte deres studier i udlandet
 - c) fjerne alle hindringer for behørig registrering af ikke-statslige organisationer i Belarus, ophæve forbudet mod anvendelse af private lejligheder som adresse for registrering af ikke-udbyttegivende foreninger og revidere præsidentens dekret nr. 533 af 23. oktober 2007, der regulerer ikke-statslige organisationers og politiske partiers benyttelse af kontorfaciliteter
 - d) forbedre behandlingen af og respekten for nationale mindretal, hvilket indebærer anerkendelsen af den lovligt valgte sammenslutning af polakker under ledelse af Angelika Borys, deres kultur, kirker, uddannelsessystemer og historiske og materielle arv

for at gøre en ende på landets selvforskyldte isolation fra resten af Europa, og for at forbindelserne mellem EU og Belarus kan forbedres væsentligt;

8. understreger, at den demokratiske opposition skal være en del af processen for gradvis at opnå bedre forbindelser med Belarus;

9. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage yderligere skridt til at liberalisere visumprocedurerne for belarussiske borgere, da et sådant tiltag er afgørende for at kunne nå hovedmålet med EU's politik over for Belarus, nemlig at lette og styrke de mellemfolkelige forbindelser og derigennem bidrage til at demokratisere landet; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i denne forbindelse at overveje muligheden for at nedsætte visumgebyrerne for belarussiske borgere, der rejser ind i Schengenområdet, og forenkle visumproceduren;

10. opfordrer Rådet og Kommissionen til at overveje en selektiv anvendelse i Belarus af den europæiske naboskabspolitik ⁽¹⁾ og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder ⁽²⁾ ved i højere grad at støtte civilsamfundet i Belarus, at opfordre den belarussiske regering til at vise sin gode vilje og positive holdning og give det europæiske universitet for humaniora, der er i eksil i Vilnius (Litauen), mulighed for lovligt at vende tilbage til Belarus og genetablere sig på passende vilkår, at yde finansiel støtte til den uafhængige belarussiske fjernsynskanal Belsat og til at opfordre den belarussiske regering til officielt at registrere Belsat i Belarus;

11. opfordrer Rådet og Kommissionen til i denne forbindelse at overveje foranstaltninger, der kan forbedre erhvervsklimaet, handlen, investeringerne, energi- og transportinfrastrukturerne og samarbejdet på tværs af grænserne mellem EU og Belarus, og således bidrage til Belarus' borgeres velvære og velstand samt udvide deres muligheder for at kommunikere med og rejse frit til EU;

12. opfordrer Rådet og Kommissionen til at overveje Den Europæiske Investeringsbanks deltagelse i investeringer i den belarussiske energitransportinfrastruktur; understreger betydningen af europæiske virksomheders deltagelse i privatiseringsprocessen i Belarus;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1).

Torsdag, den 15. januar 2009

13. opfordrer de belarussiske myndigheder til nøje at overholder de internationale sikkerhedsstandarder og -krav i forbindelse med opførelsen af et nyt atomkraftværk; opfordrer Belarus til at ratificere tillægsprotokollen til den omfattende sikkerhedsaftale med Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA); opfordrer Kommissionen til at overvåge og aflægge beretning til Parlamentet og medlemsstaterne om Belarus' gennemførelse af IAEA's henstillinger, kravene i konventionen om nuklear sikkerhed og traktaten om ikke-spredning af kernevåben og om de konsekvenser, atomkraftværkets drift kunne få for de tilstødende EU-medlemsstater;
14. beklager de belarussiske myndigheders gentagne beslutninger igennem de seneste år om at afslå at give indrejsevisum til medlemmer af Europa-Parlamentet og til medlemmer af EU-landenes parlamenter; opfordrer de belarussiske myndigheder til ikke at skabe yderligere hindringer, der afskærer Europa-Parlamentets delegation for forbindelserne med Belarus fra at besøge Belarus;
15. glæder sig over, at de belarussiske myndigheder til trods for det enorme pres, de har været udsat for, har valgt ikke at anerkende Sydossetiens og Abkhasiens ensidede uafhængighedserklæringer;
16. fordømmer, at Belarus er det eneste land i Europa, der stadig har dødsstraf, hvilket er i modstrid med FN's værdigrundlag;
17. opfordrer de belarussiske myndigheder til at respektere religionsfriheden; fordømmer, at europæiske borgere, herunder præster, jævnligt udvises fra Belarus, hvilket er i modstrid med den tillidsskabende proces i forhold til EU;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og regeringer, FN's generalsekretær, OSCE's Parlamentariske Forsamling, Europarådets Parlamentariske Forsamling, sekretariatet for Fællesskabet af Uafhængige Stater og parlamentet og regeringen i Belarus.

Srebrenica

P6_TA(2009)0028

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om Srebrenica

(2010/C 46 E/17)

Europa-Parlamentet,— der henviser til sin beslutning af 7. juli 2005 om Srebrenica ⁽¹⁾,

— der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, undertegnet i Luxembourg den 16. juni 2008, og muligheden for EU-medlemskab, som alle lande på det vestlige Balkan fik stillet i udsigt på EU-topmødet i Thessaloniki i 2003,

— der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 468.

Torsdag, den 15. januar 2009

- A. der henviser til, at i juli 1995 faldt den bosniske by Srebrenica, der dengang var en isoleret enklave, som FN's Sikkerhedsråd i sin resolution af 16. april 1993 havde erklæret som sikkert område, i hænderne på de serbiske militser anført af general Ratko Mladić og under ledelse af den daværende præsident for Republika Srpska, Radovan Karadžić,
 - B. der henviser til, at de bosnisk-serbiske styrker efter Srebrenicas fald anført af general Mladić og med støtte fra paramilitære enheder, herunder irregulære politistyrker, der var gået ind på bosnisk område fra Serbien, i løbet af adskillige dages massakre myrdede over 8 000 muslimske mænd og drenge, som havde søgt tilflugt i dette område, der stod under FN's internationale styrkes (UNPROFOR) beskyttelse; der henviser til, at næsten 25 000 kvinder, børn og ældre blev tvangsdeporteret, og at dette var den alvorligste krigsforbrydelse i Europa siden afslutningen af anden verdenskrig,
 - C. der henviser til, at denne tragedie, der af Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) er blevet defineret som folkedrab, udspillede sig i et ifølge FN sikkert område og derfor er et symbol på det internationale samfunds manglende evne til at gribe ind i en konflikt og beskytte civilbefolkningen,
 - D. der henviser til, at de bosnisk-serbiske styrker gentagne gange overtrådte Genève-konventionerne i forhold til civilbefolkningen i Srebrenica, bl.a. ved at deportere flere tusinde kvinder, børn og ældre og voldtage et stort antal kvinder,
 - E. der henviser til, at de hidtidige undersøgelser på trods af de enorme bestræbelser på at lokalisere og udgrave masse- og enkeltgrave og identificere ligene af ofrene ikke har gjort det muligt at give et fyldestgørende billede af hændelserne i og omkring Srebrenica,
 - F. der henviser til, at der ikke kan skabes nogen reel fred uden retfærdighed, og at et fuldt og betingelsesløst samarbejde med ICTY fortsat er en grundlæggende forudsætning for videreførelse af processen med at integrere landene på det vestlige Balkan i EU,
 - G. der henviser til, at general Radislav Krstić fra den bosnisk-serbiske hær er den første person, som ICTY har kendt skyldig i meddelagtighed i folkedrabet i Srebrenica, men at den mest højtstående tiltalte person, Ratko Mladić, fortsat er på fri fod tolv år efter de tragiske hændelser, og at det må hilses velkomment, at Radovan Karadžić nu er blevet overført til ICTY,
 - H. der henviser til, at indførelsen af en mindedag synes at være den bedste måde, hvorpå man kan ære mindet om ofrene for massakrerne og sende et tydeligt signal til kommende generationer,
1. mindes og ærer ofrene for grusomhederne under krigene i det tidligere Jugoslavien; udtrykker sin medfølelse med og solidaritet over for ofrenes familier, som i mange tilfælde ikke har fået vished for deres slægtninges skæbne; erkender, at denne fortsatte smerte forværres af den manglende retsforfølgelse af de ansvarlige for disse handlinger;
 2. anmoder Rådet og Kommissionen om på passende vis at mindes årsdagen for folkedrabet i Srebrenica-Potočari ved at støtte Parlamentets ønske om i hele EU og i alle landene på det vestlige Balkan at højtideligholde den 11. juli som mindedag for folkedrabet i Srebrenica, og opfordrer alle landene på det vestlige Balkan til at gøre det samme;

Torsdag, den 15. januar 2009

3. kræver en større indsats for at bringe dem, der fortsat er på fri fod, for en domstol og støtter ICTY's værdifulde og vanskelige arbejde, og understreger, at det er vigtigt for freden og stabiliteten i regionen at de ansvarlige for massakrerne i og omkring Srebrenica retsforfølges; gentager i den sammenhæng nødvendigheden af at tillægge retsforfølgelse af krigsforbrydelser større betydning på indenlandsk niveau;

4. understreger forsoningens betydning som led i den europæiske integrationsproces; fremhæver den vigtige rolle, som de religiøse samfund, medierne og uddannelsessystemerne spiller i denne proces med henblik på at sikre, at alle etniske grupper i civilbefolkningen kan overvinde spændingerne fra fortiden og indlede en fredelig og oprigtig sameksistens, der sikrer varig stabilitet og økonomisk vækst; opfordrer indtrængende alle lande til at gøre en yderligere indsats for at lægge en problematisk og urolig fortid bag sig;

5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Bosnien-Hercegovinas og dets enheders regering og parlament og regeringerne og parlamenterne i landene på det vestlige Balkan.

Iran: Shirin Ebadis situation

P6_TA(2009)0029

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om Iran: Shirin Ebadis situation

(2010/C 46 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, særlig beslutningerne om menneskerettigheder,
- der henviser til det tredje interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Den Islamiske Republik Irans parlament (Majlis), afholdt i Bruxelles den 4. og 5. november 2008, og til beretningen fra mødet,
- der henviser til erklæring af 22. december 2008 fra Rådets formandskab på Den Europæiske Unions vegne om iransk politisk lukning af centret for beskyttelse af menneskerettighederne (CDHR) under ledelse af advokat og modtager af Nobels fredspris i 2003, Shirin Ebadi,
- der henviser til erklæringerne fra Det Europæiske Råd den 31. december 2008 om truslerne mod Shirin Ebadi,
- der henviser til erklæring af 3. januar 2009 fra FN's generalsekretær om chikane og forfølgelse af Shirin Ebadi og hendes sikkerhed,
- der henviser til tidligere resolutioner fra FN's Generalforsamling, herunder navnlig resolution 63/191 af 18. december 2008 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til rapport af 1. oktober 2008 fra FN's generalsekretær om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,

Torsdag, den 15. januar 2009

- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget den 9. december 1998,
- der henviser til FN's verdenserklæring om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som alle er tiltrådt af Iran,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at den generelle menneskerettighedssituation i Iran konsekvent er blevet forværret siden 2005 på alle områder og i alle henseender, navnlig hvad angår udøvelsen af borgerlige rettigheder og politiske frihedsrettigheder, til trods for at Iran har forpligtet sig til at fremme og beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i henhold til forskellige internationale instrumenter på dette område,
- B. der henviser til, at iransk politi og sikkerhedsstyrker den 21. december 2008 lukkede CDHR, der ledes af Shirin Ebadi, da man ville fejre 60-årsdagen for menneskerettighederne,
- C. der henviser til, at Shirin Ebadis kontor i Teheran den 29. december 2008 blev gennemført, og dokumenter og computere blev fjernet, og til, at fjendtligsindede folkemængder den 1. januar 2009 demonstrerede uden for hendes bolig og kontor og råbte slagord mod Shirin Ebadi, rev hendes kontorskilt ned og oversmurfede bygningen med graffiti,
- D. der henviser til, at der er stadig flere tegn på, at de iranske myndigheders forfølgelse af Shirin Ebadi er blevet intensiveret på grund af hendes kontakter til ansatte i FN's menneskerettighedskontor og deres brug af oplysninger fra Centret i FN's rapport af 2. oktober 2008 om menneskerettighedssituationen i Iran,
- E. der henviser til, at Shirin Ebadi blev udsat for dødstrusler, efter at hun havde besluttet at påtage sig forsvaret for de syv ledende medlemmer af Baha'i-troretningen, der var blevet kollektivt anholdt i maj 2008, og til, at CDHR også har protesteret mod myndighedernes udelukkelse af studenter fra universiteterne,
- F. der henviser til, at Irans officielle nyhedsagentur (IRNA) i august 2008 udbredte det falske rygte, at Shirin Ebadi's datter Narges Tavasolian havde konverteret til Baha'i-troretningen, en påstand, der kan få alvorlige følger, eftersom de troende udsættes for massive forfølgelser i Iran,
- G. der henviser til, at medlemmerne af et andet kendt menneskerettighedscenter i Iran, Kurdistans menneskerettighedsorganisation (HROK) ligeledes chikaneres af myndighederne og konstant har en arrestordre hængende over hovedet, og til, at bl.a. bevægelsens grundlægger Mohammad Sadiq Kaboudvand er blevet idømt ti års fængsel på grundlag af anklage om at »skade den nationale sikkerhed ved at etablere HROK«,
- H. der henviser til, at regeringen og myndighederne i Iran har en bindende forpligtelse til at beskytte menneskerettighedsforkæmpere, idet FN's ovennævnte erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, som FN's Generalforsamling vedtog ved konsensus i 1998, fastslår, at staterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder beskytter menneskerettighedsforkæmpere mod vold, trusler, gengældelse, de facto eller de jure forskelsbehandling, pres eller andre vilkårlige foranstaltninger som følge af deres legitime ret til at fremme menneskerettighederne,

Torsdag, den 15. januar 2009

1. fordømmer på det skarpste undertrykkelsen, forfølgelsen og truslerne mod Shirin Ebadi og lukningen af CDHR i Teheran og udtrykker dyb bekymring over den intensiverede forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere i Iran; understreger, at de iranske sikkerhedsstyrkers overfald på CDHR i Teheran er led i et mere omfattende forsøg på at bringe Irans menneskerettighedssamfund til tavshed;
2. er alvorligt bange for, at den fortsatte forfølgelse, truslerne mod og angrebene på Shirin Ebadi ikke blot truer hendes sikkerhed, men også er en trussel mod alle iranske civilsamfundsaktivister og menneskerettighedsforkæmpere;
3. understreger, at lukningen af CDHR ikke blot er et angreb på Shirin Ebadi og menneskerettighedsforkæmperne i Iran, men et angreb på hele det internationale menneskerettighedssamfund, som hun er et indflydelsesrigt og ledende medlem af;
4. henstiller til de iranske myndigheder at afslutte undertrykkelsen, forfølgelsen og truslerne mod Shirin Ebadi, garantere hendes sikkerhed og tillade, at CDHR åbnes igen; opfordrer de iranske myndigheder til at give CDHR, HROK og andre menneskerettighedssammenslutninger mulighed for at fungere uhindret;
5. opfordrer de iranske myndigheder til at opfylde deres internationale forpligtelser og i særdeleshed respektere forsamlingsfriheden i overensstemmelse med den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Iran har undertegnet og ratificeret;
6. gentager sin bekymring vedrørende forfølgelsen og fængslingen af iranske borgere, der går ind i kampen for menneskerettighederne og demonstrerer mod dødsstraffen, og som ofte anklages for såkaldte aktiviteter til skade for den nationale sikkerhed; opfordrer Iran til at standse chikanen, intimideringen og forfølgelsen af politiske modstandere og menneskerettighedsforkæmpere, herunder blandt andet løsladelse af personer, der er vilkårligt fængslet på grund af deres politiske synspunkter, og bringe straffriheden for menneskerettighedskrænkelser til ophør;
7. fordømmer på det kraftigste de tre steninger, der fandt sted i byen Mashad sidst i december 2008, hvilket er blevet bekræftet af en talsmand for retsvæsenet, og opfordrer de iranske myndigheder til at overholde moratoriet og hurtigst muligt forelægge et lovforslag om ophævelse af denne grusomme form for straf;
8. er dybt foruroliget over forværringen af Mohammad Sadiq Kaboudvands sundhedstilstand, siden han blev fængslet; anser ham for at være samvittighedsfange og kræver hans øjeblikkelige og uforbeholdne løsladelse, så han kan få lægehjælp;
9. beklager dybt suspensionsmetoden, der stadig anvendes over for studerende som straf, hvis de har organiseret offentlige debatter, og opfordrer myndighederne til at løslade dem, der blev anholdt i forbindelse med den sidste årlige nationale studenterdag den 6. december 2008 ved universitetet i Shiraz;
10. henstiller til de iranske myndigheder at leve op til regeringens krav om at respektere religiøse mindretal og straks løslade Bahia'-lederne Fariha Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rasaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli og Vahid Tizfahm, da de udelukkende er blevet fængslet på grund af deres tro;
11. henstiller til Rådet og Kommissionen at fortsætte undersøgelsen af menneskerettighedssituationen i Iran og i første halvår 2009 at forelægge en omfattende rapport om dette forhold og fortsat tage specifikke tilfælde af menneskerettighedskrænkelser op;

Torsdag, den 15. januar 2009

12. understreger, at en eventuel fremtidig indgåelse af en samarbejds- og handelsaftale mellem Iran og EU også afhænger af væsentlige forbedringer af menneskerettighedssituationen i Iran;
13. opfordrer Rådets formandskab og medlemsstaternes diplomatiske repræsentanter i Iran til hurtigst muligt at træffe samordnede foranstaltninger vedrørende ovenstående;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Menneskerettighedsråd, formanden for Irans dommerstand og Den Islamiske Republik Irans regering og parlament.

Guinea

P6_TA(2009)0030

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om statskuppet i Guinea

(2010/C 46 E/19)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,

- A. der minder om, at en gruppe officerer tog magten i Guinea den 23. december 2008 - dagen efter præsident Lansana Contés død,
- B. der gør opmærksom på, at Lansana Conté som daværende officer i sin tid også selv havde taget magten ved et kup i 1984, efter at hans forgænger, præsident Sékou Touré, lige var død, og at han bevarede magten i 24 år,
- C. der påpeger, at hæren ikke bør have nogen plads i nationernes regeringsførelse,
- D. der anfører, at den guineanske nationalforsamlings mandat udløb for to år siden, uden at der på noget tidspunkt har fundet nyvalg sted,
- E. der understreger, at beslutningerne om Guineas politiske, økonomiske og sociale fremtid skal træffes af det guineanske folk og dets repræsentanter, og at militærjuntaens løfte om valg om to år er alt for langt ude i fremtiden,
- F. der konstaterer, at statskuppet er blevet fordømt af Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (Ecowas) og Den Afrikanske Union (AU), der har besluttet at suspendere Guinea,
- G. der fastslår, at de vigtigste oppositionspartier og fagforeningsbevægelsen, som stod bag strejkerne i juni 2006 og januar 2007, har taget magtovertagelsen til efterretning, men at nationalforsamlingens formand opfordrer til genindførelse af den forfatningsmæssige legalitet,

Torsdag, den 15. januar 2009

- H. der gør opmærksom på, at hver anden guineaner ifølge Verdensbanken lever for, hvad der svarer til en amerikansk dollar om dagen, og at indkomsten pr. capita er faldet uafbrudt siden uafhængigheden til trods for Guineas store vandressourcer og ressourcer i undergrunden,
- I. der bemærker, at Guinea af »Transparency International« er klassificeret som et af de mest korrupte lande i Afrika,
- J. der anfører, at statskuppet er indtruffet i en økonomisk og social kontekst præget af tilbagegang, og at en forbedring af udviklingen er den bedste garanti for, at demokratiet vil sejre,
- K. der fremhæver, at der flere gange er afholdt demonstrationer i mange af Guineas byer i protest mod de stigende leveomkostninger og manglen på basisfødevarer,
- L. der påpeger, at menneskerettighedssituationen under den afdøde præsident Lansana Conté var meget foruroligende og præget af militærets og politiets overdrevne magtanvendelse over for borgerne, vilkårlig tilbageholdelse og fængsling uden rettergang samt angreb på ytringsfriheden,
- M. der understreger, at det er vigtigt, at der tages fuldt hensyn til de politiske partiers, fagforeningernes og civilsamfundsorganisationernes forslag til, hvordan der kan iværksættes en national dialog for at nå til enighed om en fredelig overgang til demokratisk styre og om en tidsplan for afholdelse af præsident- og parlamentsvalg,
- N. der pointerer, at militærjuntaens afgørelser og udnævnelser, navnlig på regeringsplan, ikke overholder de grundlæggende retsstatsprincipper,
- O. der konstaterer, at Kabiné Komara, der tidligere havde en lederfunktion i den afrikanske import-eksport bank, er udnævnt til premierminister, og at han var opført på den liste over kandidater til premierministerembedet, som fagforeningerne havde foreslået under begivenhederne i februar 2007,
- P. der fastslår, at der er foretaget vilkårlige anholdelser af højtstående militærfolk og civile,
1. fordømmer en gruppe officerers magtovertagelse i Guinea og kræver, at der inden for få måneder gennemføres frie og gennemskelige parlaments- og præsidentvalg under en civil overgangsregerings myndighed, og at valget foregår under overholdelse af de internationale normer og med hjælp fra Den Afrikanske Union og Ecowas og støtte fra Den Europæiske Union;
 2. opfordrer til en national dialog i Guinea med deltagelse af alle politiske partier, fagforeninger og civilsamfundsorganisationer for at bane vej for overgangen til demokratisk styre;
 3. anmoder juntaen om at respektere menings-, ytrings- og forsamlingsfriheden, herunder retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger, som forankret i verdenserklæringen om menneskerettigheder;
 4. fordømmer anholdelserne og fængslingerne af militærfolk og civile uden bevisbyrde og kræver, at de løslades omgående, hvis de ikke kan tiltales for nogen alvorlig forseelse;
 5. noterer sig, at de nye guineanske ledere har afgivet en række politiske løfter, bl.a. at de vil bekæmpe korruptionen konsekvent og indføre et åbent demokratisk system i Guinea; kræver, at disse løfter overholdes;

Torsdag, den 15. januar 2009

6. roser AU og Ecowas for deres beslutning om at suspendere Guinea, så længe landet ikke har et parlament og en regering, der er demokratisk valgt;
7. kræver, at der med udgangspunkt i Cotonou-aftalens artikel 8 og 96 indledes en politisk dialog mellem EU og de overgangsmyndigheder, der har taget magten i Guinea;
8. anmoder Kommissionen om at være parat til at fastfryse enhver bistand, der ikke har form af humanitær bistand og fødevarehjælp, og at undersøge, hvordan der kan iværksættes målrettede sanktioner mod medlemmerne af de ansvarlige myndigheder for den voldelige magtovertagelse, såfremt der ikke sker nogen overgang til demokratisk styre;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, Den Afrikanske Unions institutioner, Ecowas, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og de guineanske myndigheder.

Pressefrihed i Kenya

P6_TA(2009)0031

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om pressefrihed i Kenya

(2010/C 46 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Kenya,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at præsident Kibaki den 2. januar 2009 godkendte den kenyanske lovændring af 2008 om kommunikation, som ændrede den kenyanske kommunikationslov fra 1998,
 - B. der henviser til, at loven af 2008 i den nuværende form tilsidesætter retten til ytringsfrihed og pressefrihed som nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettigheder og gentaget i andre internationale konventioner, som Kenya har undertegnet og ratificeret, herunder det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder,
 - C. der henviser til, at de to mest problematiske bestemmelser findes i paragraf 88 og 46 idet paragraf 88 tillægger informationsministeren betydelige beføjelser til at foretage razziaer i medievirksomheder, som anses for at udgøre en trussel mod nationens sikkerhed, og afmontere deres sendeudstyr, og paragraf 46 giver staten magt til at regulere indhold, der skal udsendes og offentliggøres af henholdsvis elektroniske og trykte medier,
 - D. der henviser til, at medieloven af 2008 ifølge en pressemeddelelse fra Det Østafrikanske Journalistforbund (EAJA) vil indføre direkte statslig mediecen sur,

Torsdag, den 15. januar 2009

- E. der henviser til, at premierminister Odinga har tilsluttet sig den udbredte modstand mod lovgivningen, samt til, at funktionærer i den Orange Demokratiske Bevægelse (ODM) for nylig holdt kriseforhandlinger, hvor de hævdede, at præsidenten ikke havde hørt premierministeren i forbindelse med medie-loven,
- F. der henviser til, at Kenyas Nationale Menneskerettighedskommission er af den opfattelse, at præsidentens godkendelse af loven viser, at den store koalition ikke arbejder sammen,
- G. der henviser til, at ytringsfriheden er en grundlæggende menneskerettighed som fastsat i artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- H. der henviser til, at gadedemonstrationer efter et svindelpræget præsidentvalg i Kenya førte til optøjer og etniske sammenstød, som bredte sig til hele landet og dræbte over 1 000 mennesker og gjorde yderligere 350 000 hjemløse for et år siden,
1. beklager, at præsident Kibaki undertegnede den ændrede kenyanske kommunikationslov uden at tage hensyn til de meget omtalte forbehold mod denne lov ved undertegnelsen;
 2. glæder sig dog over, at præsident Kibaki for nylig tog initiativ til at revidere medieloven og viste sig villig til at behandle ændringsforslag til loven fremsat af repræsentanter for medierne;
 3. bekræfter sin støtte til pressefriheden og grundlæggende frihedsrettigheder som ytrings-, informations- og foreningsfrihed; understreger, at adgangen til information, der repræsenterer en mangfoldighed af meninger, er afgørende for borgernes indflydelse;
 4. opfordrer den kenyanske regering til at tage initiativ til at høre de involverede parter for at nå til enighed om, hvordan kommunikationssektoren kan reguleres bedre, uden at det går ud over pressefriheden; anmoder præsident Kibaki og premierminister Odinga om at sætte alt ind på at sikre, at en eventuel opdateret version af den nye medielov er forenelig med principperne om ytrings- og informationsfrihed;
 5. understreger nødvendigheden af at tage fat på den straffrihedskultur, der trives i Kenya, for at få stillet dem, der er ansvarlige for voldshandlingerne efter valget for et år siden, for en domstol; anmoder om, at der nedsættes en uafhængig kommission bestående af lokale og internationale juridiske eksperter, som skal varetage efterforskning og retsforfølgelse; bemærker, at præsident Kibaki og premierminister Odinga i teorien er blevet enige om at nedsætte en sådan kommission, men at den endnu ikke er blevet dannet;
 6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Kenyas regering, medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Det Østafrikanske Fællesskab og formændene for henholdsvis Kommissionen og Eksekutivrådet for Den Afrikanske Union.
-

Tirsdag, den 13. januar 2009

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Aftale EF/USA om civil luftfartssikkerhed *

P6_TA(2009)0001

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om regelsamarbejde inden for civil luftfartssikkerhed (10972/2007 - KOM(2007)0325 - C6-0275/2008 - 2007/0111(CNS))

(2010/C 46 E/21)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (10972/2007 – KOM(2007)0325),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 80, stk. 2, artikel 133, stk. 4, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 4,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0275/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0468/2008),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og USA's regeringer og parlamenter.

Den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (kodificeret udgave) *

P6_TA(2009)0002

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets forordning om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (kodificeret udgave) (KOM(2008)0488 - C6-0334/2008 - 2008/0155(CNS))

(2010/C 46 E/22)

(Høringsprocedure – kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0488),

Tirsdag, den 13. januar 2009

- der henviser til EF-traktatens artikel 26, 87-89, 132 ff. og 308, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0334/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovttekster ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0510/2008),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Fælles beskatningsordning (kodificeret udgave) *

P6_TA(2009)0003

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets direktiv om beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (kodificeret udgave) (KOM(2008)0492 - C6-0336/2008 - 2008/0158(CNS))

(2010/C 46 E/23)

(Høringsprocedure – kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0492),
- der henviser til EF-traktatens artikel 94, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0336/2008),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovttekster ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0511/2008),

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag, den 13. januar 2009

- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.
-

Regler om sprog, der finder anvendelse ved appel af afgørelser truffet af Retten for EU-personalesager *

P6_TA(2009)0004

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans vedrørende reglerne om sprog, der finder anvendelse ved appel af afgørelser truffet af Retten for EU-personalesager (13301/2008 - C6-0348/2008 - 2008/0806(CNS))

(2010/C 46 E/24)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets tekst (13301/2008),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 245, stk. 2 og Euratom-traktatens artikel 160, stk. 2, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0348/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0508/2008),
1. godkender Rådets tekst;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet høres om, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag, den 13. januar 2009

Bæredygtig anvendelse af pesticider *II**

P6_TA(2009)0010

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (6124/2008 - C6-0323/2008 - 2006/0132(COD))

(2010/C 46 E/25)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til Rådets fælles holdning (6124/2008 - C6-0323/2008) ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2006)0373),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 62,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0443/2008),
1. godkender den fælles holdning som ændret;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 254 E af 7.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 157.

P6_TC2-COD(2006)0132

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 13. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved andenbehandlingen til den endelige retsakt, direktiv ...).

Tirsdag, den 13. januar 2009

Omsætning af plantebeskyttelsesmidler ***II

P6_TA(2009)0011

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om omsætning af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (11119/8/2008 - C6-0326/2008 - 2006/0136(COD))

(2010/C 46 E/26)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (11119/8/2008 - C6-0326/2008) ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2006)0388),
 - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (KOM(2008)0093),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 62,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0444/2008),
1. godkender den fælles holdning som ændret;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 266 E af 21.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 181.

P6_TC2-COD(2006)0136

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 13. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved andenbehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. ...).

Tirsdag, den 13. januar 2009

Investeringsinstitutter (omarbejdning) *I**

P6_TA(2009)0012

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (omarbejdning) (KOM(2008)0458 - C6-0287/2008 - 2008/0153(COD))

(2010/C 46 E/27)

(Fælles beslutningsprocedure: omarbejdning)*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0458),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 47, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0287/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0497/2008),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og som ændret i det nedenstående;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

P6_TC1-COD(2008)0153

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/65/EF).

Onsdag, den 14. januar 2009

Pas og rejsedokumenter *I**

P6_TA(2009)0015

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (KOM(2007)0619 - C6-0359/2007 - 2007/0216(COD))

(2010/C 46 E/28)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0619),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 62, stk. 2, litra a), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0359/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0500/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. godkender de vedføjede fælles erklæringer;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag, den 14. januar 2009

P6_TC1-COD(2007)0216

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 444/2009.)

BILAG

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om behovet for at forbedre sikkerheden af pas og rejsedokumenter gennem anvendelse af sikre underliggende dokumenter (»breeder documents«)

Europa-Parlamentet og Rådet understreger, uden at det berører medlemsstaternes beføjelse til at udstede pas og andre rejsedokumenter, at udstedelse af pas på grundlag af upålidelige underliggende dokumenter kan undergrave målet om at gøre pas mere sikre.

Selve passet er blot et led i en sikkerhedskæde, der begynder med forelæggelse af underliggende dokumenter, fortsætter med registrering af biometriske oplysninger og ender med vurdering af overensstemmelsen ved grænsekontrolstederne. Denne kæde er ikke mere sikker end det svageste led.

Europa-Parlamentet og Rådet konstaterer, at situationen og procedurerne er meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, hvad angår de underliggende dokumenter, der skal fremlægges med henblik på udstedelse af pas, og at disse dokumenter generelt indeholder færre sikkerhedselementer end selve passet og er nemmere at efterligne og forfalske.

Rådet vil derfor forberede et spørgeskema til medlemsstaterne for at kunne sammenligne procedurerne og de dokumenter, der kræves i hver medlemsstat til udstedelse af et pas eller rejsedokument. Denne analyse burde vise, om det er nødvendigt at udarbejde fælles principper eller retningslinjer for bedste praksis på området.

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om den i artikel 5a nævnte undersøgelse

Europa-Parlamentet og Rådet konstaterer, at Kommissionen gennemfører én samlet undersøgelse i medfør af artikel 5a i denne forordning og artikel 2 i [udkast] til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser.

Onsdag, den 14. januar 2009

Fremgangsmåderne ved indgåelse af visse kontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet *I**

P6_TA(2009)0016

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af visse offentlige bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet (KOM(2007)0766 - C6-0467/2007 - 2007/0280(COD))

(2010/C 46 E/29)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0766),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0467/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A6-0415/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0280

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/81/EF).

Onsdag, den 14. januar 2009

Farlige stoffer og præparater (dichlormethan) *I**

P6_TA(2009)0017

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (dichlormethan) (KOM(2008)0080 - C6-0068/2008 - 2008/0033(COD))

(2010/C 46 E/30)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0080),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0068/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0341/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0033

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2009/EF om ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF for så vidt angår begrænsning af markedsføring og anvendelse af dichlormethan

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, beslutning nr. 455/2009/EF).

Onsdag, den 14. januar 2009

Ratifikation af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (konvention 188) *

P6_TA(2009)0018

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (konvention 188) (KOM(2008)0320 - C6-0218/2008 - 2008/0107(CNS))

(2010/C 46 E/31)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2008)0320),
 - der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren, som vedtoges den 14. juni 2007,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 42 og artikel 300, stk. 2, første afsnit,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0218/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 83, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Fiskeriudvalget (A6-0423/2008),
1. godkender forslaget til Rådets afgørelse;
 2. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til hurtigt at ratificere konventionen og gennemføre dens bestemmelser, inden ratificeringsprocessen er afsluttet;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 46 E/18	Iran: Shirin Ebadis situation Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om Iran: Shirin Ebadis situation	113
2010/C 46 E/19	Guinea Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om statskuppet i Guinea	116
2010/C 46 E/20	Pressefrihed i Kenya Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om pressefrihed i Kenya	118

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 13. januar 2009

2010/C 46 E/21	Aftale EF/USA om civil luftfartssikkerhed * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om regelsamarbejde inden for civil luftfartssikkerhed (10972/2007 - KOM(2007)0325 - C6-0275/2008 - 2007/0111(CNS))	120
2010/C 46 E/22	Den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (kodificeret udgave) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets forordning om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (kodificeret udgave) (KOM(2008)0488 - C6-0334/2008 - 2008/0155(CNS))	120
2010/C 46 E/23	Fælles beskatningsordning (kodificeret udgave) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets direktiv om beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (kodificeret udgave) (KOM(2008)0492 - C6-0336/2008 - 2008/0158(CNS))	121
2010/C 46 E/24	Regler om sprog, der finder anvendelse ved appel af afgørelser truffet af Retten for EU-personalesager * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans vedrørende reglerne om sprog, der finder anvendelse ved appel af afgørelser truffet af Retten for EU-personalesager (13301/2008 - C6-0348/2008 - 2008/0806(CNS))	122

2010/C 46 E/25	Bæredygtig anvendelse af pesticider ***II	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (6124/2008 - C6-0323/2008 - 2006/0132(COD))	123
	P6_TC2-COD(2006)0132	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 13. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider	123
2010/C 46 E/26	Omsætning af plantebeskyttelsesmidler ***II	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om omsætning af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (11119/8/2008 - C6-0326/2008 - 2006/0136(COD))	124
	P6_TC2-COD(2006)0136	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 13. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF	124
2010/C 46 E/27	Investeringsinstitutter (omarbejdning) ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (omarbejdning) (KOM(2008)0458 - C6-0287/2008 - 2008/0153(COD))	125
	P6_TC1-COD(2008)0153	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (omarbejdning)	125
	Onsdag, den 14. januar 2009	
2010/C 46 E/28	Pas og rejsedokumenter ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (KOM(2007)0619 - C6-0359/2007 - 2007/0216(COD))	126
	P6_TC1-COD(2007)0216	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder	127
	BILAG	127

2010/C 46 E/29	Fremgangsmåderne ved indgåelse af visse kontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af visse offentlige bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet (KOM(2007)0766 - C6-0467/2007 - 2007/0280(COD)) P6_TC1-COD(2007)0280 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF	128
2010/C 46 E/30	Farlige stoffer og præparater (dichlormethan) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (dichlormethan) (KOM(2008)0080 - C6-0068/2008 - 2008/0033(COD)) P6_TC1-COD(2008)0033 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2009/EF om ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF for så vidt angår begrænsning af markedsføring og anvendelse af dichlormethan	129
2010/C 46 E/31	Ratifikation af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (konvention 188) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (konvention 188) (KOM(2008)0320 - C6-0218/2008 - 2008/0107(CNS))	130

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ■.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ||.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA